XXV. évfolyam, 26. szám
Ára: 1,80 Ft
1969. június 26

Ludas Matyi

113

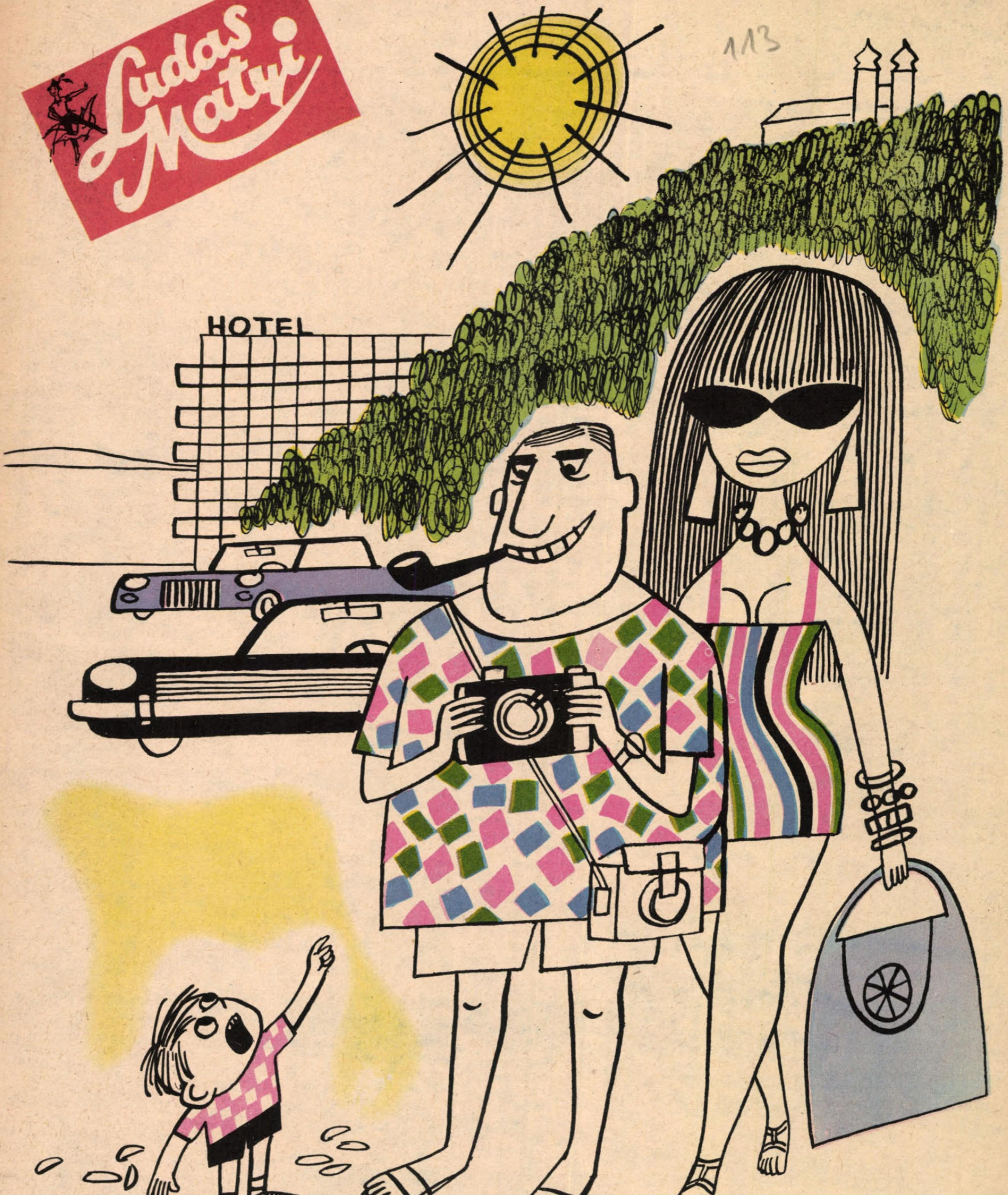

– Öt dollárért, vagy két fontért elmondom a kecskekörmök történetét…

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

FORMABONTÓ AVATÁS

Egy budapesti olvasónk bosszús megjegyzéseiből — amelyek a Ludas június 5-i számában jelentek meg — értesültem arról, hogy az új hévízi téli fürdőben *még folynak a munkálatok.* Legalábbis *1969 májusában,* a levél megírásakor, még tartottak a befejező munkák és még nem volt meleg tus sem. Ha a formabontó művészi alkotások nem edzettek volna meg, most csodálkoznék. A téli fürdőépítkezés befejezésének története ugyanis a következőkben foglalható össze:

Az új téli fürdőt 1968. október 29-én bemutatták a sajtó képviselőinek. Az október 30-i újságokban olvasható, hogy a 70 millió forintos költséggel épült fürdő elkészült és már napok óta lubickolnak is benne.

Ezután több újságban hirdetés jelent meg, amely tudatta a fürdővendégekkel, hogy az új fürdőt november 5-én és 6-án — az ünnepélyes átadás miatt — zárva tartják.

Ezek szerint a hévízi téli fürdő már az ünnepélyes átadás előtt kész volt, de fél évvel az ünnepélyes átadás után még nem volt kész. Tulajdonképpen csak formabontás történt — az építőiparban gyakori e művészi kifejezési mód alkalmazása: felépítik a formát, aztán bontják, mert valami nem stimmel, majd újra felépítik — no de egy dologban nincs formabontás, ebben ragaszkodunk a hagyományokhoz: ez az *ünnepélyes* átadás. És mint az akkori hirdetés tanúsítja, az ünnepélyes átadás előtt két napra bezárták az akkor már hetek óta működő fürdőt. De nem azért zárták be, hogy bizonyos kisebb munkálatokat elvégezzenek — azok ráértek tavasszal is —, és nem azért, hogy megcsinálják a meleg zuhanyt — az a levélben idézett kijelentés szerint „ráér az idegenforgalmi idény kezdetéig" — hanem azért, hogy az ünnepélyes átadás előtt alaposan kitakarítsák a már használatban levő fürdőt, nehogy a rendetlenség szemet szúrjon. A befejezetlenség, úgy látszik, kevésbé szúr szemet egy avatáson, igaz, hogy ezeket a részeket el is lehet takarni, hátha valaki azt is nézni akarja, amit nem mutatnak.

Mert lehet valami félkész, az ünnepség akkor is teljes. El kell ismerni, hogy avatni már egészen jól tudunk. Hogy utána néha jön a hideg zuhany? Hát mit csináljunk, ha a meleg zuhany nem készült el?!

Földi Iván

ZSÁKBAMACSKA

A kecskeméti Motorkerékpár Szaküzletben láncot vásároltam Pannóniámhoz. Gyári csomagolásban volt, az üzletben nem bontottam ki. A meglepetés akkor ért, amikor fel akartam szerelni a motorra. Ez sehogy sem sikerült, mert a lánc a Pannónia öccsére, a Danuvia motorra való. 114 forintot kifizettem és egyelőre nincs módom reklamálni, mert Kecskeméttől több mint száz kilométerre lakom. Ezúton kérem a Ludas segítségét!

Winter Imre
Derekegyháza
Ördöngös Fácán telep

A BELSŐ IBUSZ-UTAZÁSOK

A címből logikusan következik, hogy vannak külső IBUSZ-utazások is. Volt idő, amikor csak ezeket ismertük. Ezek egy ideig kielégítették kulturális és gazdasági igényeinket. Az utasok megismerték a szomszédos demokratikus országok szépségeit.

Azután az IBUSZ-utak messzebb merészkedtek. Megvalósulhattak a vágyálmok: Párizs, Isztambul, az Aranyszarv-öböl. Feleségem neheztelő hangon jegyezte meg: „Krapalovicsné most jött meg a Jóreménység fokáról. Te sohasem tudsz ilyen exkluzív IBUSZ-utazáshoz jegyet szerezni."

Évek tapasztalatait leszűrve jutottam el a belső IBUSZ-utazás fogalmához.

Kezdetben voltak a fix — árak. A régi gazdasági mechanizmusnak ez volt a fixa ideája: a fix árak. Azután jött az új gazdasági mechanizmus a mozgó árakkal. Ez teremtette meg a belső IBUSZ-utazások alapfeltételeit. Mindössze csak meg kellett keresni, hogy hazánkban hol és mi a legolcsóbb.

Akik sokat utaznak az E—5-ös nemzetközi útvonalon Szeged és Budapest között, azok tudják, hogy Kecskeméten valami láthatatlan időjárás-választóvonal húzódik át. Ha Szegedről napsütésben indulunk, Kecskeméten legalábbis felhős az ég, vagy esik az eső. De Kecskeméten van egy spárga-vonal is. Imádom a spárgát. Mikor Szegeden és Pesten a spárga kilója 30—36 Ft, akkor Kecskeméten a spárgafejet tíz forintért vesztegetik. Két kilót viszek és kerestem 40 forintot. (Ne tessék felemelni az árát, nagyon kérem, kedves kisasszony.) De Kecskeméten marhanyelv-vonal is húzódik keresztül. Míg Szegeden csak elvétve lehet füstölt marhanyelvhez jutni, Kecskeméten mindig van marhanyelv. Elképzelni sem tudom, hogy alföldi hírös városunkban annyival több marha volna, mint a másik „ö"-ző megyei jogú városunkban.

Ma olvastam az egyik napilapban egy IBUSZ-hirdetést: 4 napos nyugat-magyarországi körutazás autóbusszal. Érdekeltté kell tenni az utast az utazásban: két százalékát kultúrával, kilencvennyolc százalékát gazdaságilag. Valahogy így: Zalában a hónaposretek ára fele az országos átlagnak és minden csomag után ingyen adnak egy zalai rákot. Győrben most van a kora tavaszi kiárusítás. Feleáron szerezheti be téli fehérneműit. Badacsonyi borainkat ittas állapotának bekövetkezte után ingyen mérjük. És így tovább...

Persze, vigyázni kell az olcsó árak hírverésével, nehogy úgy járjon valaki, mint édesanyám a hallal. Apám imádta a halat és vásárlását nem engedte át anyámnak. Hetipiackor hajnalban kelt, hogy az alpári, csongrádi halászok standján idejében csapjon le a nagy pikkelyes pontyokra, csukára, harcsára. Hazaérve, a feleárat vallotta be anyámnak. Délben apámnak feltűnt, hogy a nagy szeleteket hiába keresi, helyettük csak fél szeleteket talált. A felelősségre vonás nem maradt el. „Milusz bácsival találkoztam a piacon és panaszkodott, hogy nem kapott halat, én felajánlottam neki a mi fél halunkat, úgyis sok ez nekünk. Nagyon örült neki, hogy ilyen olcsó volt." Apámnak torkán akadt a szó: még szerencse, hogy nem a szálka. Az IBUSZ-nak is jó lesz vigyázni a propagandával. Nehogy túl sok jelentkező legyen.

(J-ós)

FOTÓZZON A LUDASNAK!

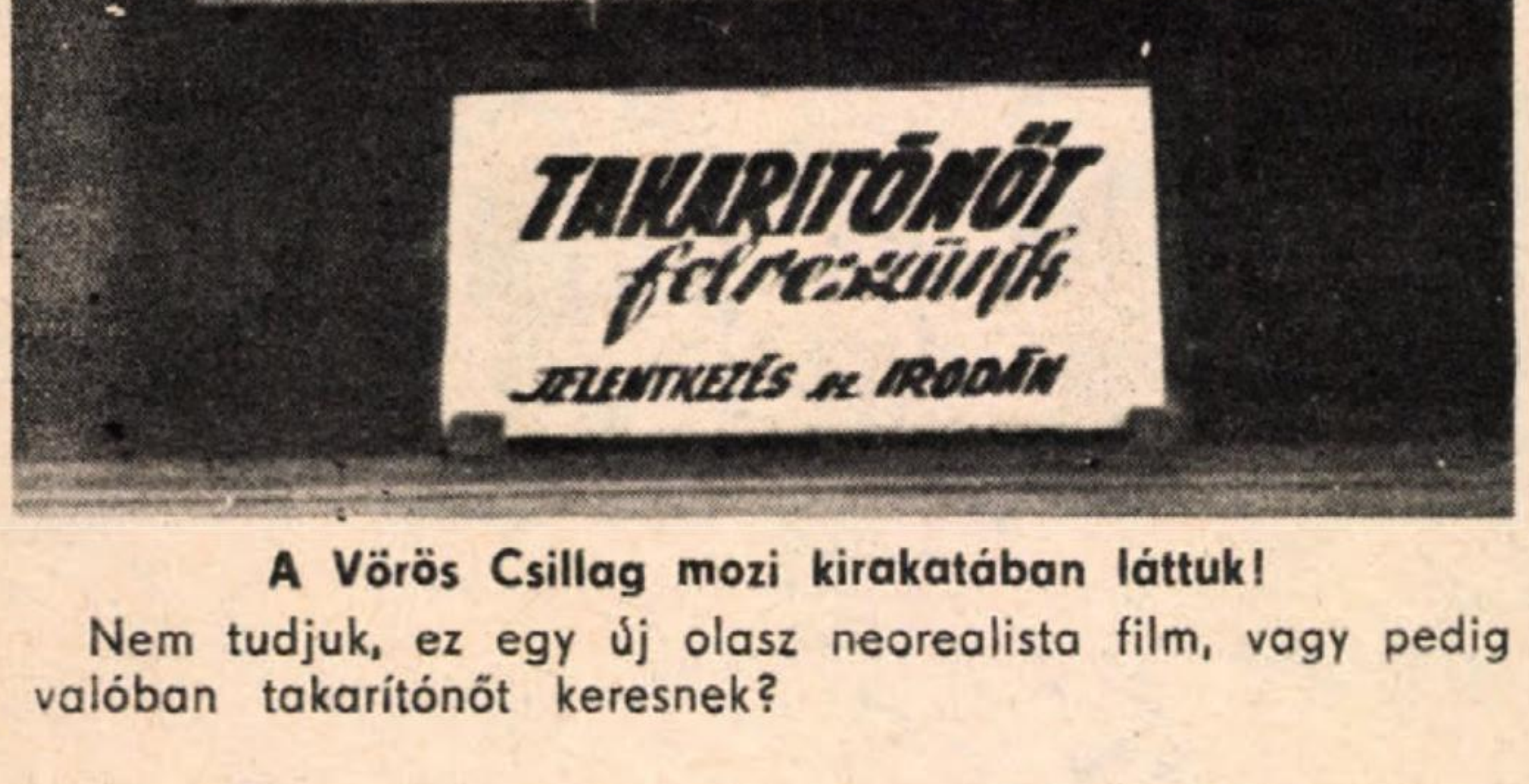

A Vörös Csillag mozi kirakatában láttuk!

Nem tudjuk, ez egy új olasz neorealista film, vagy pedig valóban takarítónőt keresnek?

MŰSOR A KNÉZITS UTCÁBAN

Eddig nem voltam babonás, de most már tudom, hogy a fekete macska rosszat jelent. Lakásommal szemközt ugyanis a „Fekete Macska" nevű bár nyitott ablakaiból, este tíztől hajnali négyig, bömbölő hangerővel szól a zene, és nekem, akár tetszik — akár nem, végig kell hallgatnom a műsort. Nem csoda, ha a környék lakói egész nap fáradtan, kialvatlanul végzik munkájukat.

M. L.
Bp., IX., Knézits u. 2.

PEDAGÓGIA

Nagy érdeklődéssel néztem az idegenvezető-jelöltek vetélkedőjét a televízióban, és figyelmesen végighallgattam az egyik versenyző rövidke sárospataki kalauzolását. Megütötte a fülemet az az állítása, hogy Patakon tanított valaha Pestalozzi, a híres pedagógus.

Erről eddig nem tudtam. Arról viszont igen, hogy valóban tanított ott egy nagy hírű, nagy tekintélyű pedagógus. De az nem Pestalozzi volt, hanem — Comenius.

Ez olyan jelentős, és annyira közismert (még a középiskolai tankönyvekben is benne van!) művelődéstörténeti adalék, hogy nem szabad összekeverni!

A zsüri mégis szó nélkül siklott át fölötte, pedig máskor, elnézhetőbb hibák esetén is, szigorúan osztogatta a büntetőpontokat.

Már csak pedagógiai okokból is javasolnám: Vonjanak le utólag tíz pontot ezért!

A zsüritől, persze.

B. B.
Budapest

TATAROZÁS?

1968 júliusában tatarozni kezdték házunkat. A munkálatok miatt fél évre kiköltöztettek bennünket tíz lakótársammal együtt. Visszaköltözésünk után néhány apró hibát találtunk. Szobánkban a rossz parkettához hozzá sem nyúltak, a mennyezetről potyog a malter, cserépkályhánkat tönkretették, a kövezetet felszedték és úgy rakták vissza, hogy helyenként két-három centiméteres hézagok tátonganak. A fürdőszoba vízmelegítője nem működik rendesen. Még folytathatnám a felsorolást, de inkább azt kérdem, mikor fogják megjavítani a hibát?

Lukáts László
Győr,
Bem tér 9/a

NŐI DOLGOK

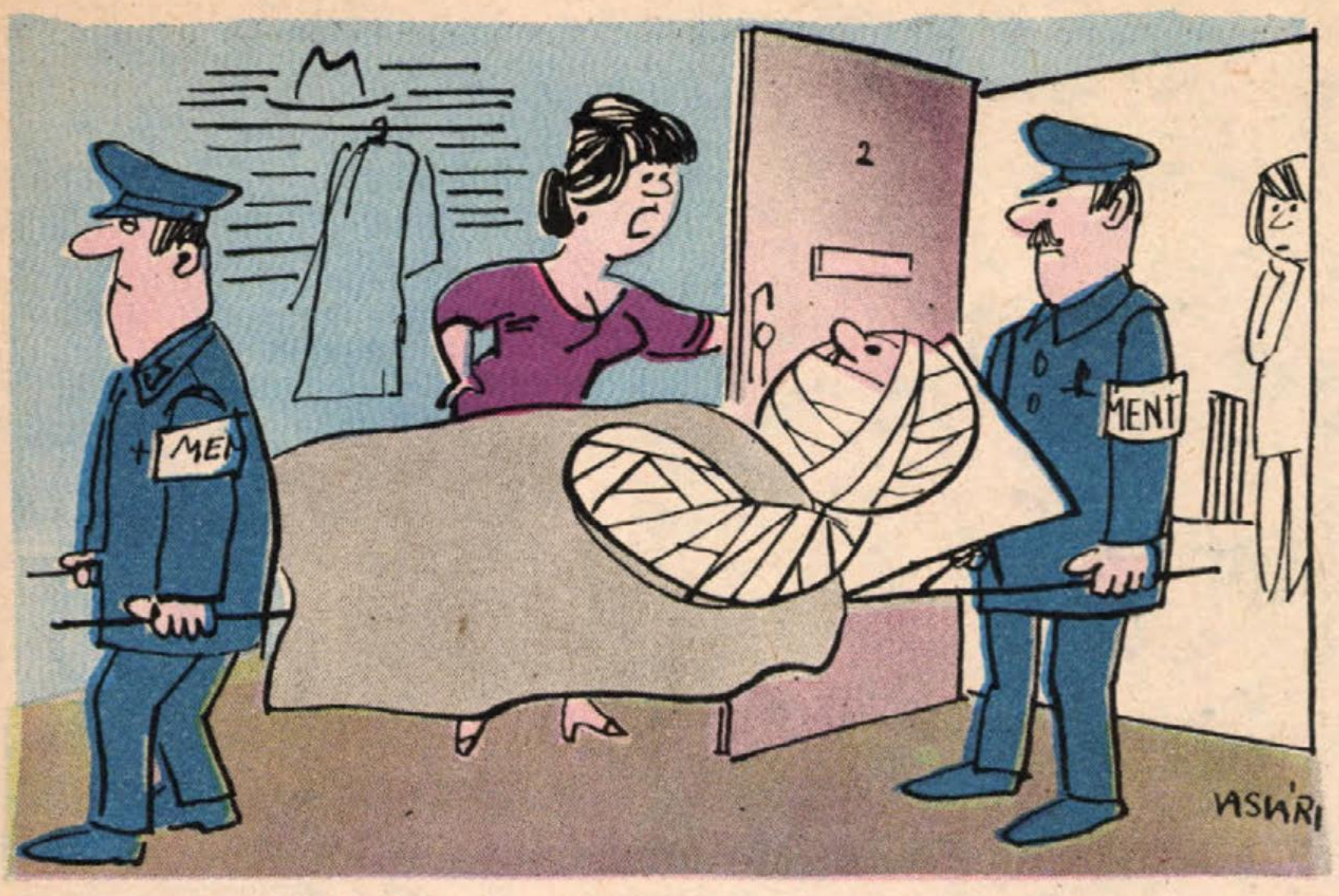

– Áhá! Szóval, nem akarsz a mamáékhoz jönni?...

CSALÁDI ÖRÖM

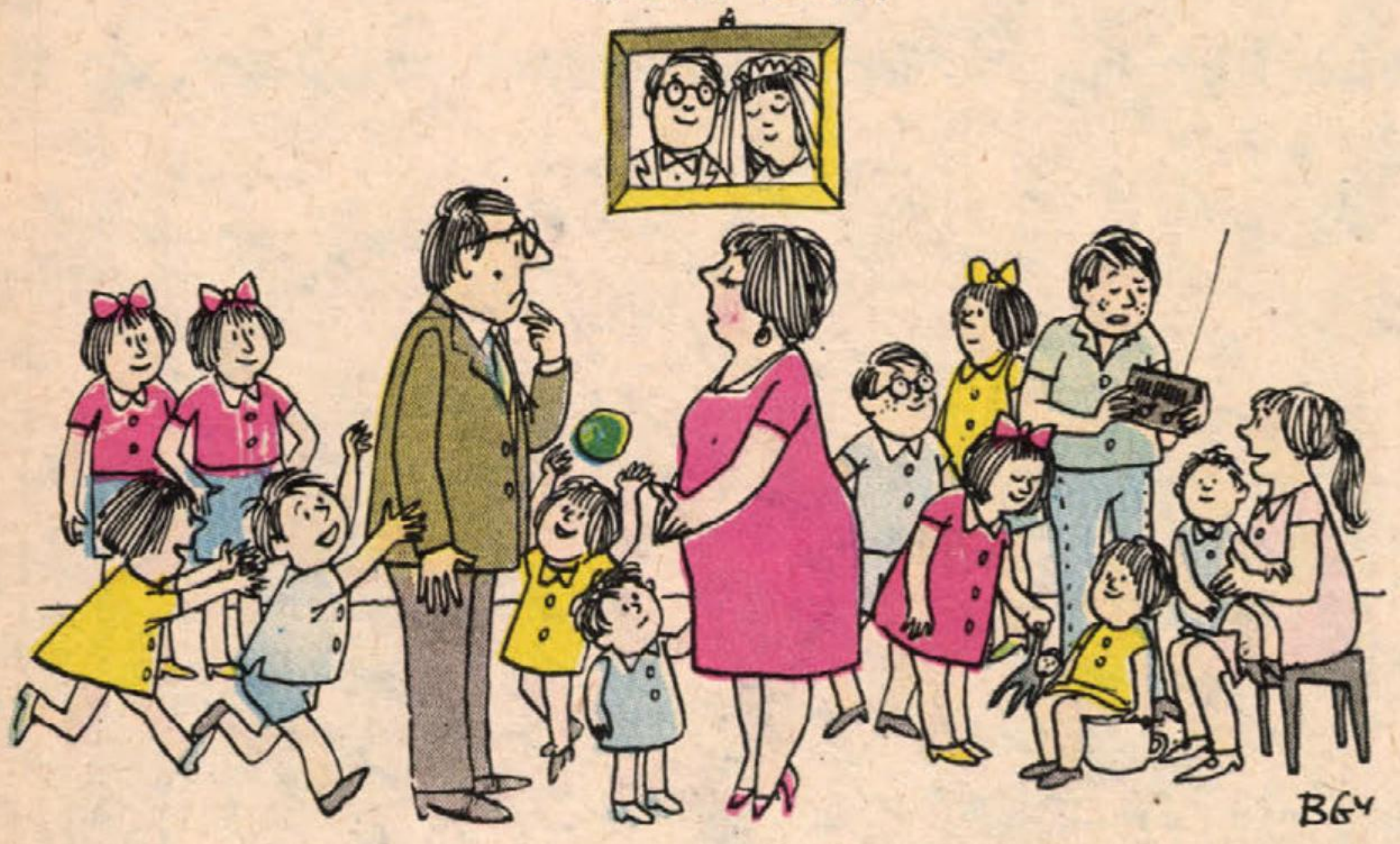

– Súgok egy édes titkot...!

RÉGI LEMEZ

Balázs-Piri Balázs rajza

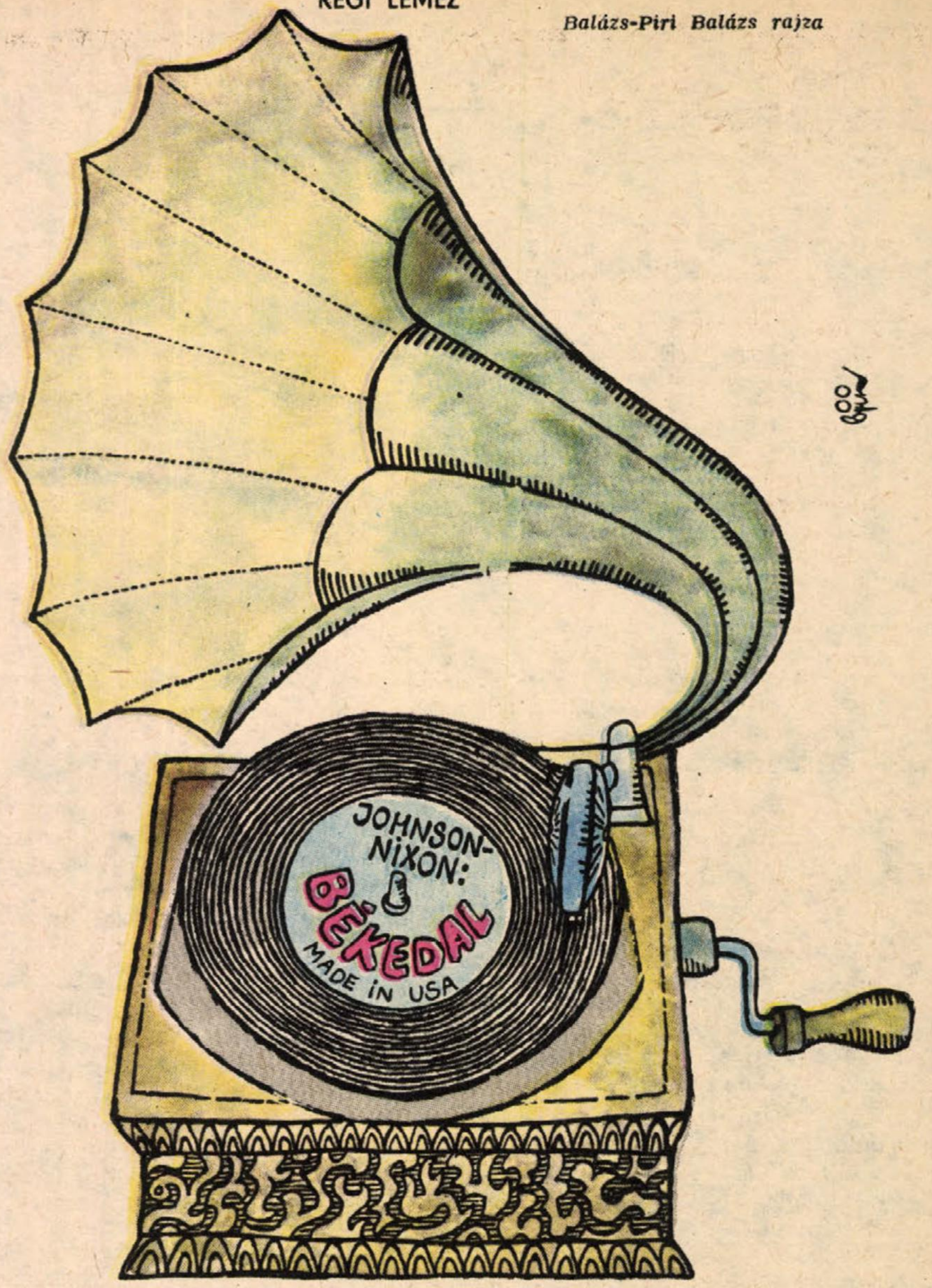

KÖZÖNSÉGSZOLGÁLAT

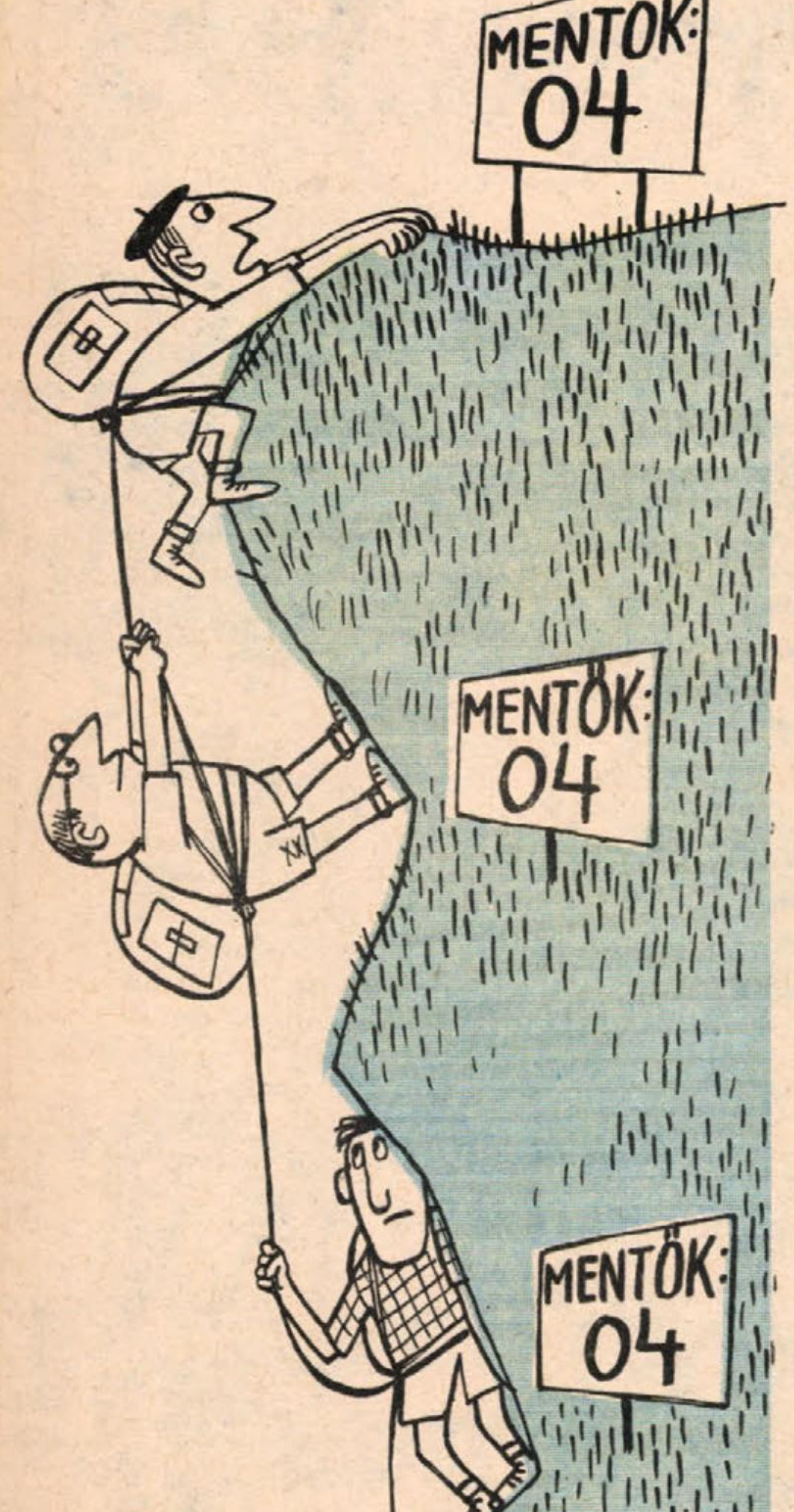

Csúcsforgalom

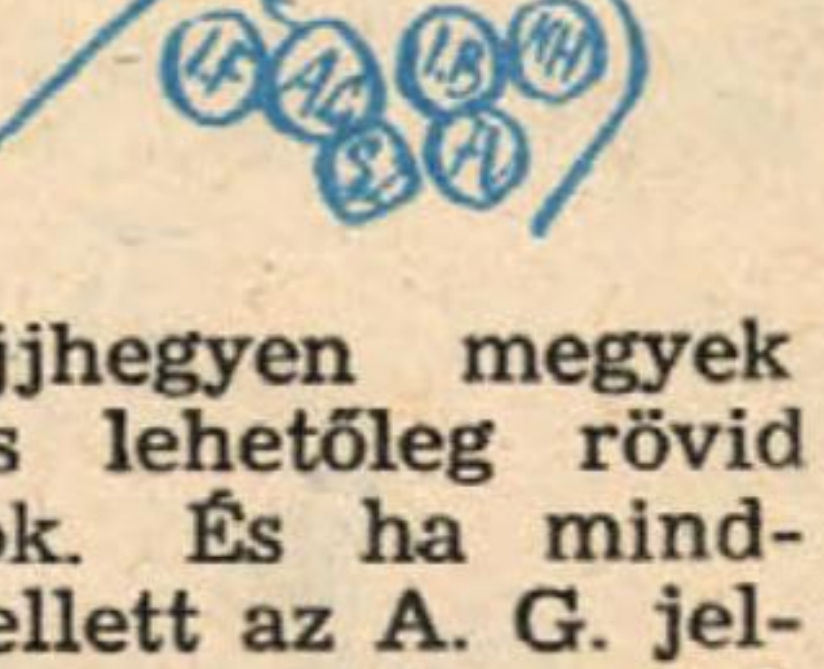

Ez a címe a Rádió közkedvelt rovatának, amelyben kitűnő kollégám, Petress István, közlekedni tanítja az embereket: az autósokat és a gyalogosokat.

A közlekedési szabályok, a KRESZ ismerete, feltétlenül hasznos: elkerülhetjük a baleseteket, vagy legalábbis minimumra csökkenthetjük a balesetek számát.

De csak járművel lehet karambolozni? Csak autóval, motorral okozhatunk baleseteket?

Tessék elhinni nekem, szavakkal épp olyan baleseteket okozhatunk, mint egy Jawa-motorral, vagy egy Trabanttal. Egy kijelentő mondattal is elgázolhatunk valakit, egy szabálytalanul kanyarodó bővített mondat is okozhat nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket. És ebben a csúcsforgalomban, amelyben élünk, gyakran előfordul ilyen karambol az emberek között. Vagy ha nem is karambol, kisebb-nagyobb összekoccanás, amit — jó esetben — némi ijedtséggel is meg lehet úszni. Az emberek idegesek — nyugtalan korban élünk — és nemegyszer megesik, hogy valaki elveszíti az uralmát a mondatai felett és nekimegy egy gyanútlan embernek, majd, mintha mi sem történt volna, tovább sétál, cserbenhagyva áldozatát.

Hogyan lehetne megelőzni az ilyen baleseteket?

Nekem lenne egy javaslatom. Kis, kerek jelvényeket kellene készíteni, amelyeken betűk jeleznék a csúcsforgalomban részt vevő emberek lelkiállapotát, vagyis azt: miért idegesek? Ahogy megtanultuk a KRESZ-táblák jelentését, úgy megtanulhatnánk — aránylag rövid idő alatt — e táblácskák jelentését is.

Mondok néhány példát:

Cs. B. (Családi bajok)

I. F. (Idióta főnök)

I. B. (Idióta beosztott)

A. G. (Anyagi gondok)

Sz. Z. (Szerelmi zűrök)

F. V. (Frontátvonulás)

N. H. (Nemzetközi helyzet)

Namármost. Tegyük fel, hogy bemegyek egy hivatalba, ahol a tisztviselőnek — aki az ügyemmel foglalkozik — a Cs. B. jelzés van a zakóján. Akkor én tudni fogom, hogy szelíden, tapintatosan kell közelednem hozzá, mert van őneki elég baja odahaza. Ha Cs. B. jelzés mellett az I. F. betűk is ott virítanak, akkor összeszedem magam és derűt árasztva, jóságos mosollyal, elnéző szeretettel fordulok az illetőhöz, lábujjhegyen megyek oda hozzá és lehetőleg rövid ideig maradok. És ha mindezen betűk mellett az A. G. jelvény is ott van, akkor csak annyi ideig maradok ott, amíg megsimogathatom a fejét, aztán már pucolok is kifelé.

De mi van akkor, ha nekem is vannak jelvényeim?

Nos, akkor a tisztviselőnek is nagyon kell vigyáznia arra, hogy mondatai ne okozzanak balesetet, mert könnyebb rendbehozni egy karcolást az autón, mint az emberi lelken.

Az újságok is beszámolhatnának ilyen balesetekről:

„Egy Cs. B. (Családi bajok) jelzésű vásárló tegnap összefutott a Ló utcai közértben egy Sz. Z. (Szerelmi zűrök) jelzésű eladóval. Szerencsére sérülés nem történt. A baleset kivizsgálása folyik."

Vagy:

„Egy I. F. (Idióta főnök) jelzésű tisztviselő felzaklatott állapotban ment be I. B. (Idióta beosztott) jelzésű főnökéhez. Mindkettőjüket mentők szállították el.

Embertársak! Vigyázzatok a csúcsforgalomban! Mindenkit érhet ilyen baleset! És ezekre a balesetekre nincsen Casco-biztosítás!

Mikes György

AZ ELEFANT NEM FELEJT

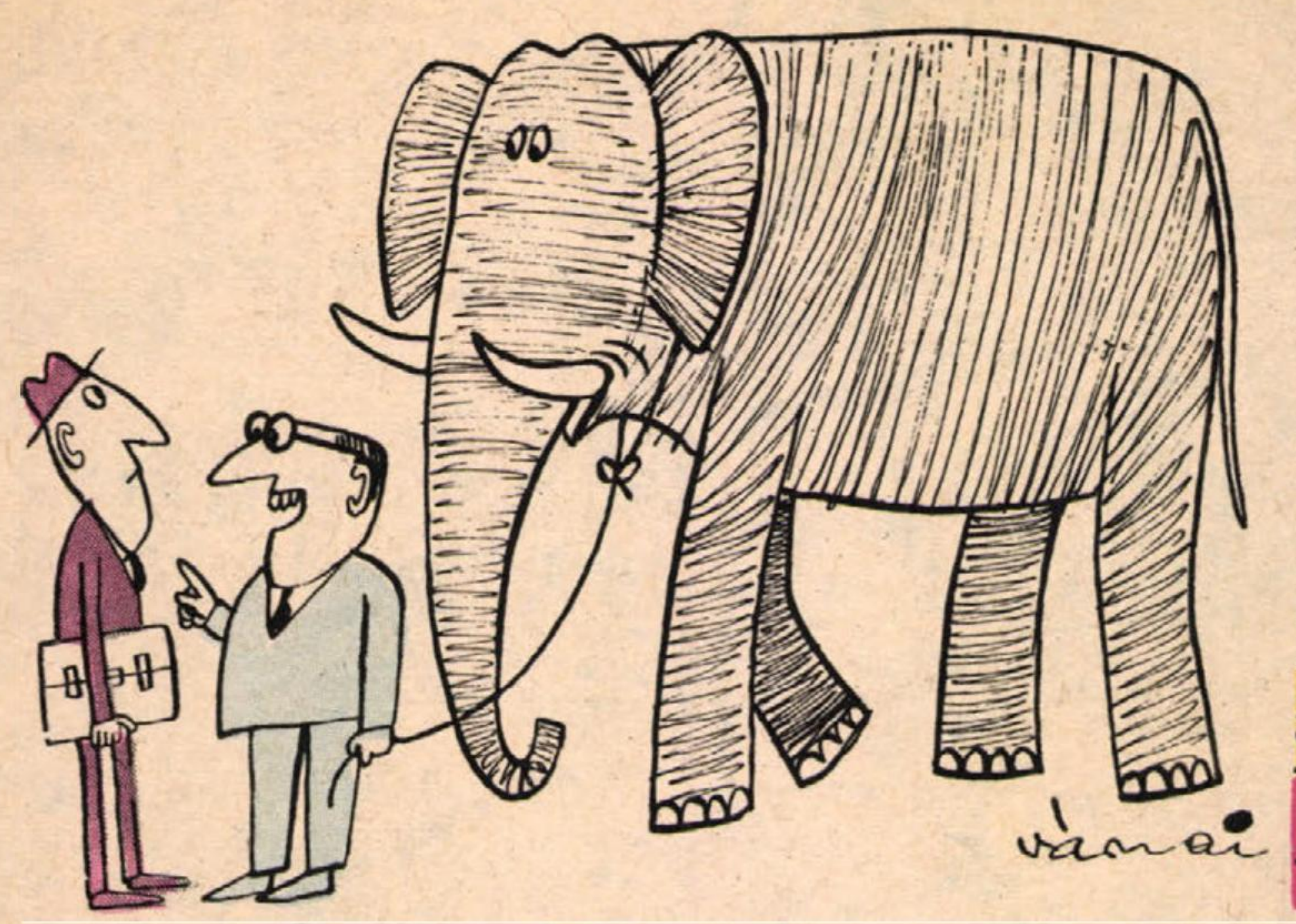

– Azért cipelem magammal, mert minden viccnek elfelejtem a poénját...

SZÜLŐI GOND

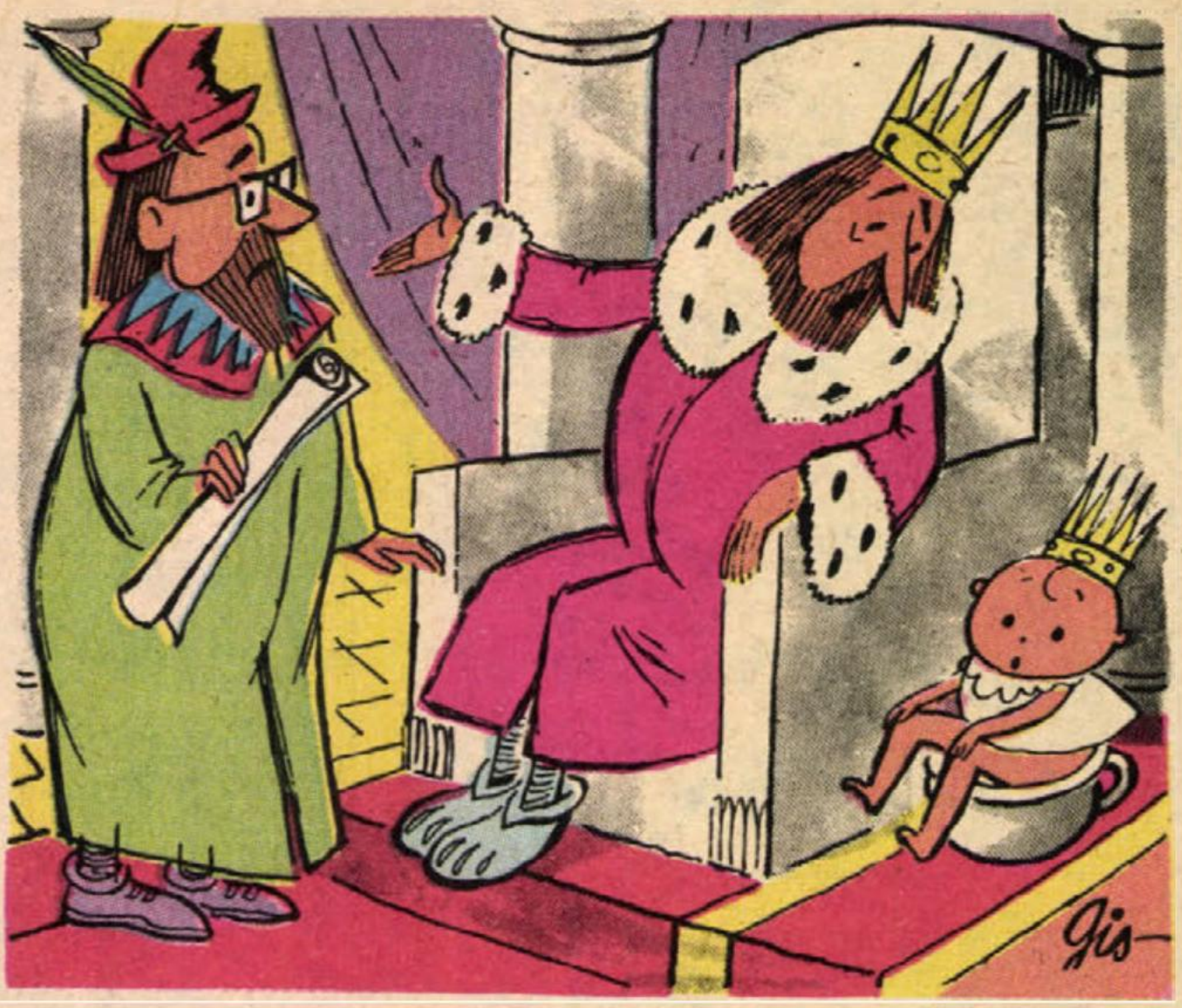

– Szeretném, ha a fiamból már köztársasági elnök lenne..

HÉTVÉGE

Árad a rokonság,
Ellepi a kertet,
S gyorsan felzabálja
Az epret, mi termett.

Mással nem kínáltok? –
Ajánlom a házunk
És azt is megeszik...
Jaj, télen be fázunk!!

Dehogyis fázunk, mert
Megleljük helyünket
Rokonság gyomrában:
Befalnak bennünket...

Darázs Endre

KíSéRTés

Ne csodálkozzék az olvasó, ha egy szép napon nem ezeken a hasábokon találkozunk, hanem a vezetésem alatt álló zöldség-gyümölcs üzletben. Úgy vélem ugyanis, hogy egyéni boldogulásom szempontjából a zöldség- és gyümölcsszakmában kifejtendő tevékenységem jóval előnyösebb lenne a mostaninál.

Akkor kezdett el engem kísérteni ez a gondolat, amikor a minap azt olvastam egy újságtudósításban, hogy társadalmi ellenőrök próbavásárlásokat tartottak Józsefváros zöldség-gyümölcs boltjaiban és a *próbavásárlásoknak mintegy hatvan százaléka negativ eredménnyel járt.* Azaz, idézem: „Az esetek többségében pontatlan volt a mérés vagy a számolás. (Néha mind a kettő.)” Magyarán szólva becsapták, megrövidítették a vásárlókat.

A szakma-változtatás gondolata rendkívül nagy dilemma elé állított engem. Most éjjel-nappal azon töprengek, hogy vajon milyen zöldség-gyümölcs kereskedő is legyek én? Olyan-e, mint a negyvenszázalékos becsületes kisebbség, vagy olyan-e, mint azok, akik a hatvanszázalékosak negatív csoportjába tartoznak? Hamar eldöntöttem, hogy én — meggyőződésemnél fogva — csak a negyvenszázalékosak makulátlan útját választanám.

Ám, mi lenne akkor, ha mégis megkísértene engem a szerzés ördöge? Szerezhetnék telket, vehetnék autót, építhetnék víkendházat és ügyes méréssel, számolással összegyűjtött pénzemmel növelhetném az OTP takarékbetét-állományát. És persze úgy élhetnék, mint Marci Hevesen. Csábító lehetőség!

Még végig sem gondoltam, hogy milyen szép is lesz majd így az élet, amikor hirtelen elfogott a lebukás félelme. Mi lesz, ha kijönnek hozzám az ellenőrök, próbavásárolnak az üzletemben, és megállapítják, hogy pontatlanul mértem, vagy rosszul számoltam, esetleg mind a két csalási műveletet gyakoroltam? Hát ez bizony nagyon megszégyenítő lenne rám nézve. De aztán tovább olvastam a tudósítást és teljesen megnyugodtam: nem lehetne ebből nekem semmi bajom. „A »tévedések« — olvasom — ezúttal 200—300 forintba kerültek a vásárlók megkárosítóinak, *az esetleges visszaesőkre* azonban *a jövőben* nagyobb összegű bírságot rónak ki.”

Azt hiszem, ha már szakmát változtatok, mégiscsak úgy döntök, hogy a hatvanszázalékos zöldség-gyümölcs kereskedők közé állok. Hosszú ideig mérhetek és számolhatok úgy, ahogy nekem jólesik. Ha netán lebuktat egy jól megszervezett próbavásárlás, akkor legfeljebb két-háromszáz forintra megbírságolnak a „tévedéseimért”. Ez engem egyáltalán nem izgat, nagyon megéri a kockázatot! Addigra ugyanis én már többször tízezer forintokat is összetévedhetek magamnak. És ha *„a jövőben”* mint *„esetleges visszaesőt”* ismételten lebuktatnak, akkorra már olyan jól megy nekem, hogy az esetleg rám kirótt nagyobb összegű bírságot a mellényzsebemből is ki tudom majd fizetni.

És miután a jövőmet ilyen szépen elterveztem, most már csak a pontosan mérő és jól számoló negyvenszázalékos zöldség-gyümölcskereskedő kartársakért aggódom. Amiért ők is olyan nagy kísértésnek vannak kitéve...

Földes György

KENYELMES EMBER

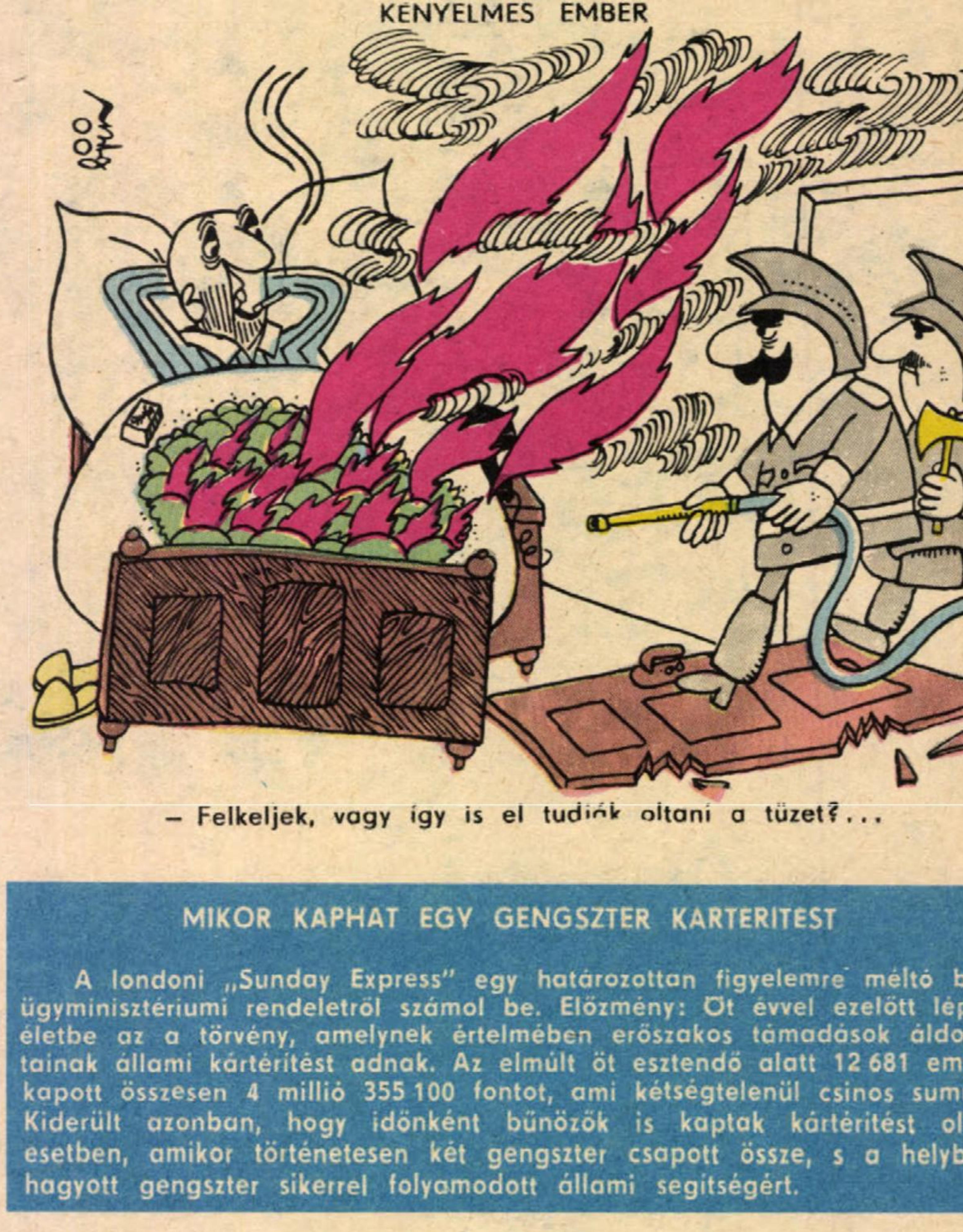

– Felkeljek, vagy így is el tudják oltani a tüzet?...

MIKOR KAPHAT EGY GENGSZTER KARTERITEST

A londoni „Sunday Express” egy határozottan figyelemre méltó belügyminisztériumi rendeletről számol be. Előzmény: Öt évvel ezelőtt lépett életbe az a törvény, amelynek értelmében erőszakos támadások áldozatainak állami kártérítést adnak. Az elmúlt öt esztendő alatt 12 681 ember kapott összesen 4 millió 355 100 fontot, ami kétségtelenül csinos summa. Kiderült azonban, hogy időnként bűnözők is kaptak kártérítést olyan esetben, amikor történetesen két gengszter csapott össze, s a helybenhagyott gengszter sikerrel folyamodott állami segítségért.

ESŐS VASARNAP

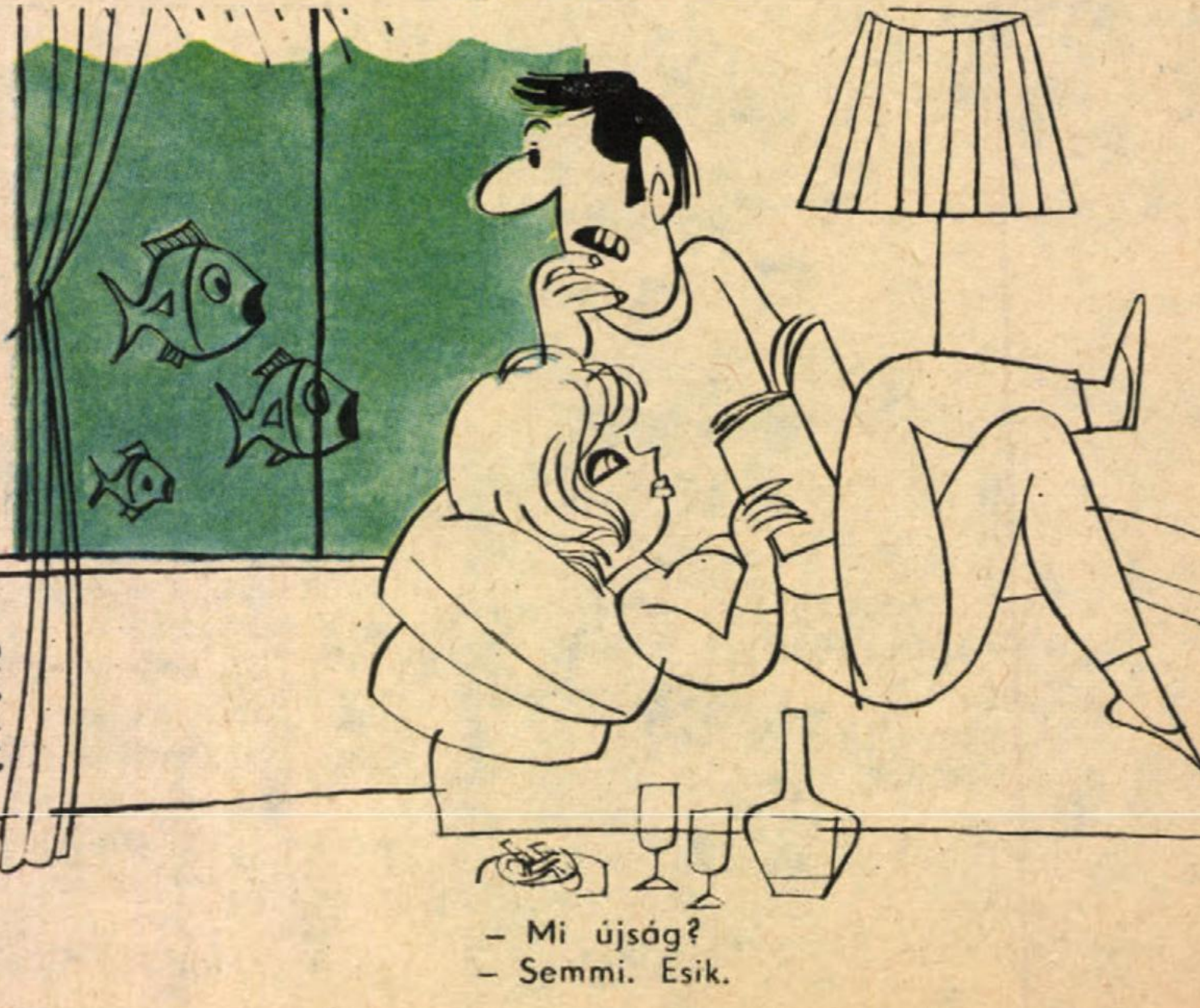

– Mi újság?
– Semmi. Esik.

JAVASLAT

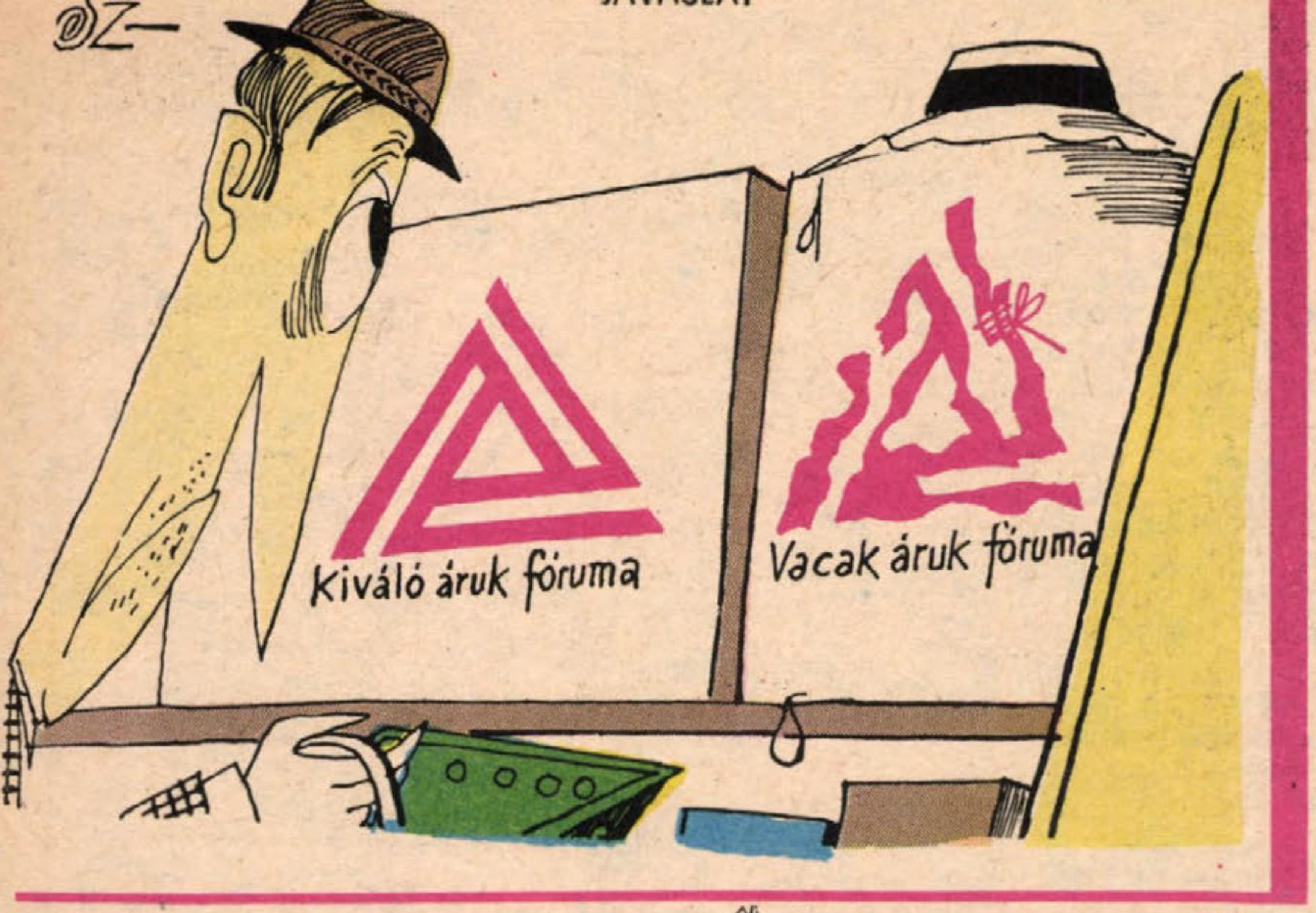

MAGYAR HOLD-PROGRAM

— Ide pedig egy aluljárót építünk!

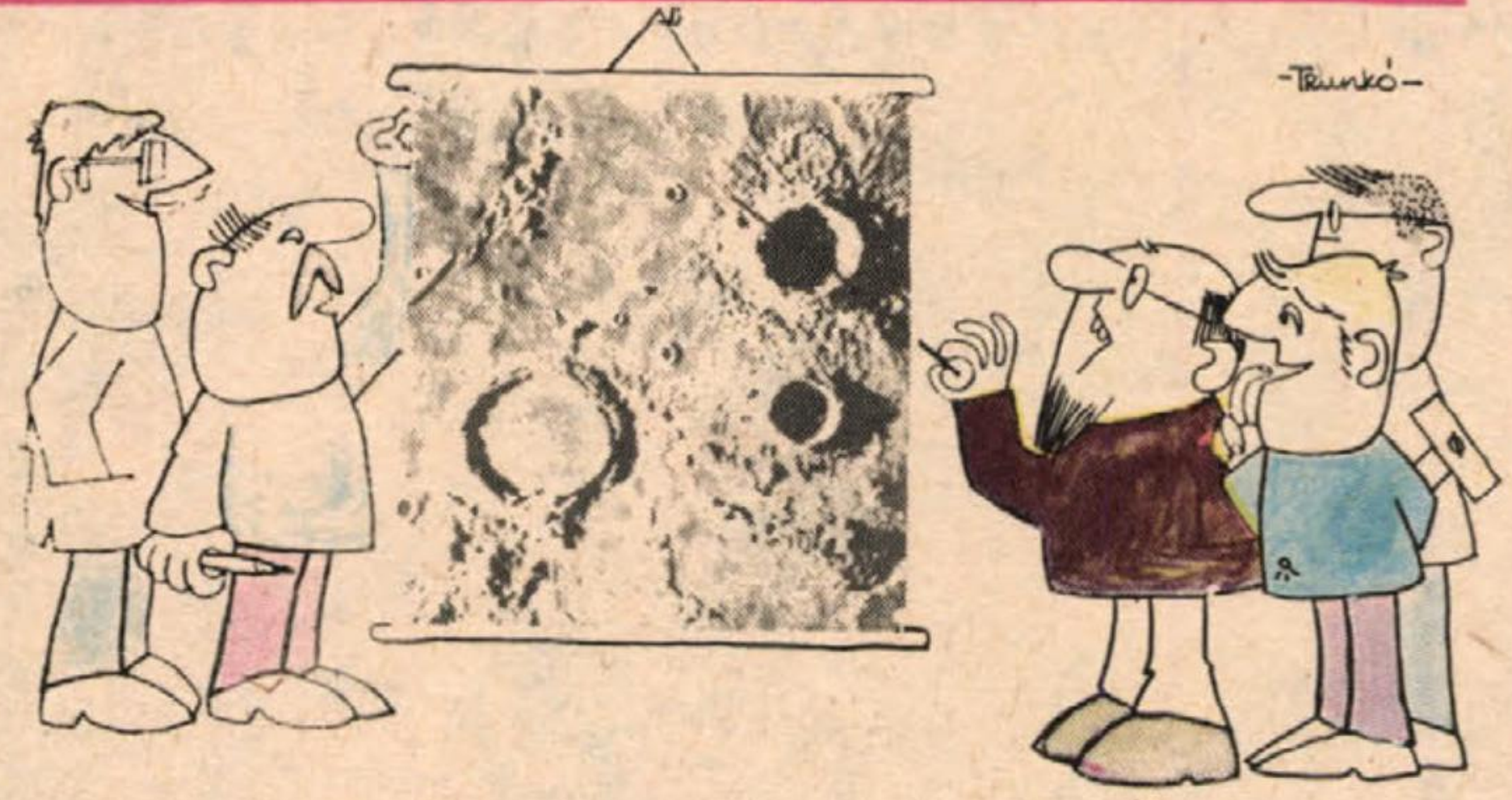

FAGYASZTOTT BAROMFI

Fülöp György rajza

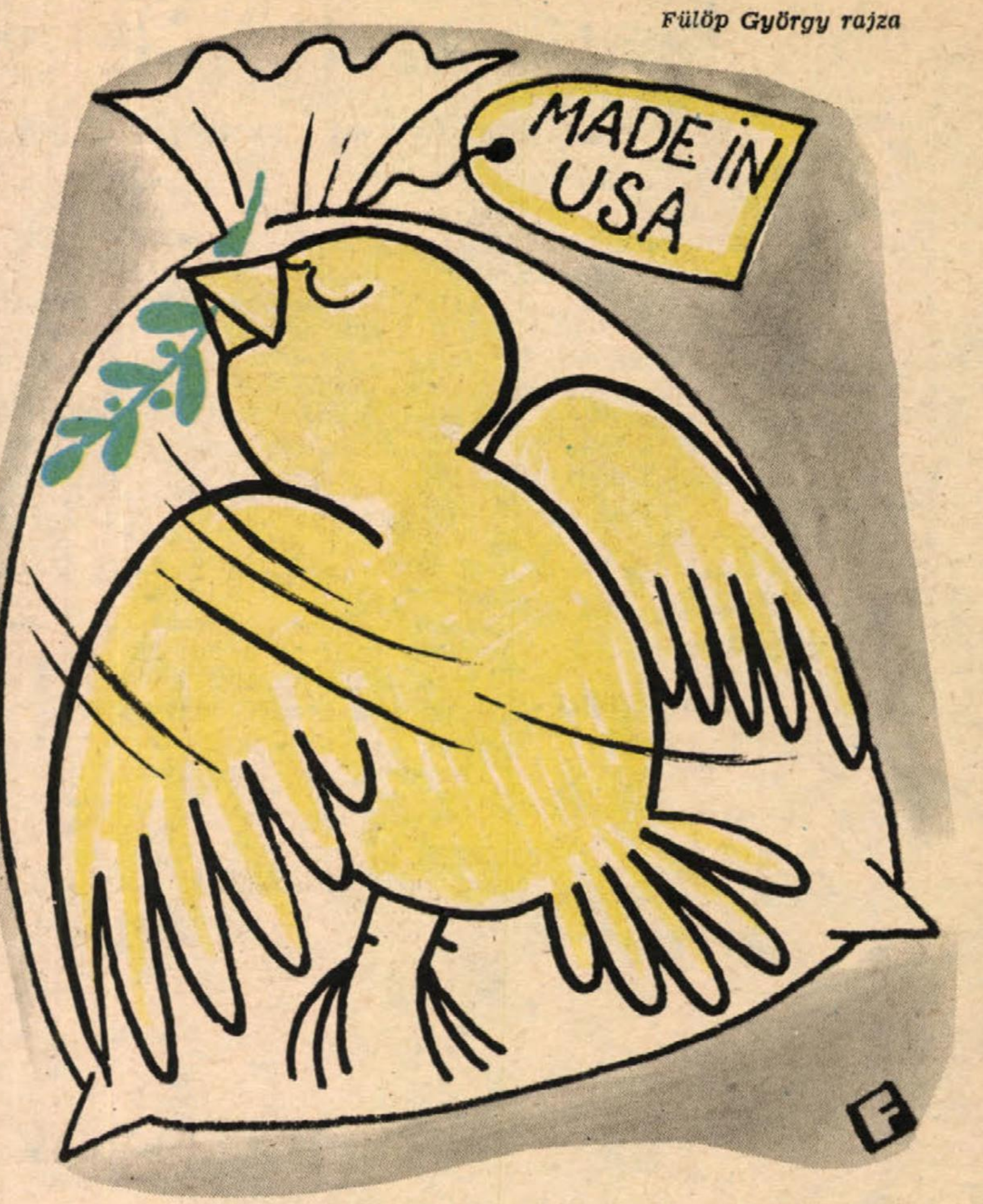

A VILÁG ANEKDOTA KINCSÉBŐL

Edmondo *de Amicis*, *A Szív* című híres ifjúsági regény szerzője, egy kis utcai antikváriusnál rábukkant dedikált példányára, amit egy jó barátjának ajándékozott. Megvette a kötetet, de mielőtt visszaküldte volna a hálátlan barátnak, az első dedikáció alá odaírta:

— Másodjára és utoljára!

*

Roberto *Bracco*, az ismert, s korábban nálunk is több művével szereplő verista drámaíró, kalapot vásárolni ment egy üzletbe. Gondosan kiválasztotta a megfelelő fejfedőt, s megkérdezte az árát.

— Tizennyolc líra — közölte a kalapos.

— Legyen tizenhat — próbált alkudozni Bracco, de a kalapkereskedő nem engedett:

— Sajnálom, szabott árakkal dolgozom.

Bracco elővette a tárcáját, s megkérte a kalapost, hogy küldje haza a kalapot a lakására. Mikor átadta a névjegyét, a kalapos felkiáltott:

— Bracco? A drámaíró Bracco? A Romanticizmus szerzője! El vagyok ragadtatva a darabtól! Véresre tapsoltam a tenyerem! Önnek a kalap ára tizenöt líra!

Este otthon Bracco leült íróasztala mellé és a következő levelet írta Girolamo *Rovettának*, az olasz szabadságharc hősies küzdelmeiről szóló, *Romanticizmus* című történelmi dráma szerzőjének:

— Kedves Girolamo! Nem tudom, te mennyit kerestél a daraboddal, de én ma délelőtt három lírát kerestem vele. Köszönöm!

Gabriele *D'Annunzio* ifjabb éveiben gyakorta került pénzszűkébe. Egy ilyen sanyarú napon levelet írt egyik barátjának, s színes szavakban ecsetelve szorongató anyagi helyzetét, ezer lírát kért kölcsön. Rövid idő múlva megérkezett a válaszlevél, pénz nélkül, a következő tartalommal:

— Drága Gabriele, kérésed olyan kritikus pillanatban érkezett hozzám, amikor nekem sem volt egy lírám sem, s hogy segíthessek magamon, kénytelen voltam áruba bocsátani hozzám írt leveledet. Kerek ötszáz lírát kaptam a kéziratodért, úgyszólván az életemet mentetted meg vele, fogadd érte hálás köszönetemet . . .

D'Annunzio dühösen tollat ragadott:

— Kedvesem — írta —, legalább közölhetted volna velem a vevő nevét. Hátha nekem is sikerült volna rásózni egy másik kéziratomat.

*

Baráti társaság látogatta meg az idős D'Annunziót nevezetes és hírhedt luxus-kastélyában, a Vittorialeban. A vendégek egy gyönyörű, fiatal, külföldi hölgyet is magukkal hoztak, aki el volt ragadtatva a közeli Garda-tó szépségétől és kijelentette, hogy hosszabb időre itt akar letelepedni.

Egyik barátja odalépett a hetvenéves költőhöz, s diszkréten a fülébe súgta:

— Kitűnő alkalom egy kellemes kis hetyepetyére . . .

— Bolond vagy — sóhajtott D'Annunzio. — *Elfelejted, barátom, hogy már nem vagyok hatvanéves.*

*

— Gyűlölöm a féltékeny férfiakat! — mondotta egy ifjú színésznő Luigi *Pirandellónak*. — *Megfosztanak attól az örömtől, hogy szerethessek és hogy szerethessenek. És folyton csak féltékeny férfiakba botlom. Nem is tudom, milyen ember az, aki nem féltékeny.*

— Közömbös! — felelte a drámaíró.

*

A *Hat szerep keres egy szerzőt* bemutatója után egy írótársa melegen gratulált Pirandellónak nagy vitákat kavaró, formabontó színműve lelkes fogadtatásához. De nem állotta meg, hogy a szívélyes kézrázások közé egy kis kritikát ne csempésszen. A sűrű bókok végéhez odabiggyesztette:

— Azért van valami ebben a darabban, ami zavarja az embert . . .

— Van, persze — helyeselt a szerző. — *A siker, amit arattam vele.*

*

Az olasz Független Színház alapítója, a kitűnő színházi kritikus és rendező, a közel egy évtizede elhunyt Anton Giuglio *Bragaglia* megismerkedett társaságban egy már nem túl fiatal hölggyel. Az — úgy is mondhatnók — erősen középkorú dáma, előbb kedveskedéssel, bájkolódással árasztotta el Bragagliát, majd nyílt ajánlatokkal kezdte üldözni. Bragaglia megriadt a rohamtól, s napról napra tartózkodóbb, fagyosabb lett. A hölgy azonban nem csüggedt, egy este maga mellé húzta az írót egy sarokba, s megkérdezte tőle:

— Mondja meg őszintén, kedves Bragaglia, nem érzi, hogy én valamit sugallok magának?

— De igen, asszonyom, érzem — nyögte a sarokba szorított férfiú —, *érzem, hogy ön egy igen tiszta érzést sugall nekem. A bűntől való borzadály érzését.*

(Békés István gyűjtése)

HÁROM TÖRTÉNET

KISFALUDI STRÓBL ZSIGMOND 85 ÉVES

Beöthy László színigazgató anyja, Rákosi Szidi színésznő, nagy spiritiszta volt. Egy szeánszon megjelent előtte elhunyt Zsigmond fia szelleme és tanácsolta, hogy ajándékozza hátramaradt bútorzatát druszájának, Stróbl Zsigmondnak. Az ifjú szobrász éppen a színésznő mellszobrát készítette, az ajándék váratlanul érte. Első műtermét az ajándék darabjaiból rendezte be.

*

Hermann Lipót, festőművész, kezdő, küzdelmes éveiben gyakran aludt Stróbl Akácfa utcai műtermében. Dél volt, Stróbl felrázta. Hermann ébredezve dühösen rászólt: „A legszebb álmomban zavartál fel: épp egy vevő volt nálam!” „Aludj, álmodj tovább, hátha visszajön” — felelt művésztársa.

*

A fiatal szobrász, a Japán kávéház művészasztalánál női sikereiről beszélt, amikor telefonhoz hívták. Egy ismeretlen, szép hangú nő volt a drót másik végén, közölte, hogy szeretne megismerkedni vele; vörös autóját egy alkalommal majd leállítja szemközt a Japánnal. Stróbl diadalmas arccal újságolta legújabb hódítását és izgatottan leste az autót. A telefonhívás nap-nap után megismétlődött. Egy vörös autó el is robogott az Andrássy úton, a kávéház előtt, de nem állt meg. Hetek teltek így, míg Stróbl rájött, hogy a szép hangú telefonáló nem más, mint a kávéházi kasszakisasszony, Ő hívta fel és beszélt vele naponta a szomszédos fülkéből. Ugratásból, a művészasztal tagjai biztatták fel.

R. K.

A PÉNZ BESZÉL

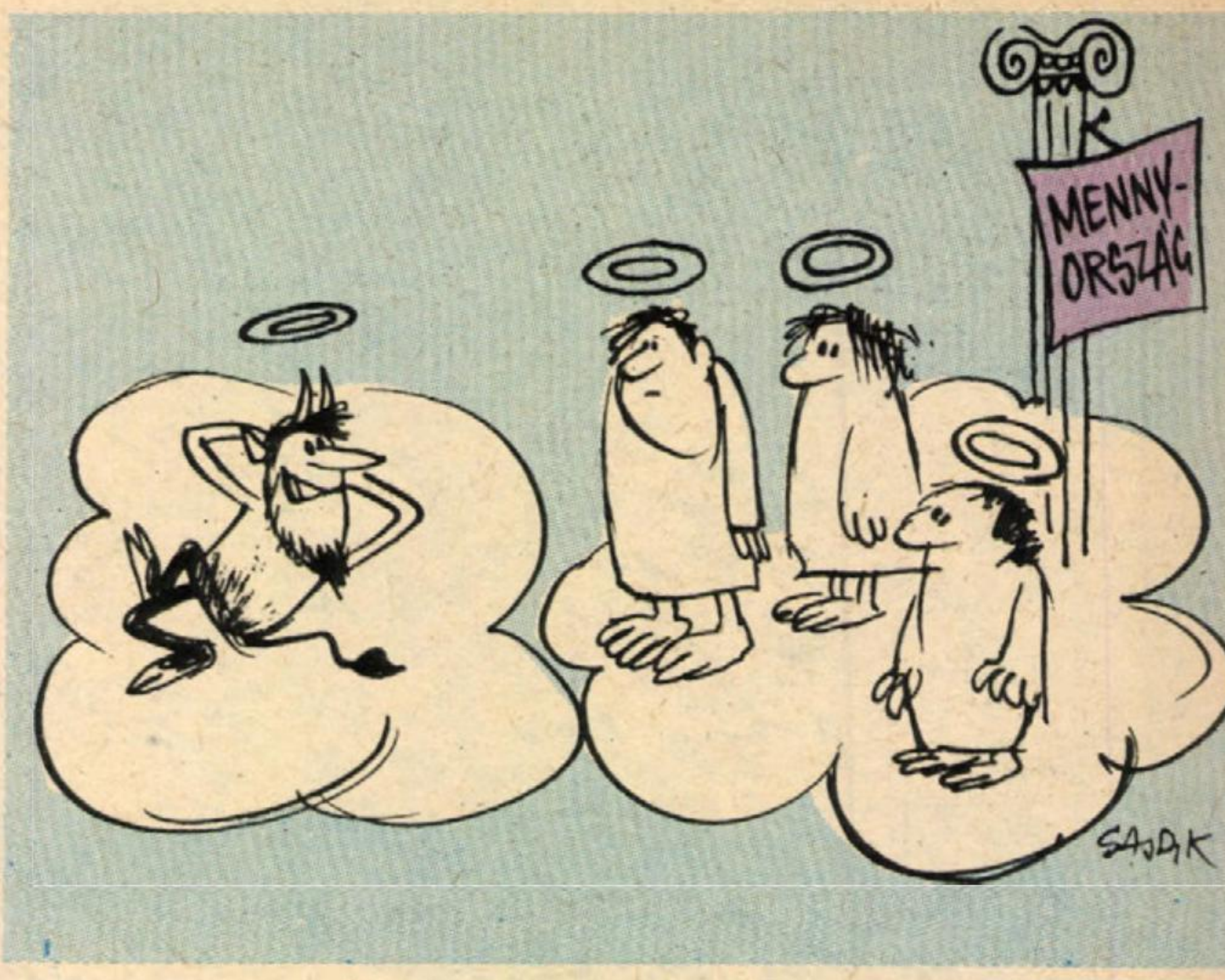

– Hja, borravalóval mindenhová be lehet jutni.

KRITIKUS-BŰVÖLŐ

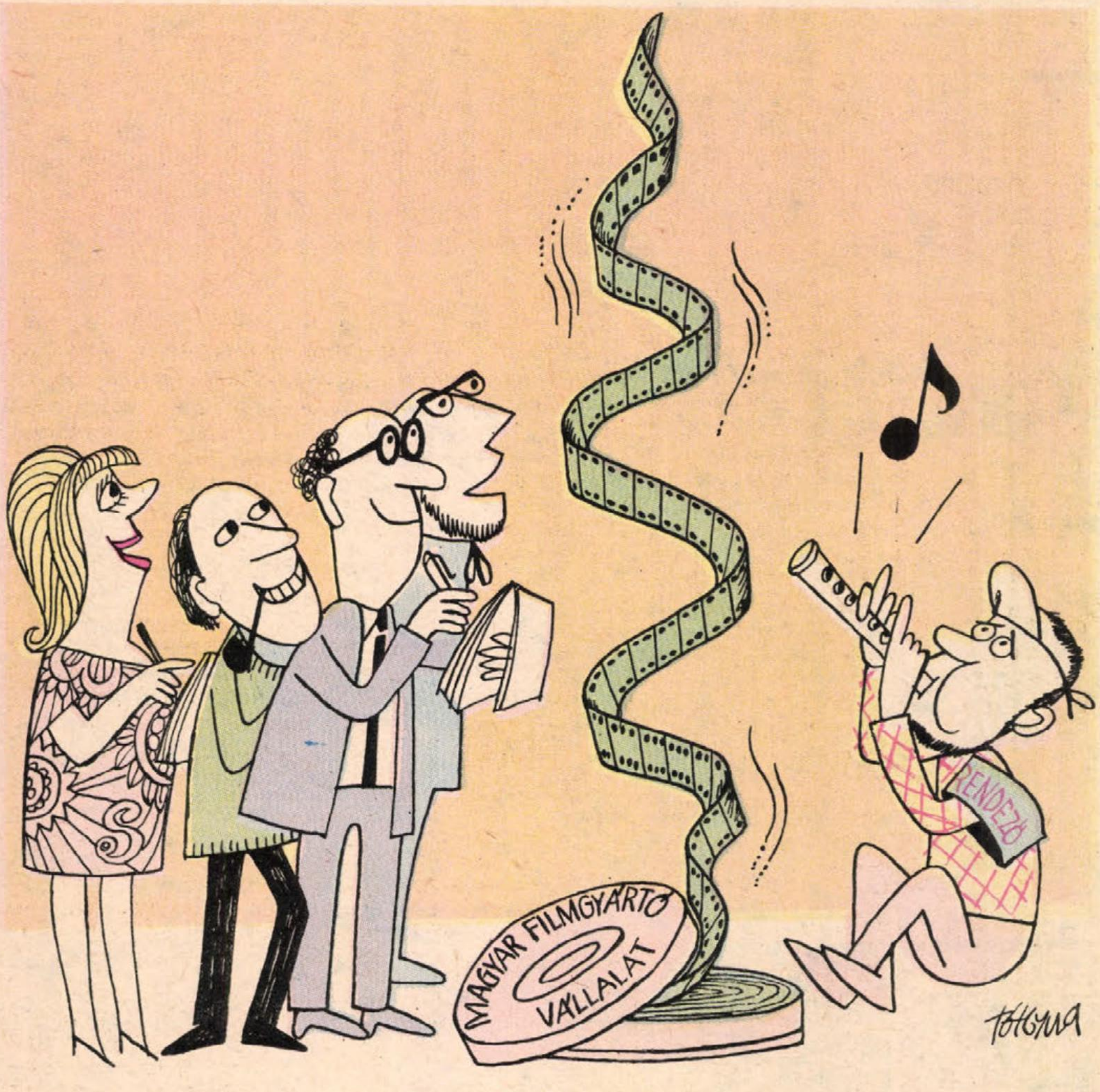

GYÁSZ

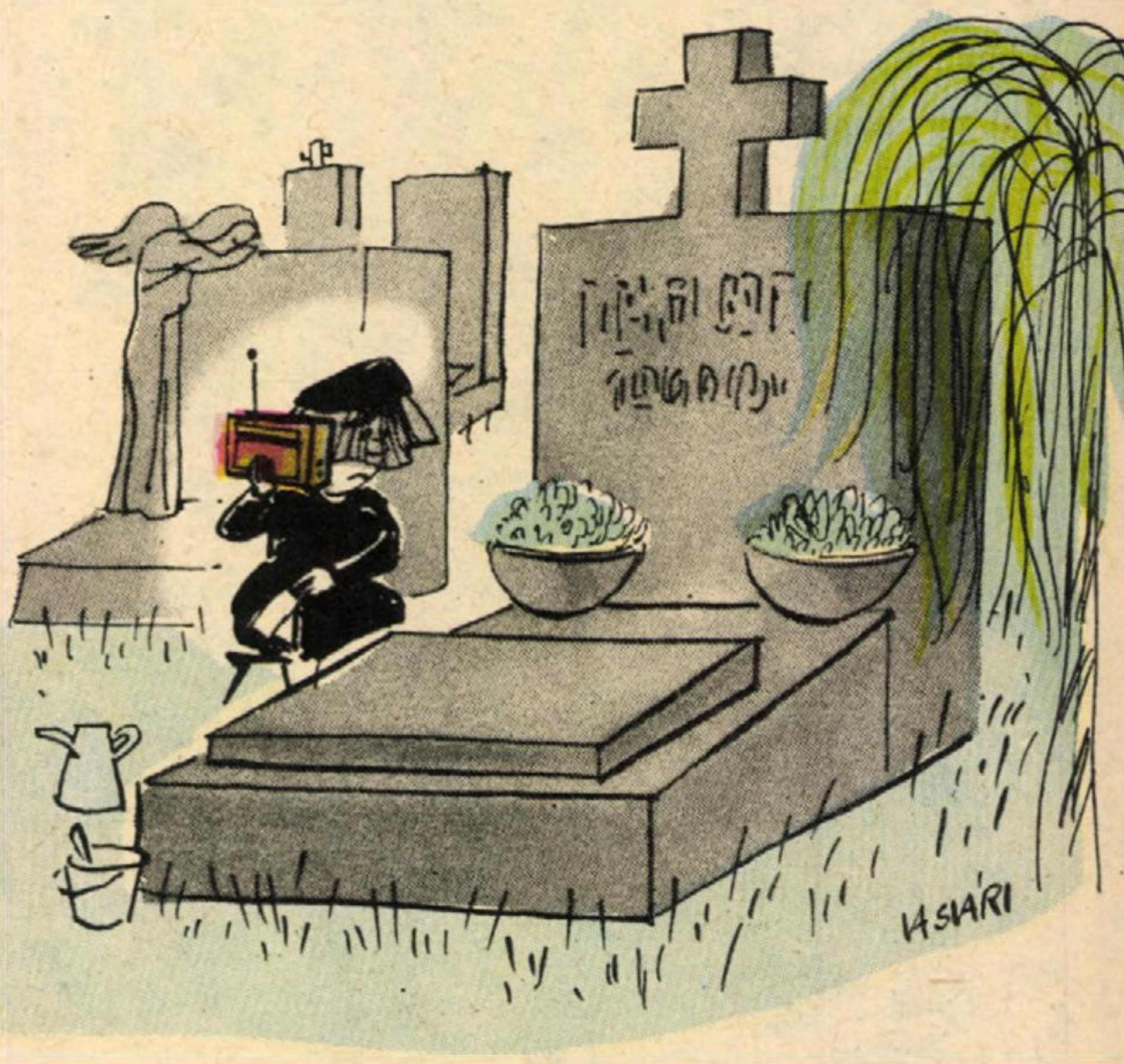

KONCERT

– A muzikalitása változatlan, csak a memóriájával van baj?!

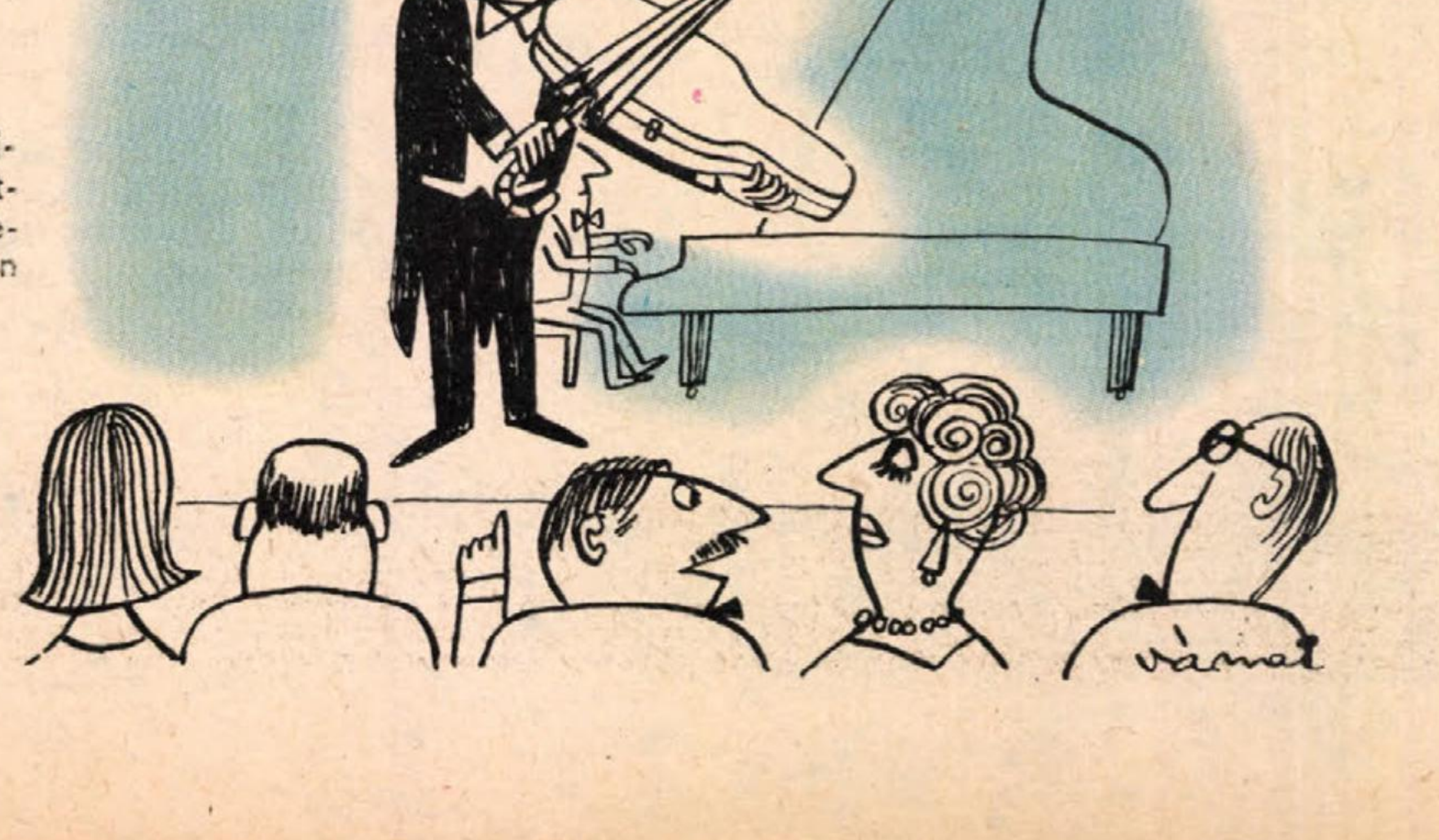

vízió

A napokban betértem a „Vidám Marhafelsálhoz” címzett vendéglőbe és egy üveg *sört* kértem. Az udvarias felszolgáló pillanatokon belül hozta a... kérdőívet. A rovatokat jól, olvashatóan kellett kitöltenem.

1. Sorolja fel, mikor volt szomjas 1940—1969-ig?

2. Családfenntartó-e, és ha igen, mennyi a havi jövedelme?

3. Volt-e ön ellen büntető eljárás folyamatban ittas állapotban elkövetett garázdaság miatt?

4. Hogyan vélekedik ön Kant filozófiájáról?

5. Egészséges-e ön, és hány kiló? (Gondolja meg, egy üveg sör egy kiló súlytöbblet!)

6. Mi az őszinte véleménye a főváros közlekedéséről?

7. Volt-e családjában alkoholista, lemenő vagy felmenő ágai között, és irigyli-e őket?

8. Milyen összeállításban képzeli el az ideális magyar futballválogatottat?

9. Ki találta föl a sört, és ön átkozza, vagy áldja-e a nevét?

10. Idézzen tíz mondatot latinul Vergiliustól.

11. Válaszoljon, mit csinál a szél, amikor nem fúj?

12. Indokolja meg részletesen, mért pont sört akar inni, amikor annyi más ital is van a világon?

Sajnos, mindössze nyolc pontot értem el, s így sajnálkozva közölték velem, hogy nem szolgálhatnak ki. Lógó orral távoztam.

Mindez persze csak vízió. A valóság az, hogy ebben a vendéglőben nincs ilyen bürokratikus kérdőív. Igaz, hogy sör sem.

(galambos)

BEFŐZÉS IDEJÉN

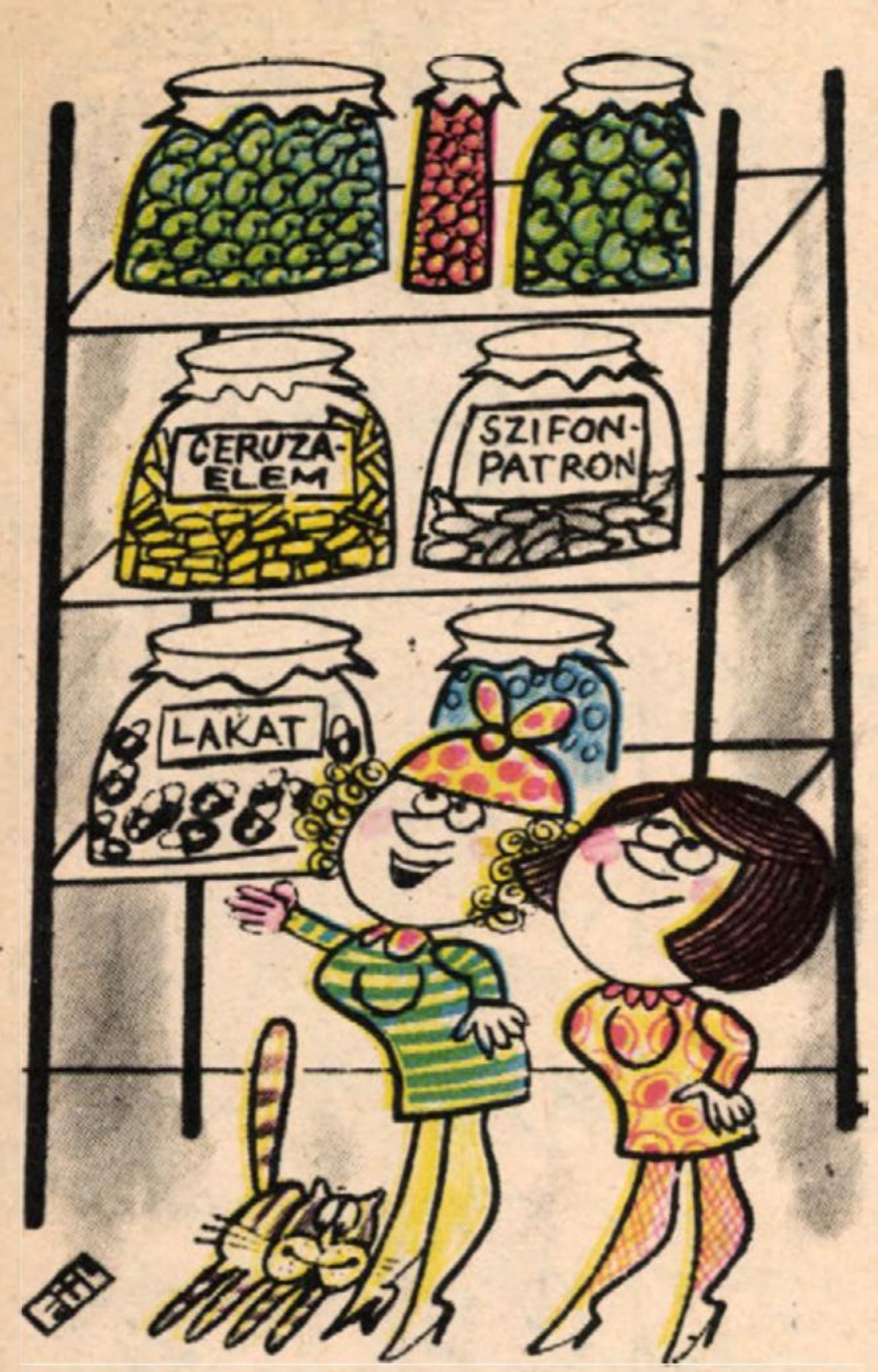

– Néhány hiánycikket is elraktam szűkösebb napokra.

A MANKÓ

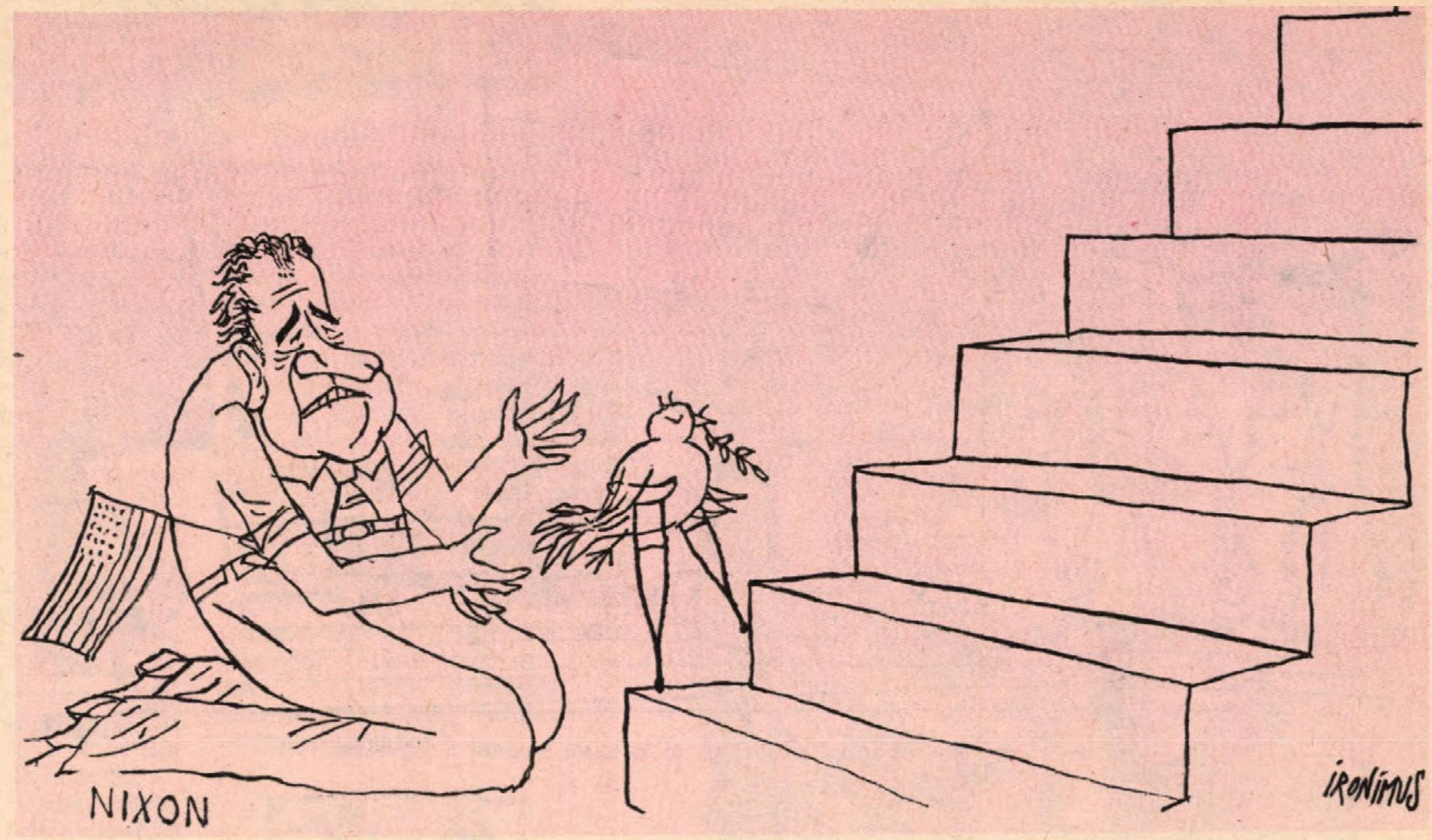

Nyolc pont – Nyolc lépcső

(„Die Presse", Bécs)

CSÚCSIDŐBEN

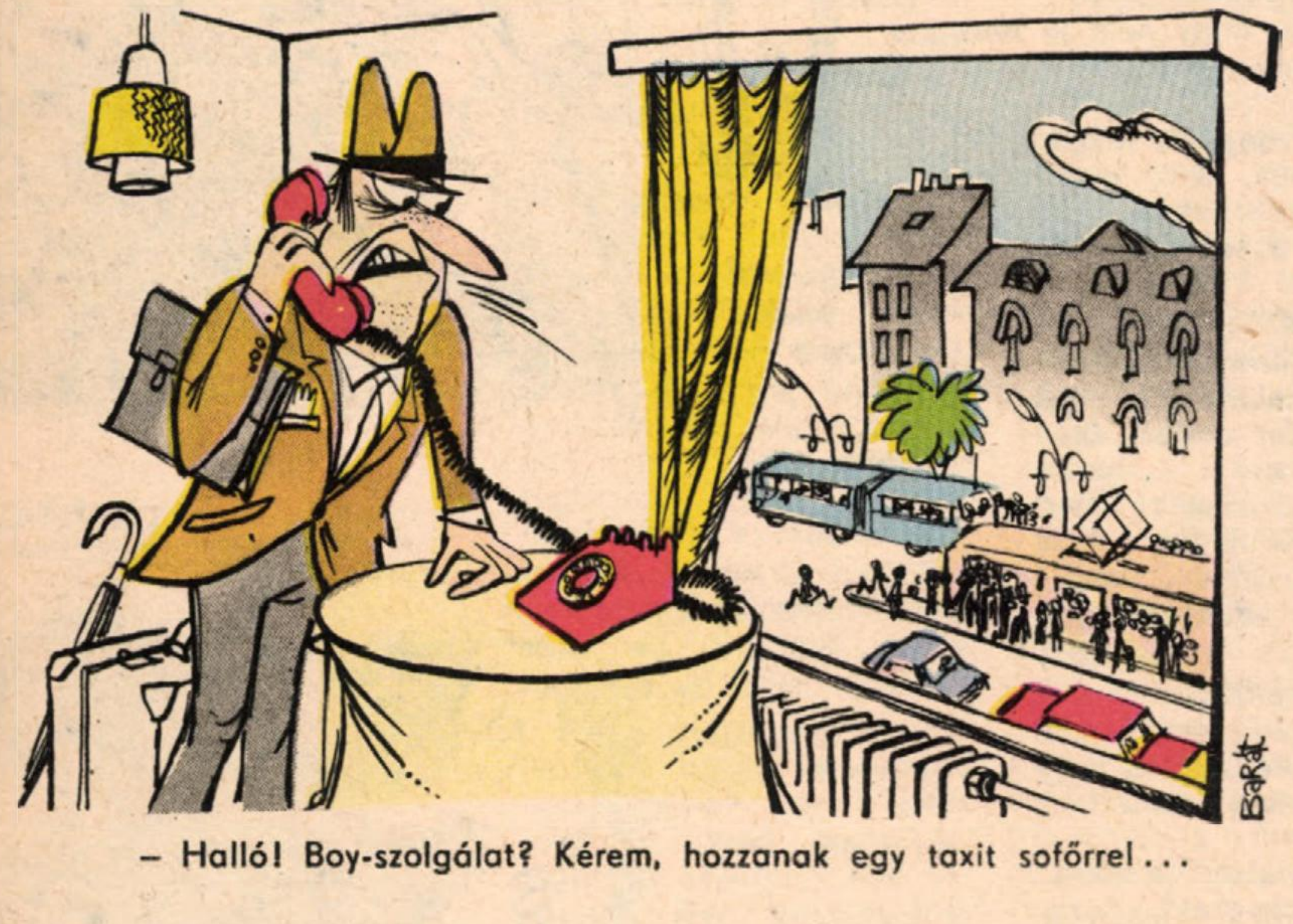

– Halló! Boy-szolgálat? Kérem, hozzanak egy taxit sofőrrel...

SZENVEDÉLYES LOTTÓZÓ

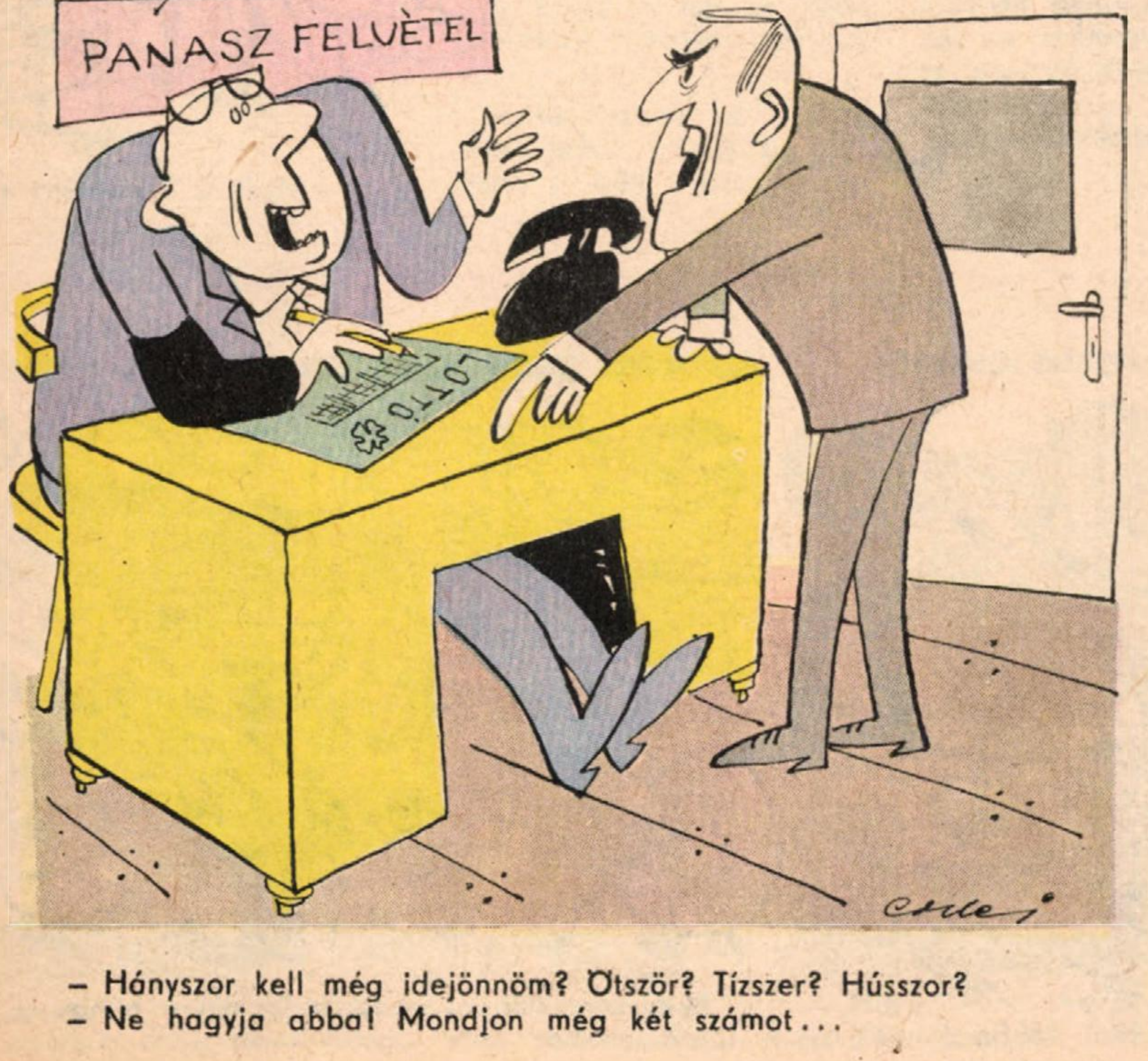

– Hányszor kell még idejönnöm? Ötször? Tízszer? Hússzor?
– Ne hagyja abba! Mondjon még két számot...

BALÁZS SÁNDOR:

Öregek

— Ne, ne folytassa tovább, kedves barátom, már hányszor kértem — mondta az asszony, és kezét a férfi szája elé tartotta. — Maga szépeket mond nekem, és nem veszi észre, hogy voltaképpen sértőket mond. Igazán, hagyja abba. Maga eltévesztette a házszámot. Öreg vagyok én már az ilyesmihez.

— Lehet — mosolygott a férfi, és megcsókolta az asszony feléje fordított tenyerét —, lehet, kérem szépen, hogy igaza van, de akkor én most egy öreg nőt szeretek, aki nekem fiatalabb minden fiatalnál és szebb minden szépnél.

— De nagy bolond maga! Hát nem akarja megérteni, hogy az én időm már lejárt? Nekem nagy fiam van, aki jövőre érettségizik, és... és hol van már tőlem a szerelem? Régen volt az, mikor én ilyesmivel törődtem. És most maga jön nekem — ugyan kérem. Szégyellje magát.

— Bocsánat, én nem vagyok hibás. Ha öregnek tetszik lenni, mért méltóztatik az ifjúság álarcát hordani? Hol vannak a kiábrándító ráncok, hol a fáradtság, a szürke haj, a keserű vonás a száj körül, a lemondás, a bölcsesség és mit tudom én, az a sok minden, ami az öregséghez tartozik? Ha valaki öregnek vallja magát, legyen is az, becsületesen, egészen, és ne csalja a világot azzal, hogy friss és üde, és akinek érettségiző fia van, abban legyen meg a mamák komolysága, annak a szemében ne ragyogjon az ifjúság, az legyen csúnya és unalmas, ne ilyen szép, drága és nekem a világon a legkedvesebb.

— Jaj, istenem, mit kezdjek már magával. Hát tehetek én arról, hogy ilyen vagyok?

— Nem.

— Kacérkodtam én magával?

— Igen.

— Igen? Mikor?

— Mindig. Most is.

— Ugyan már, hogy mondhat ilyet. Mivel kacérkodtam volna?

— Azzal, hogy van, hogy rám néz. Hogy nem tud kiábrándítani magából, hanem arra kényszerít, hogy egyre jobban szeressem.

— Micsoda nagy csacsi! — nevetett fel boldogan az asszony, és kezét a férfi vállára ejtette.

Az ablaknál álltak, s a függöny recéin kiláttak a nyári pompában égő kertre. Már közeledett egymáshoz a szájuk, amikor a kertajtó élesen megnyikkant.

— Á, a Feri... Nézze csak.

Hosszú kamasz jött a homokos úton befelé, szőke haja sűrűn hátranyalva, az arca barnára égett. Eres, izmos kezében teniszverőt lóbált. Már a lépcsőhöz ért, mikor hirtelen megállott. Meglátta Julist, a szobalányt, aki a kertből, a másik oldalról jött. Meglátta és megvárta, valamit mondott neki, hogy mit, azt nem lehetett hallani, csak látni lehetett, amint megfogta a lány karját, és jól belemarkol. A lány se zsenírozza magát, és rácsap az ifiúr körmére, mire ez körülnéz, hogy nincs-e valaki a közelben, és mivel senkit sem lát, eldobja a teniszverőt, és egyik kezével elkapja a lány derekát, a másikkal meg hátrahajtja a kontyos, makrancos fejét, és szájon csókolja. Julis előbb vihog, prüszköl, rázza magát, de aztán enged, és nyalja-falja az úrfit. Mindez csak egy pillanat, Feri kettőt ugrik, s a verandán van, Julis pedig pirosan, bután, nevetve néz utána.

— Látja — mondja az asszony szelíden és szándékosan öreges mosollyal —, ezek igen. Ezek értik. Ezeknek való. Mi beszélünk róla, ők cselekszenek. Mi elemezzük egymást, ők átölelik egymást. Mi szeretnénk, ők szeretnek. Hagyjuk ezt, nem nekünk való. No, isten vele. De azért csak szeressen tovább.

(1936)

MŰVÉSZI MEGRENDELÉS

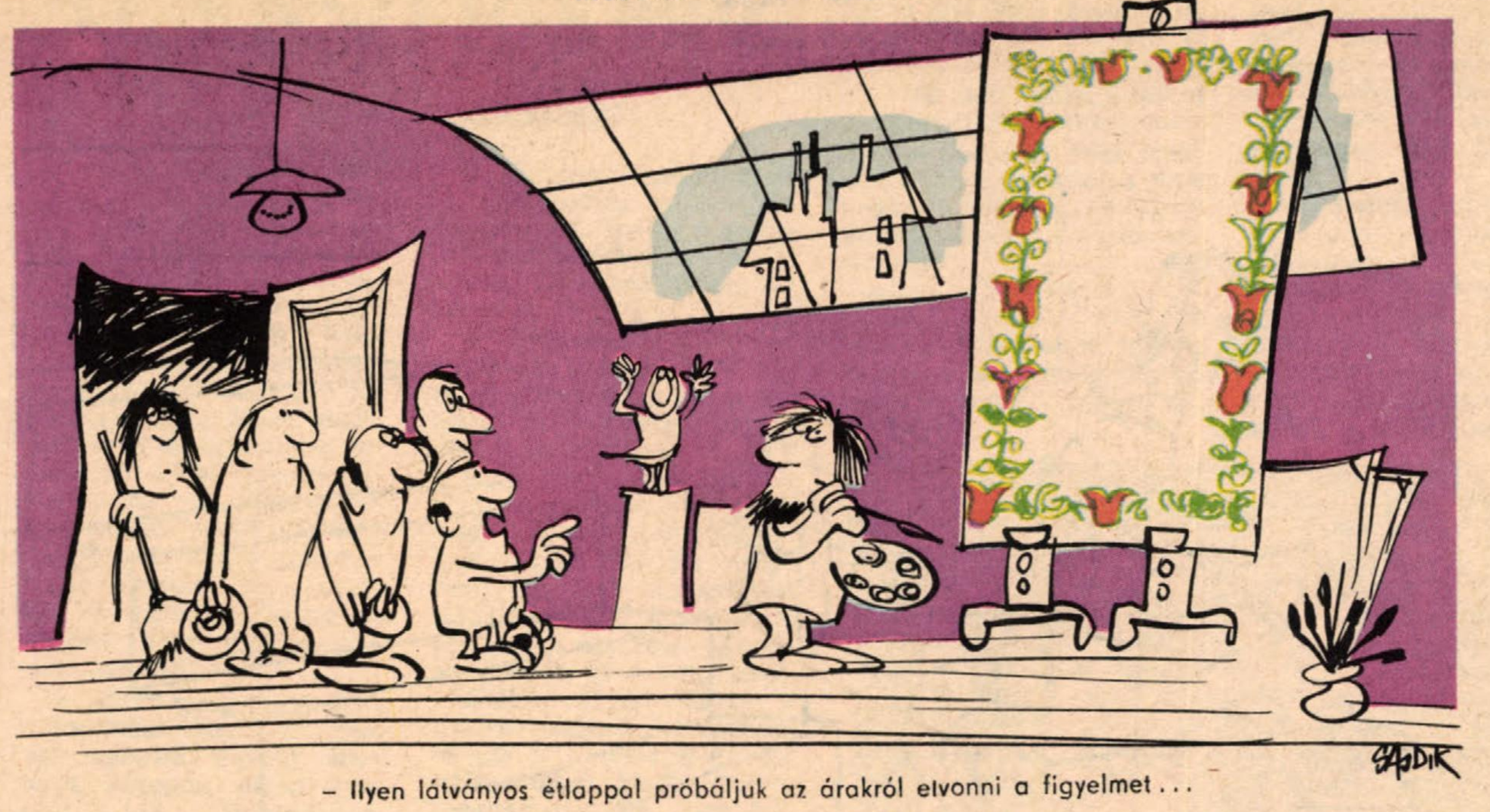

– Ilyen látványos étlappal próbáljuk az árakról elvonni a figyelmet . . .

IFJÚ VŐLEGÉNY

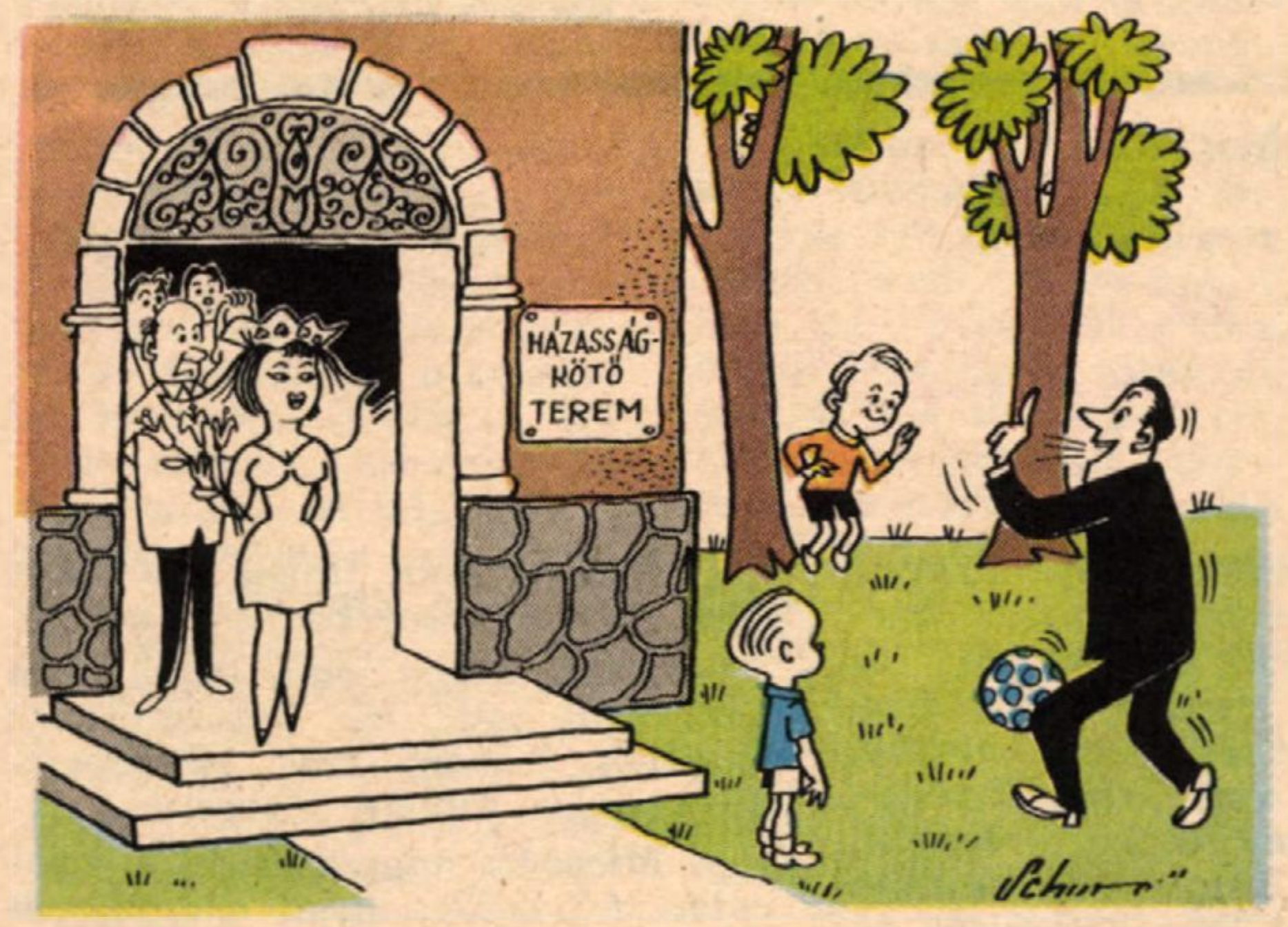

– Egy pillanat, szívecském, ezt a tizenegyest még berúgom! . . .

TÖPRENGES

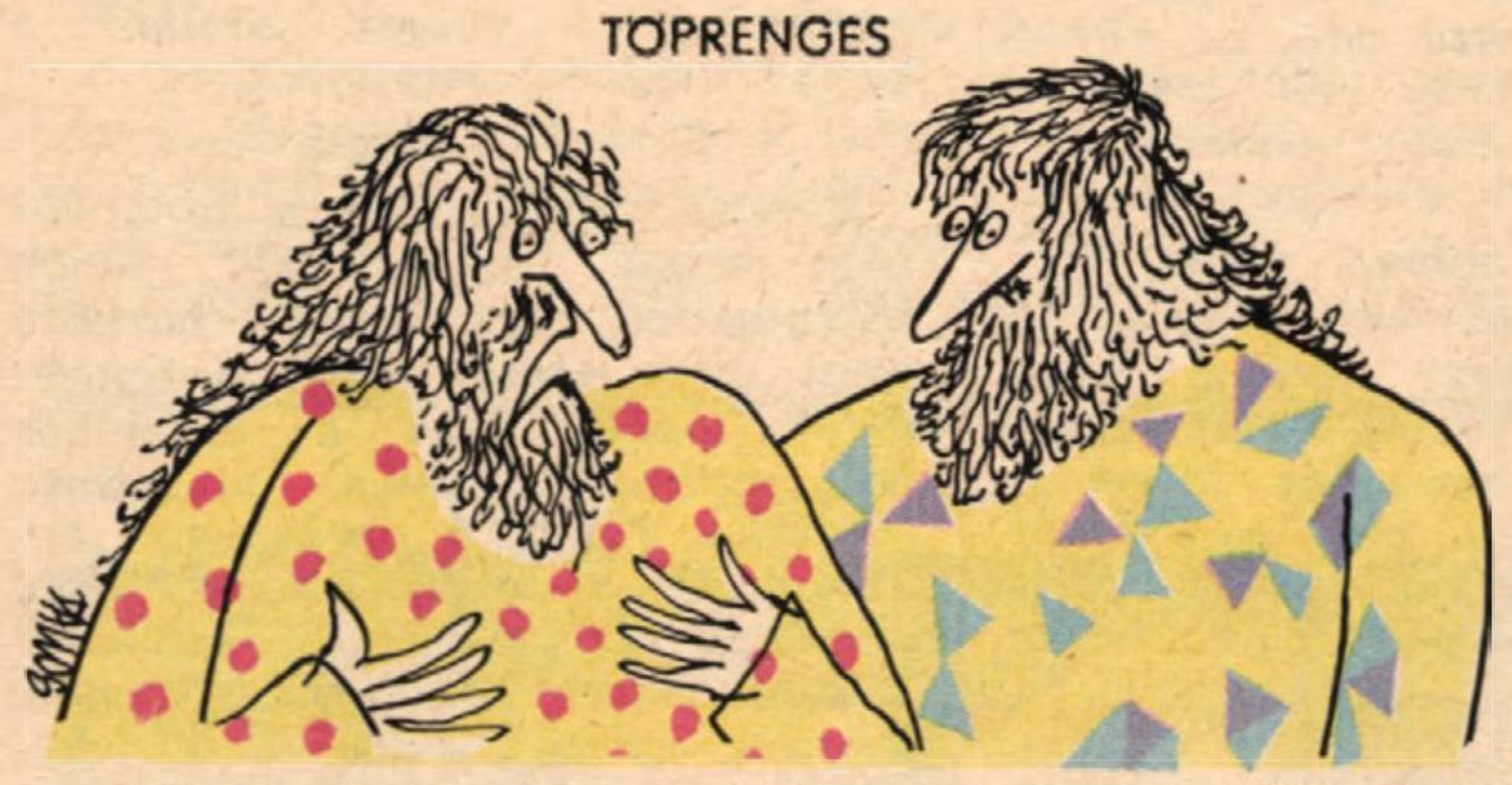

– Csak azt nem értem, miért pont velünk foglalkoznak állandóan? . . .

HANGOK A GANGON

Júj, mindenki csak engem bánt,
mint szűzi, harmincéves lányt:
még azt mondják, hogy nem jó lány,
hanem rossz lány az a Jolán!

A gang végén csöpp kis lakás,
hol én lakom csak, senki más.
Ott éldegélek csendesen,
nem vétve még a légynek sem, –

de mint villám a táj felett,
furcsa névtelen levelek
kezdtek cikázni mindenütt,
és mindegyik pont engem üt!

Azt hazudja egyik levél,
hogy férfifaló, sőt ledér
nő volnék. Facér, könnyű csaj! –
írja egy másik . . . Pletyka-zaj

kezd ki azóta! Férfiak
kerülgetnek, sőt rajzanak
és tesznek száz ajánlatot,
amit el-elhárítgatok,

mert egy komoly csak: a Jenő.
Mint kérő számbavehető,
úgy harcol és véd, mint egy hős,
és szerencsére . . . még nem nős.

Az esküvőnk már holnap lesz.
Oly megnyugtató dolog ez,
amiért hálát rebegek!
(Így nem kell írnom
lopva, titkon
annyi névtelen levelet.)

Bedő István

FONTOS SZEME YISÉG

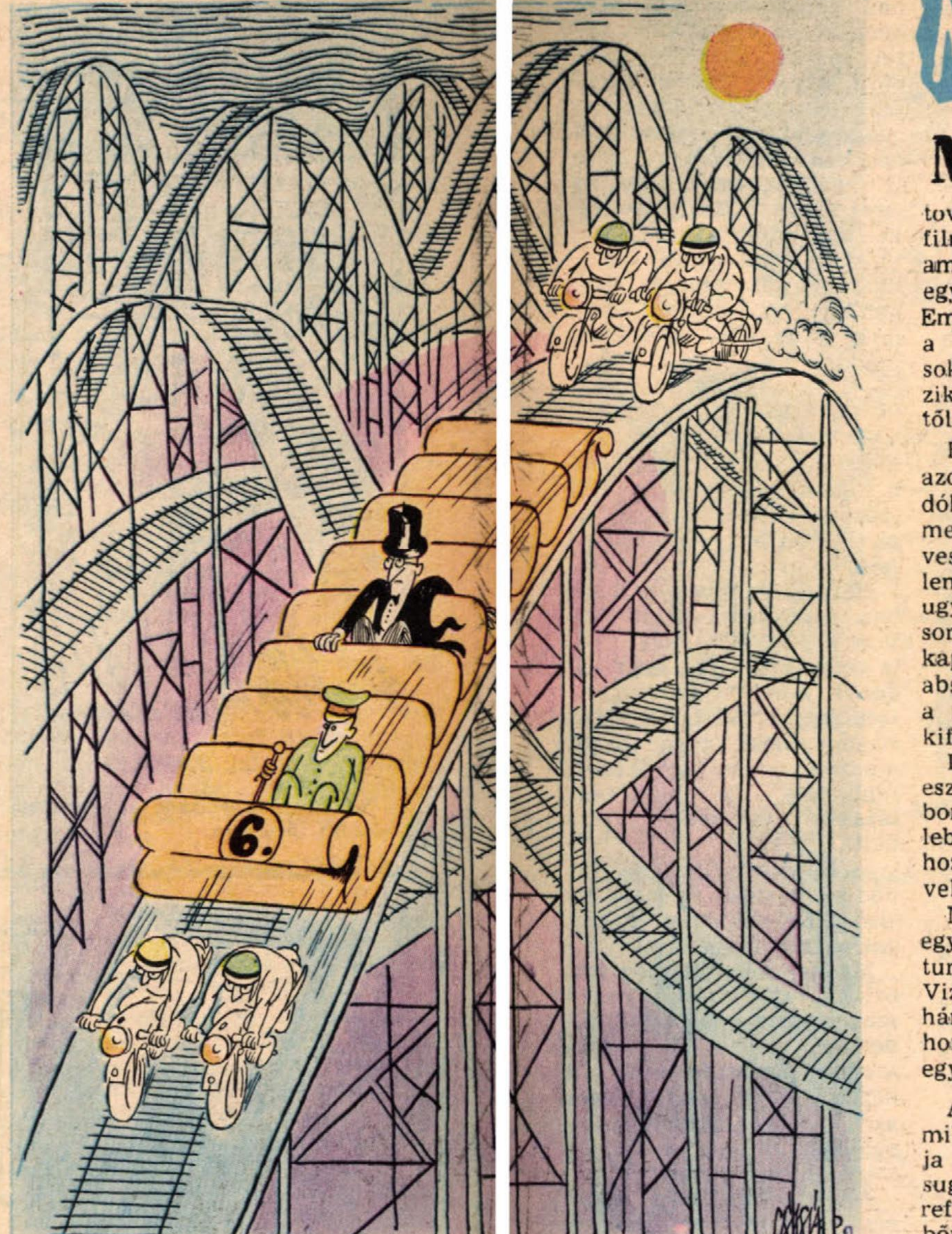

ÖSSZETARTÓ RIGAD

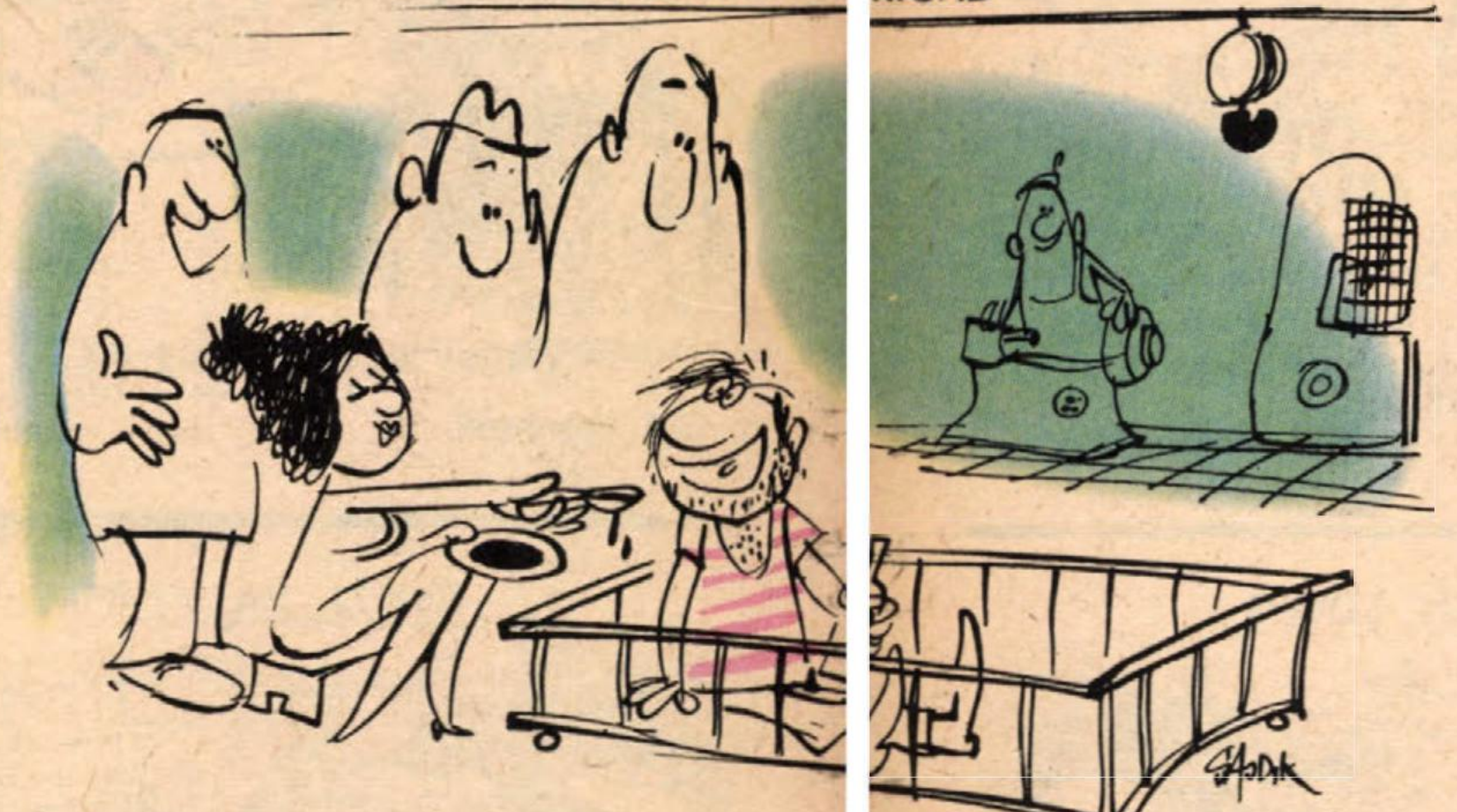

– Most a kollektíva próbá ja megnevelni . . . !

MŰVÉSZI MEZTELENSÉG

Manapság egyre többen nehezményezik, hogy hovatovább alig akad olyan film, vagy tévé-játék, amelyben ne szerepelne egy-egy ruhátlan hölgy. Emiatt — ha hinni lehet a hozzászólásoknak — sokan elmaradnak a mozikból és eltiltják a tévétől kiskorú gyermekeiket.

Én nem értek egyet azokkal az aggályoskodókkal, akik a hétköznapi meztelenséget összetévesztik a művészi meztelenséggel. Eme filmekben ugyanis az ilyen képsorok művészi funkciót kapnak, céljuk a valóság absztrahált ábrázolása, itt a meztelenség a művészi kifejezés egyik eszköze.

De nem óhajtok elvont esztétikai fejtegetésekbe bonyolódni. Sokkal közelebb jutunk az igazsághoz egy példa segítségével.

Mondjuk, hogy a képen egy ruhátlan hölgyet látunk egy tó partján. Vizsgáljuk meg, hogy hányféle mondanivaló hordozója lehet ez az egyszerű kis jelenet.

A fodrozó vízfelület milliárdnyi fénnyel szórja szét a lenyugvó nap sugarait. Játékos fényreflexek a nő bársonyos, bőrén. A bájos, lírai kép nyilván azt sugallja: az élet szép. Ha azonban ugyanezt a hölgyet, ugyanebbe a vízbe belefojtják, a vak is absztrahálhatja a jelentést: rosszak az emberek, fene megette az ilyen életet.

Ha a vízparton meztelenkedő hölgy társaságában egy galeri tagjai beatzenére rázzák tagjaikat, akkor a képsor a mai ifjúság feslett erkölcseiről mond ítéletet. Ha csak egy ifjú áll mögötte, aki lantkísérettel, a szépségről zeng lírai ódát, világos, hogy az égi és földi szerelem tisztaságáról van szó.

Amennyiben a hölgy sikongatva fröcsköli magára a hűs vizet, akkor a féktelen életörömöt szimbolizálja. Ha egy sátor és néhány nyugágy is látható a képen, ez esetben a camping-cikkek szezon végi kiárusításához akar kedvet csinálni.

Midőn a pucér hölgy a Balaton partján ácsorog, és a háttérben látszik a tihanyi apátság, a siófoki szálloda-sor, a földvári min-igolfpálya és a hévízi gyógyfürdő, akkor — természetesen — a magyar tenger szépségeit hivatott kidomborítani. Amennyiben ez a víz az Atlanti-óceán, akkor a floridai luxus-nyaralókban uralkodó erkölcsi romlottság felett mond kemény ítéletet.

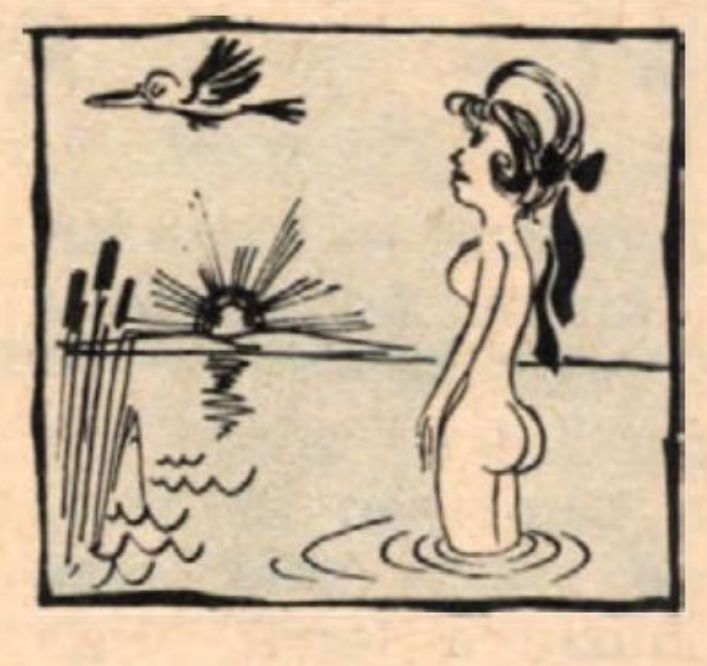

Ha a hölgy tétován néz egy tovaszálló madár után, az elvágyódásra kell gondolnunk. Ha a madarat kenyérbéllel eteti, a jóságot szimbolizálja, ha csúzlizza, a gonoszságot jelképezi. Ha a feje felett lökhajtásos bombázók dübörögnek, akkor a kontraszt a háború és a béke illusztrálására szolgál.

Íme, néhány kiragadott példa is ékesen bizonyítja a felháborodás indokolatlanságát. Jóllehet igaz, hogy a hölgyek e jelenetekben nem hordanak ruhát, de ők hordják a mondanivalót. És ahogy például Picasso egyetlen aktjában sem csak a nőt nézzük, úgy eme filmjelenetek szemlélése közben is a tartalmat kell keresnünk. Mert számos alkotói nyilatkozat és avatott műelemzés is bizonyítja: a hiba a mi hagyományos gondolkodásunkban van . . .

Ősz Ferenc

HAZÁNKFIA

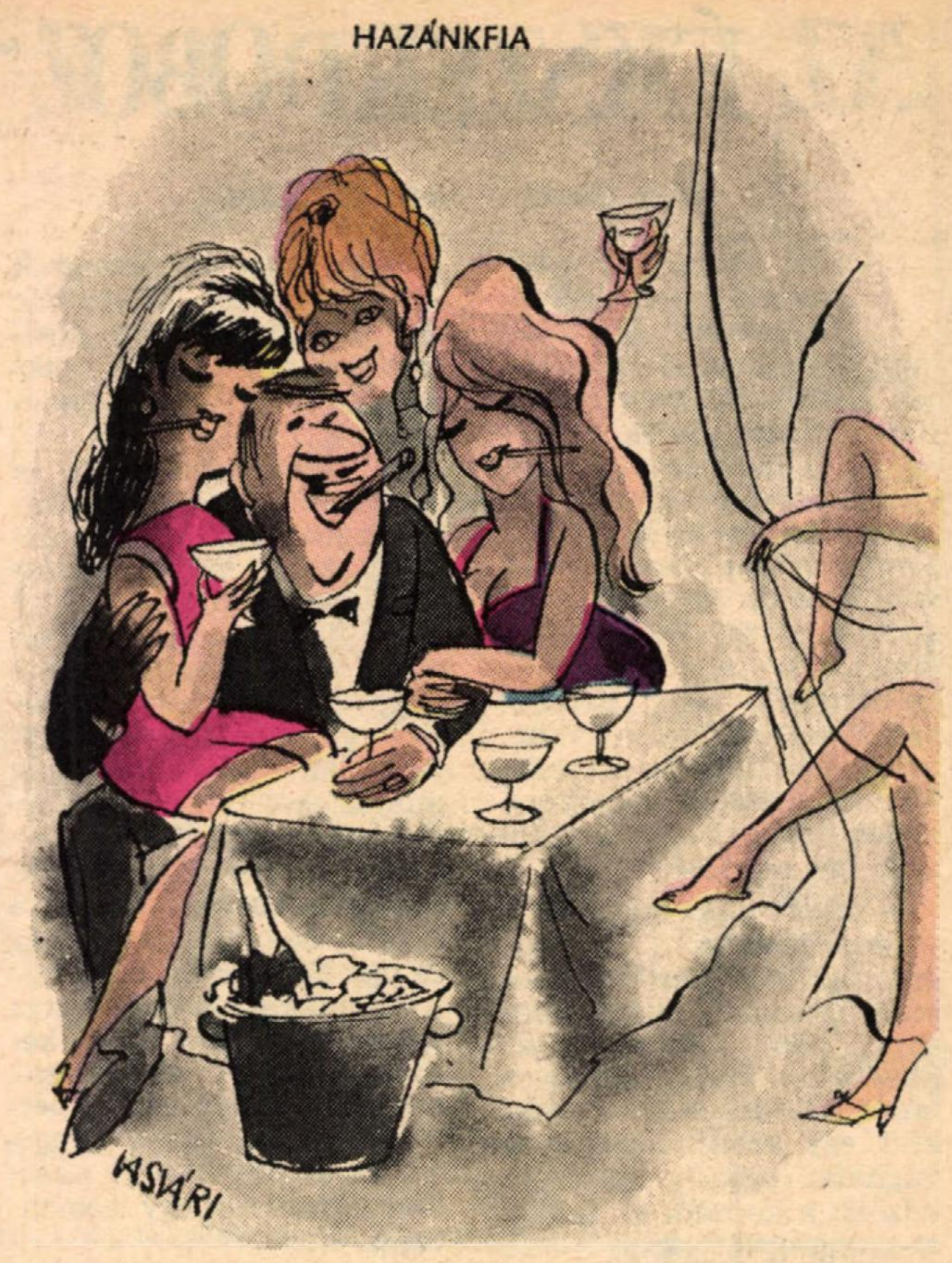

– Hazajöttem, mert magyar földben akarok nyugodni . . .

SEGÍTŐKÉSZ PÁCIENS

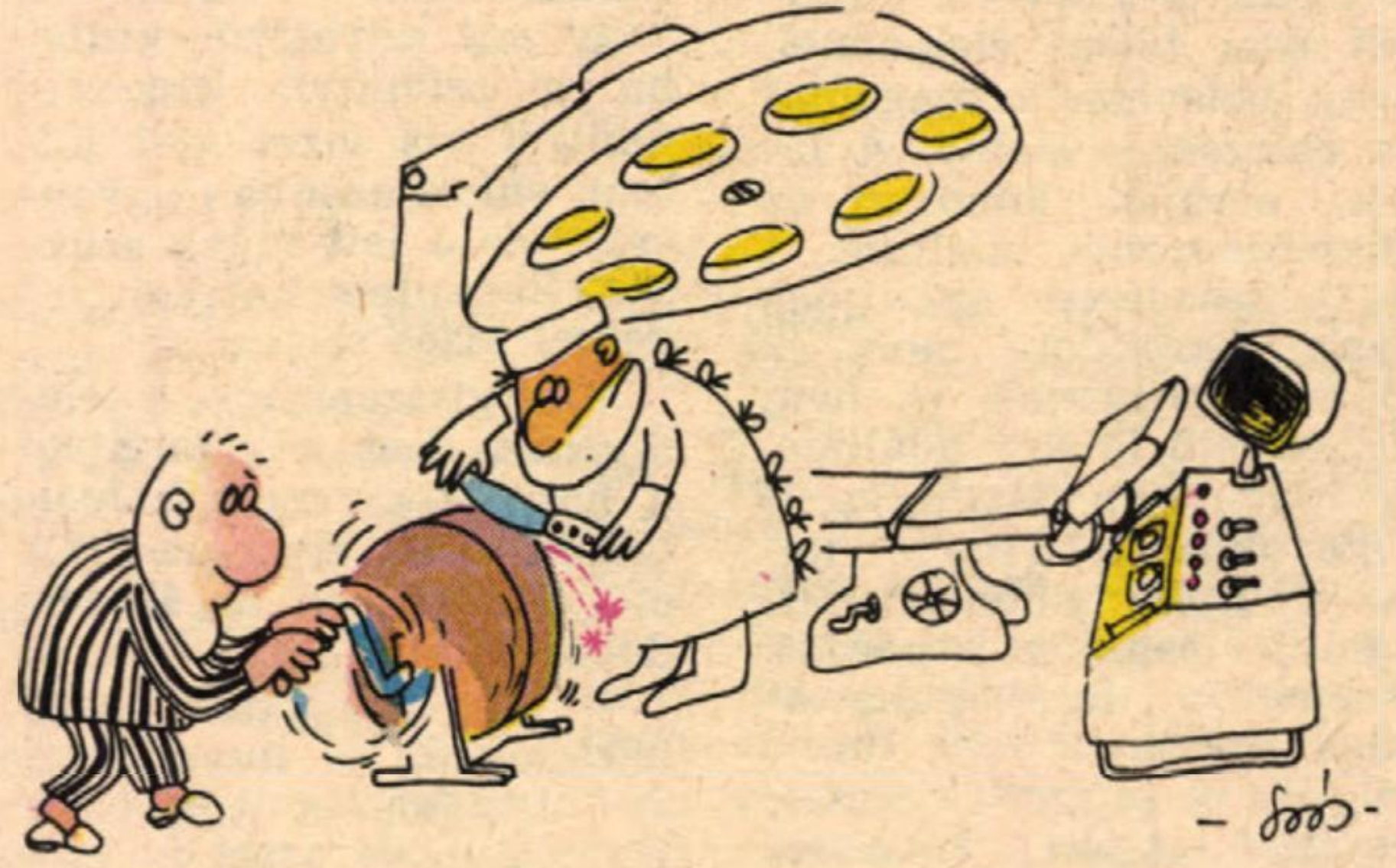

HIRDETÉS

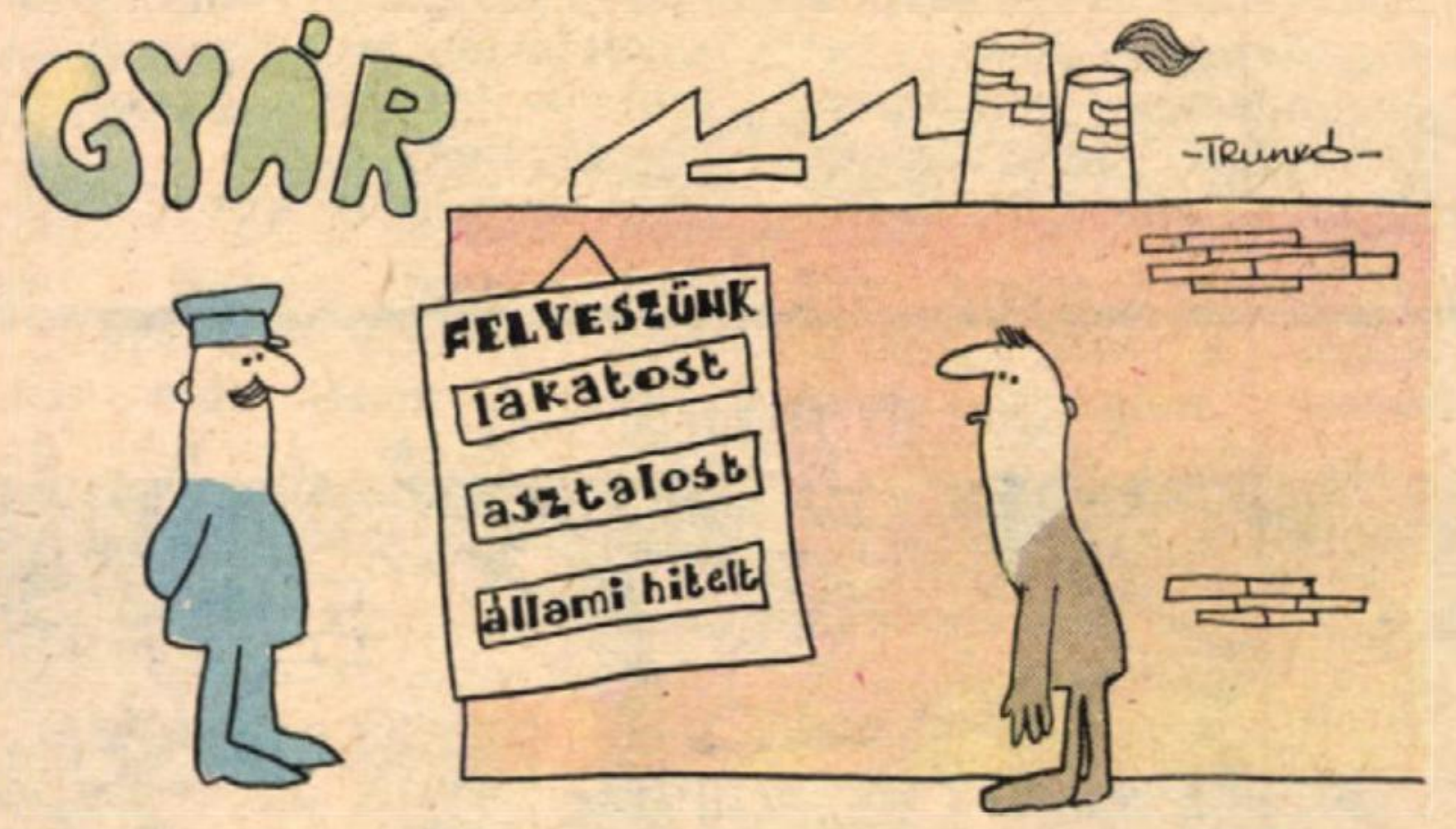

MAI GYEREK

A mama mesél a hatéves Pistikének:

— Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kislány. Úgy hívták: Hófehérke. Volt neki egy gonosz mostohája, aki el akarta veszejteni, mert...

De a gyerek közbeszól:

— Ajaj! Már megint egy krimi!

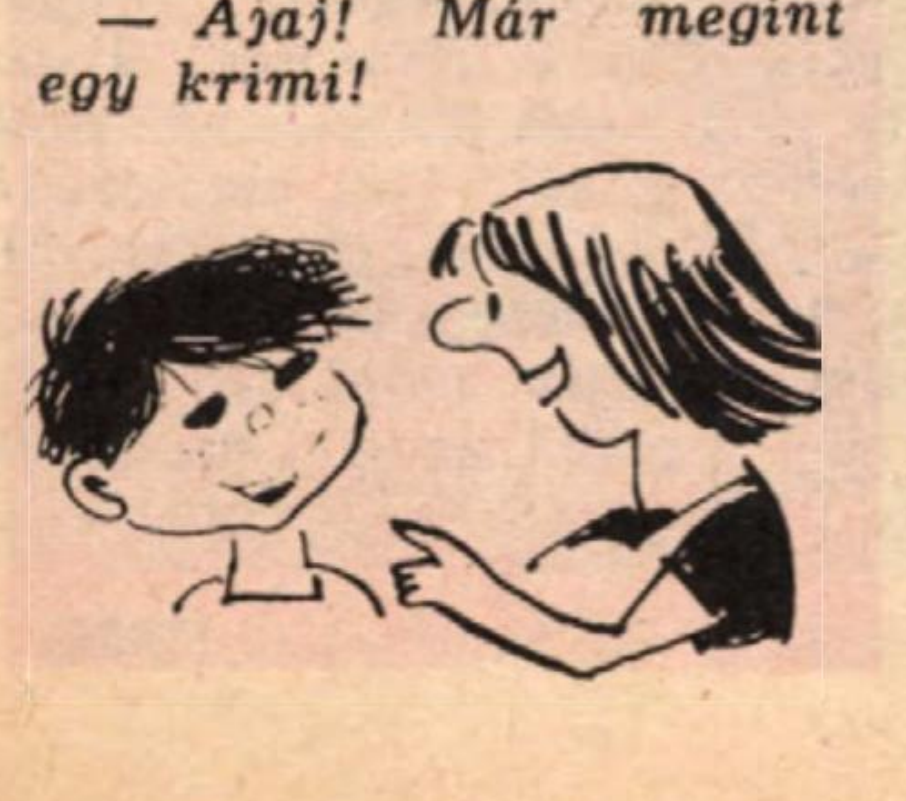

NÁDUDVARI NEVEZETESSÉGEK

Fülöp György rajzai

HÁROMSZÁZEZER CSIRKE A VÖRÖS CSILLAG TEESZBEN

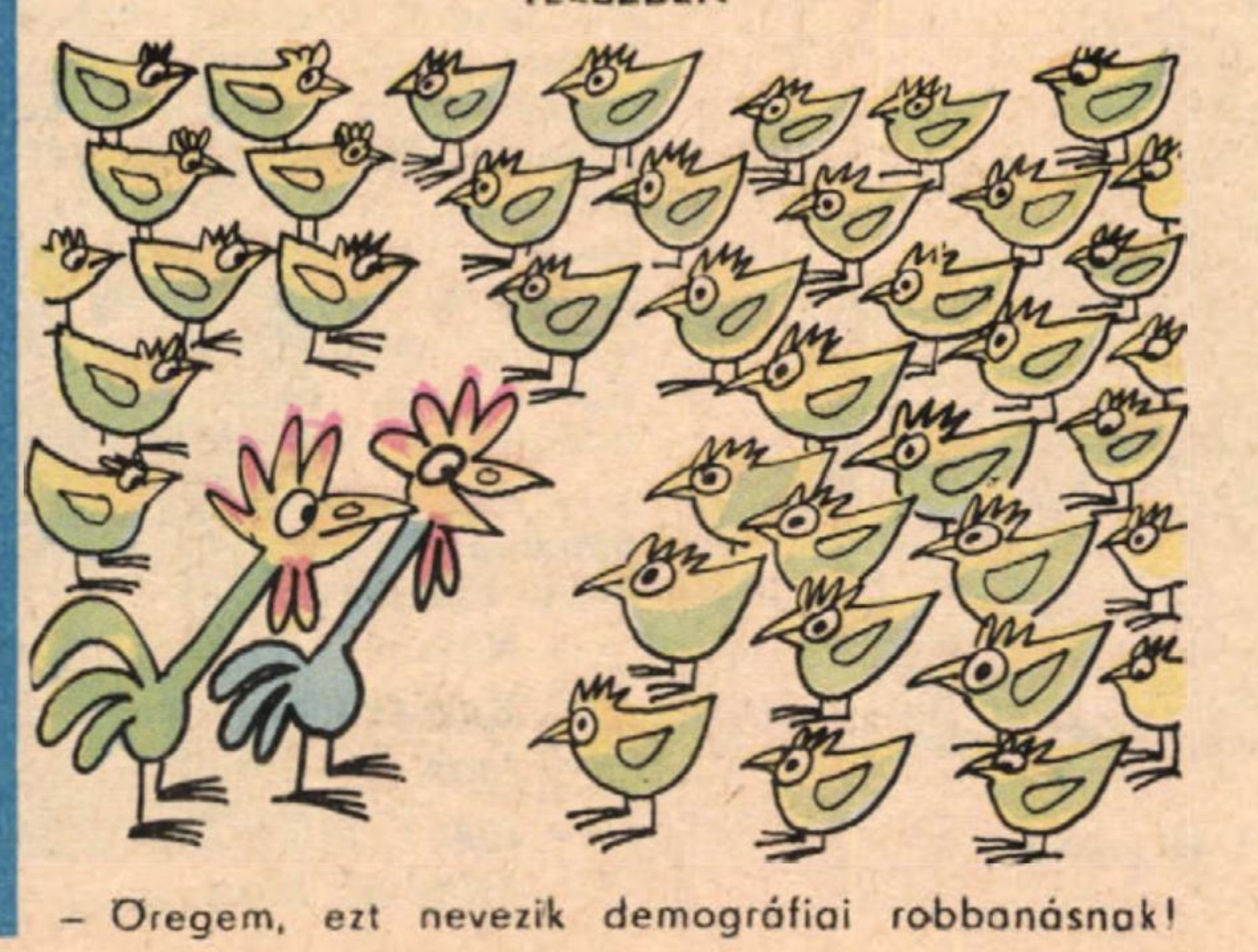

– Öregem, ezt nevezik demográfiai robbanásnak!

NÉGYEZER „SZEMÉLYES" SERTÉSPALOTA ÉPÜL

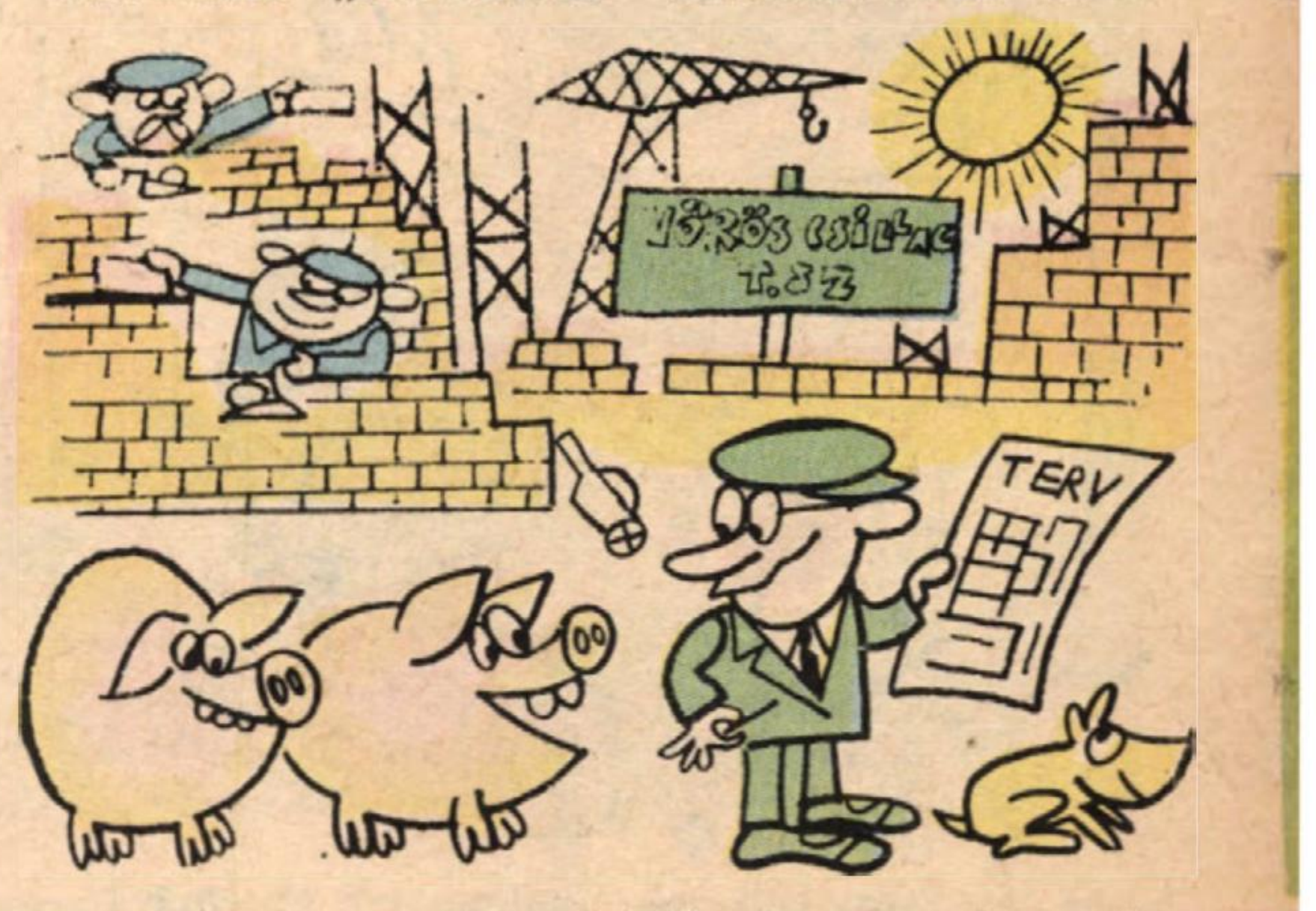

– Kedves mester, az ebédlőn legyen a hangsúly, a fürdőszobához nem ragaszkodunk.

IS JÁNOS, CSIKÓS, SZÉPMIVŰ OSTOROKAT KÉSZÍT

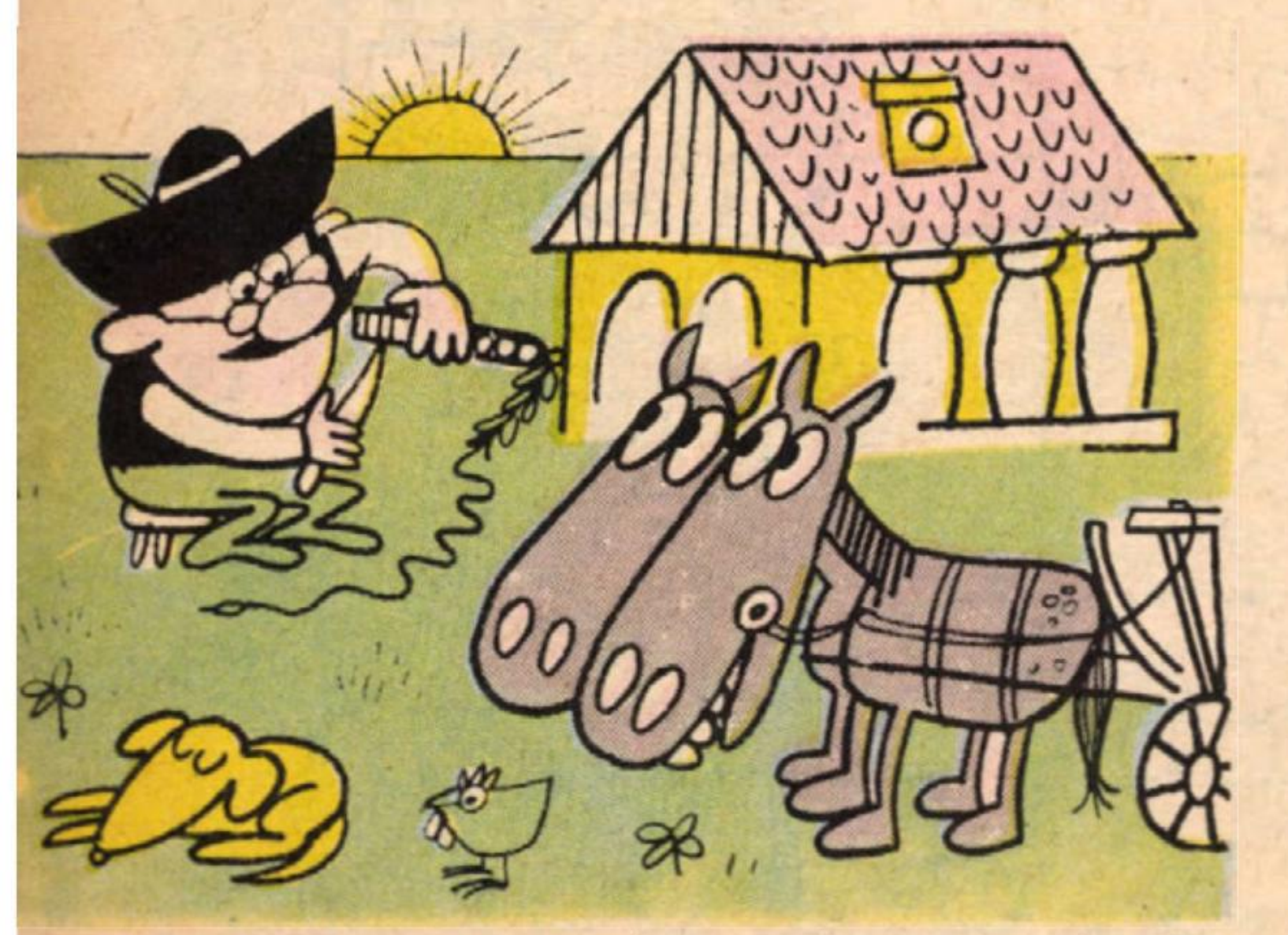

– Kész mázli, öregem, hogy már csak népmű-észeti célokra dolgozik.

A HIZOTT MARHÁKAT EXPORTÁLJÁK

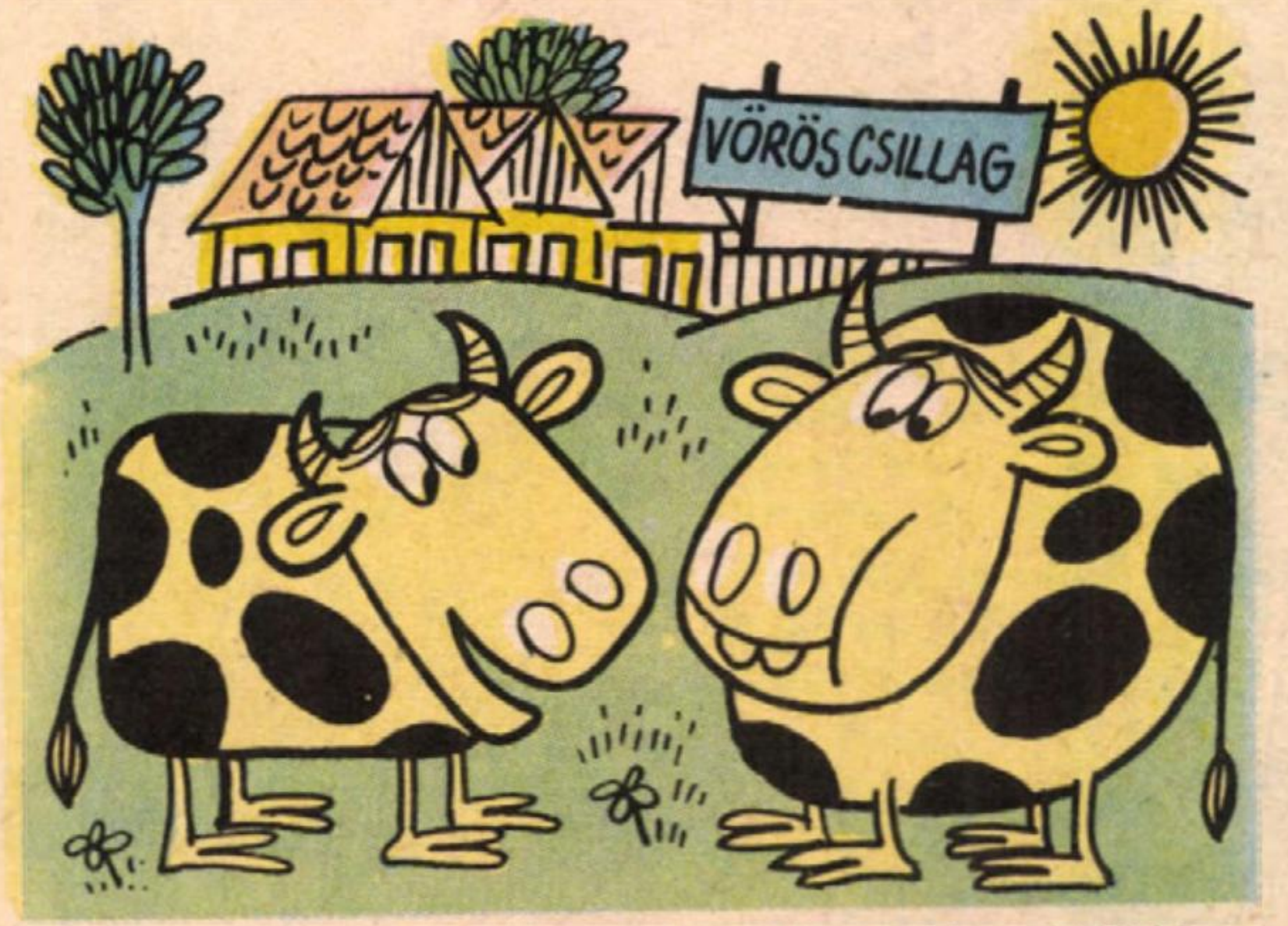

– Hová hízik, kedves Bimbó, talán külföldre készül?

HÍRES A NÁDUDVARI NÁD

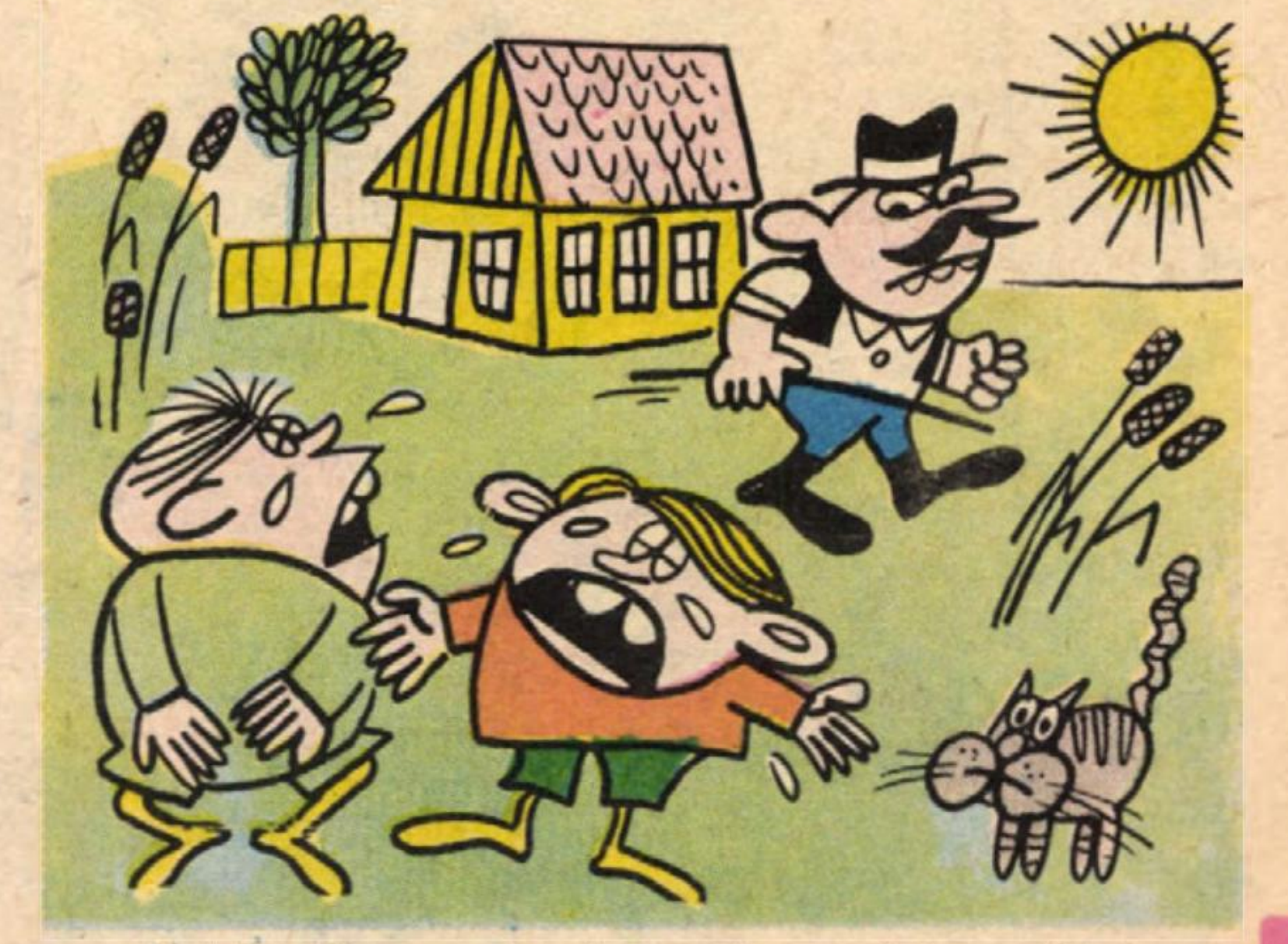

– Nehéz itt gyereknek lenni, apafej, a fél határ tele van nádpálcával . . .

AZ ÉKSZERDOBOZ

A NYÁR ÖRÖMEI CÍMŰ CIKLUSBÓL

Évről évre, az első nyári nap melegére, lehetetlen gondolataim támadnak az egészséges életről. Ilyenkor Horatiust olvasok, kiülök a napra és elhatározom, hogy szabad időmet földműveléssel és pásztorkodással fogom eltölteni, őszre pedig szép erős és egészséges leszek, mint egy huszárkapitány. Ez a rögeszmém rendszerint csak néhány napig tart, aztán nyomtalanul elmúlik. Nos, ezekben a kritikus napokban történt, hogy egy ismerősöm így szólt:

— Miért nem mégy ki a víkendházamba, itt van egy ugrásra Pesttől, kicsi telek közepén, olyan mint egy kis ékszerdoboz! Egyébként tavaly óta nem látott civilizációt. Találsz kint egy kapát, azzal utat vághatsz magadnak a gyom között: a kaputól az ajtóig.

— Ide a kulcsokkal! — mondtam mohón a nyájas ismerősnek, és másnap, feleségemmel és kutyámmal felültem a HÉV-re, tizenkét órai hideg élelemmel, hogy belevessem magamat az egészséges életbe. A leírás alapján könnyen az ékszerdobozhoz találtunk, s itt lelkesedésem az ujjongásig fokozódott, mert az elhanyagoltságnak el nem képzelhető fokára találtam. A csalánoson átgázolva, a víkendház a Titanic katasztrófájára emlékeztetett: kabinját benőtte a penész, ismeretlen fajú puhatestűek rohantak elő, majd bújtak el, amint a kiszabadított ajtón keresztül megtörtük a kajüt néma világát.

— Ez kellett nekem, a tunya fővárosi élet után! — örvendeztem, miközben a feleségem nyugtalanul nézett körül, majd így szólt:

— Én most visszamegyek az első boltba mindenféle rovarirtóért, továbbá gyertyát sem vettünk, ha csakugyan itt gondolsz éjszakázni is...

— Természetesen itt — mondtam büszkén —, s mire megfordulsz, majd meglátod, hogy milyen barátságos lesz minden.

A fizikai munkáknak olyan választéka várt rám, hogy azt sem tudtam, melyik gyönyörűséggel kezdjem. Az első kapavágást mindenekelőtt a cipőmre mértem, s egy rést ütöttem a felsőbőr és a talp közé, ezalatt a kutyám kiment a nyitva hagyott kertkapun, és úgy jött vissza, hogy egy nála sokkal kisebb kutya megharapta. Én csak később kezdtem el vérezni, amikor belenyúltam a petróleumlámpa törött üvegébe, és az ágy alól el akartam távolítani egy cementes-zsákot.

A kúthoz mentem, hogy kezet mossak, ám a szivattyús kút üresen hörgött. Emlékeimből felrémlett, hogy egy szivattyús kútba, ha a szivattyú kiszárad, felülről kis vizet kell tölteni, ehhez azonban ugyancsak vízre lett volna szükség. Elmentem hát egy vederrel vizet szerezni.

Mire visszatértem, a feleségemet már ott találtam a háznál: nyomott hangulatban ült egy deszkán, mely időközben az ékszerdoboz falából esett ki.

— Már azt hittem, hogy hazamentél — mondta. — A kutya felszagolt az orrába valami darazsat és nem lehet hozzászólni, mert hisztérikus.

— Mindjárt fellocsolom a kertet — mondtam válaszul —, és lesz itt olyan levegő, hogy még!

A szivattyús kút — beavatkozásomra — csakugyan működni kezdett és sárgásbarna lé ömlött ki a torkán.

— Ki kell húzni a kutat — mondtam szakértelemmel —, figyeljed meg, hogy miként fog tisztulni a vize vederről vederre. Te addig készítsél helyet a szalonnasütéshez!

Alig szivattyúztam ki azonban harminc-negyven vedret, máris abba kellett hagynom a munkát. A feleségem segélyt kérően sikoltozott.

— Gyorsan! — kiáltotta. — A kutya felakasztotta magát a kerítésre!

A dróthálón talált egy hézagot, amelyen át kinézett, de vissza már nem tudta húzni a fejét. Vinnyogva rángatta magát, félig függve a kerítésen.

— Boldogtalan városi kutya! — jegyeztem meg, mikor sikerült végre kiszabadítani a fejét. — Szegényke majd megdöglik egy kis mozgás után. Gyere, Lujza — mondtam, így hívják a kutyát —, gyere, fussunk egyet!

Lelkesen belegázoltam a térdig érő gazba, de a kutya nem követett, hanem kedvetlenül bement a házba és magára húzta az ajtót. A feleségem tompa nyugalommal így szólt:

— Én most elmegyek az első boltba és veszek egy üveg pálinkát. A pálinka állítólag megvéd a kolera ellen, amit ettől a kútvíztől beszerezhetünk.

Amikor visszajött, már vidáman pattogott a tűz a kert aljában, és a kutya is megjelent az ajtóban, erősen köhögve, mert a szalonnasütés füstjét a szél egyenesen a kabinba sodorta.

— Semmi szükség nincsen arra — mondtam a feleségemnek —, hogy mindenre megjegyzést tegyél. A szél időközben megfordult, de nem én fordítottam meg. És legalább kimennek a legyek a szobából, mire mi bemegyünk. Amíg megsül a szalonna, légy szíves tedd rendbe a fekvőhelyeket, mert nemsokára besötétedik.

A feleségem bément a szobába és egy percen belül magára rántotta a kalyiba falára felfüggesztett polc-rendszert, mely üres konzerves dobozokkal és lábasokkal volt tele. Az ékszerdoboz belseje olyan robajjal omlott össze, minthogyha gránát csapott volna egy vas- és edénybolt raktárába.

— Ez mind azért történt — jegyeztem meg csendesen —, mert feleslegesen húzogatod a pálinkás üveget, holott a szerinted fertőzött vízből nem is iszol.

— Akkor én most lemegyek az első vendéglőbe — mondta a feleségem nagy önuralommal —, és iszom egy pohár ivóvizet. És Lujzát is magammal viszem, mert ez a szegény állat nem ezt érdemli tőlünk.

Amikor visszaérkeztek, a ház hangulatosan el volt készítve az éjszakához: vetett ágyak, mindkét ágy előtt, egy-egy széken gyertya, hamutartó, hetilapok, táskarádió. Magam a kert végében szivaroztam, nem is tagadom, megbántva és egy elismerő szóra várva. De egy szót sem szóltak, tüntető némasággal bevonultak a szobába és csak néhány perc múlva törte meg a csendet feleségem kiáltása:

— Istenem! — kiáltotta. — Ég a kutya!

Az ostoba városi eb fellökte a gyertyát, amelynek a lángja belekapott a puli szőrébe, és mint egy gyújtózsinóron —, kúszott felfelé.

Három ugrással a házban teremtem és eloltottam a kutyát, amely nem is vette még észre, hogy ég, annyi minden nyugtalanította egyébként is. A viskó viszont most olyan szagot árasztott, mint egy leégett juhhodály. A feleségem lázasan öltözködni kezdett.

— Én most elmegyek innen — mondta — haza, az első HÉV-vel és a kutyával. Aztán majd írjál.

Másnap délelőtt még felástam vagy másfél négyszögöl kertet, de már lábadoztam: az ásót-kapát kezdtem visszadobálni a házba, majd belakatoltam az ajtókat és könnyű szívvel leballagtam a HÉV-megállóhoz.

Amikor beléptem lakásom ajtaján, egy boldog szobakutya rohant elém, esküszöm, látszott rajta, hogy azok után, ahogy otthagyott, mostanáig aggódott értem.

Letettem a kis utazótáskámat és a feleségemnek csak ennyit mondtam:

— Akkor én most lemegyek ide, az első kávéházba és jövök majd valamikor. Hja, ha neked jobban ízlik ez az egészségtelen életmód...

Somogyi Pál

KORSZERŰ HÉTVÉGI HAZ

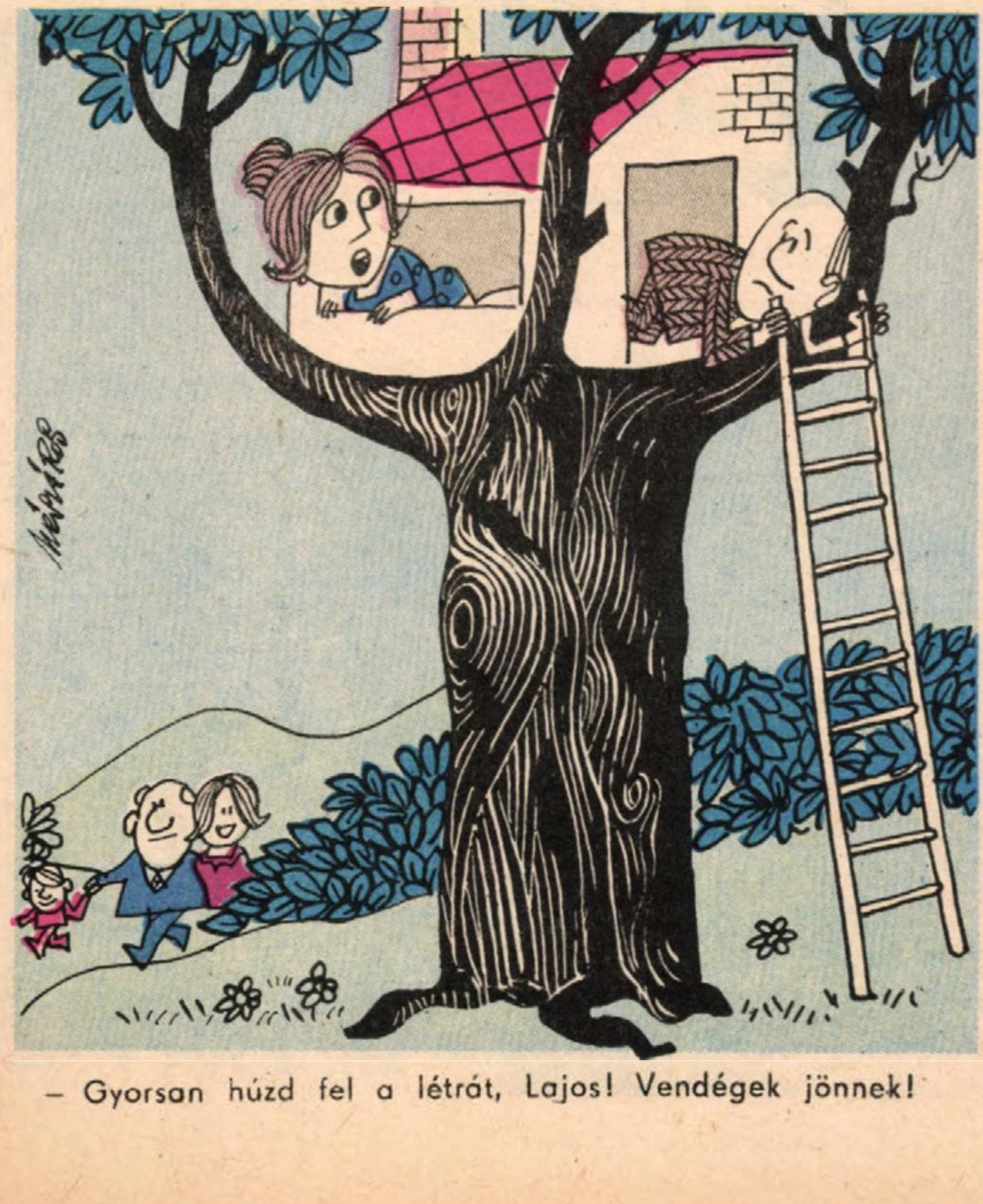

– Gyorsan húzd fel a létrát, Lajos! Vendégek jönnek!

KULONOS FORGALMI AKADÁLY

Mr. Harry Fox nem kevesebb, mint 25 font büntetést fizetett a londoni Carnaby út forgalmának akadályozásáért. Pedig nem állt ki a kocsiútra, barikádot sem emelt, mindössze divatüzletének kirakatába hat meztelen ifjú hölgyet helyezett el. A ruhátlan lányok reklámcélokat szolgáltak, meggyőzően mutatták be, hogy milyen helytelen, ha egy nő nem öltözködik. Percek alatt százak és százak vették szemügyre a meggyőző érveket. A járművek meg sem tudtak mozdulni, de nem is volt rá szükség, mert a járművezetők és az utasok egyaránt Fox úr kirakatához gyömöszölték magukat. A bemutatónak egy rendőrtiszt vetett véget, majd az egybegyűlt közönség legnagyobb sajnálatára a forgalom a régi lendülettel folytatódott.

TAPINTATLAN LOVAG

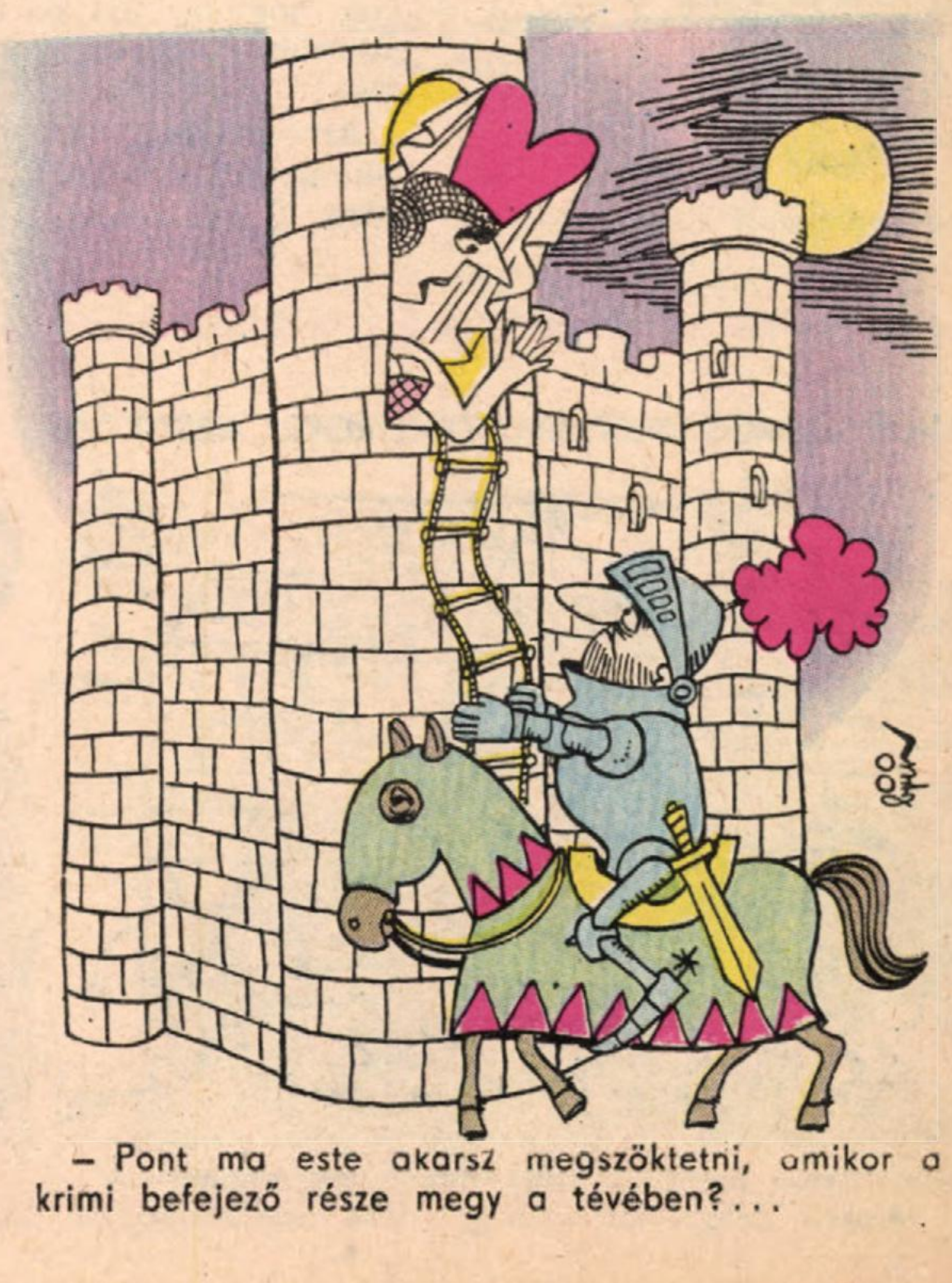

– Pont ma este akarsz megszöktetni, amikor a krimi befejező része megy a tévében?...

TUDOMÁNY

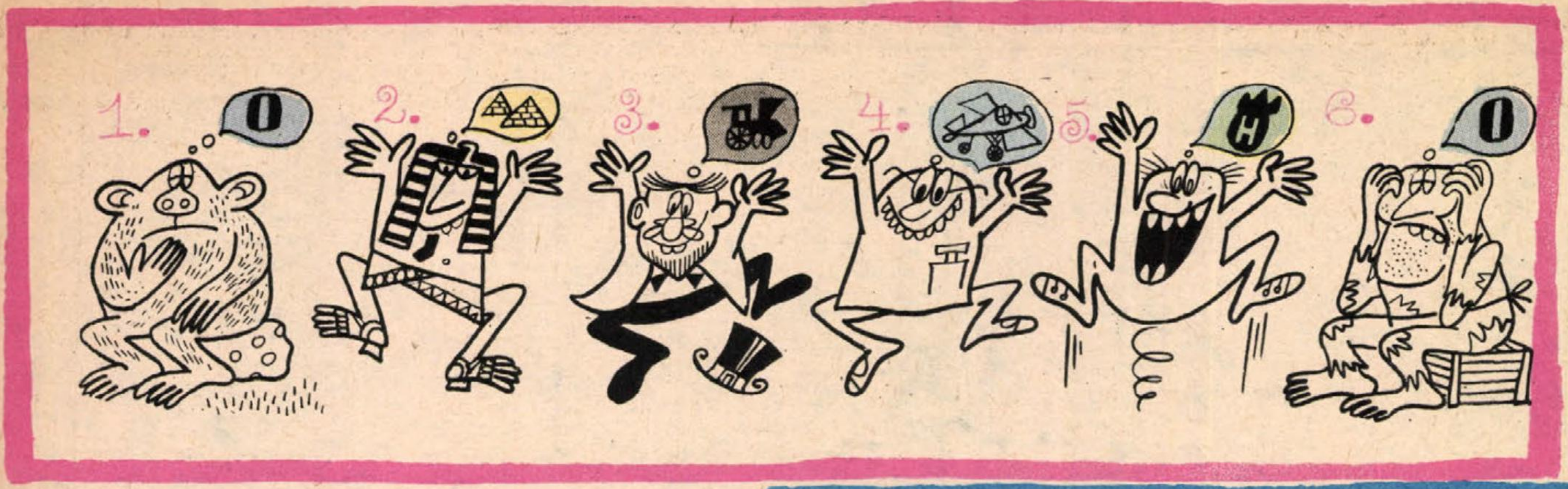

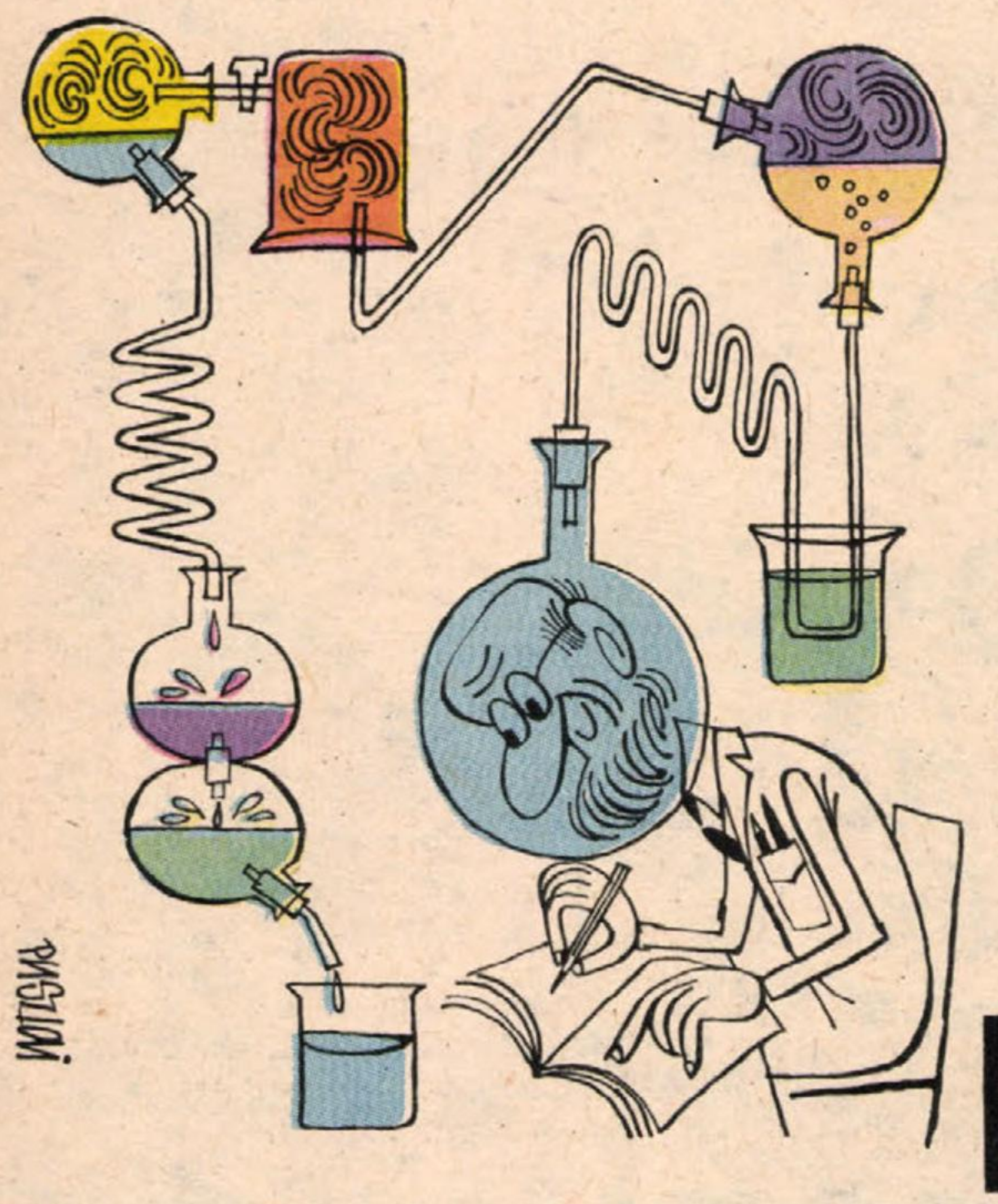

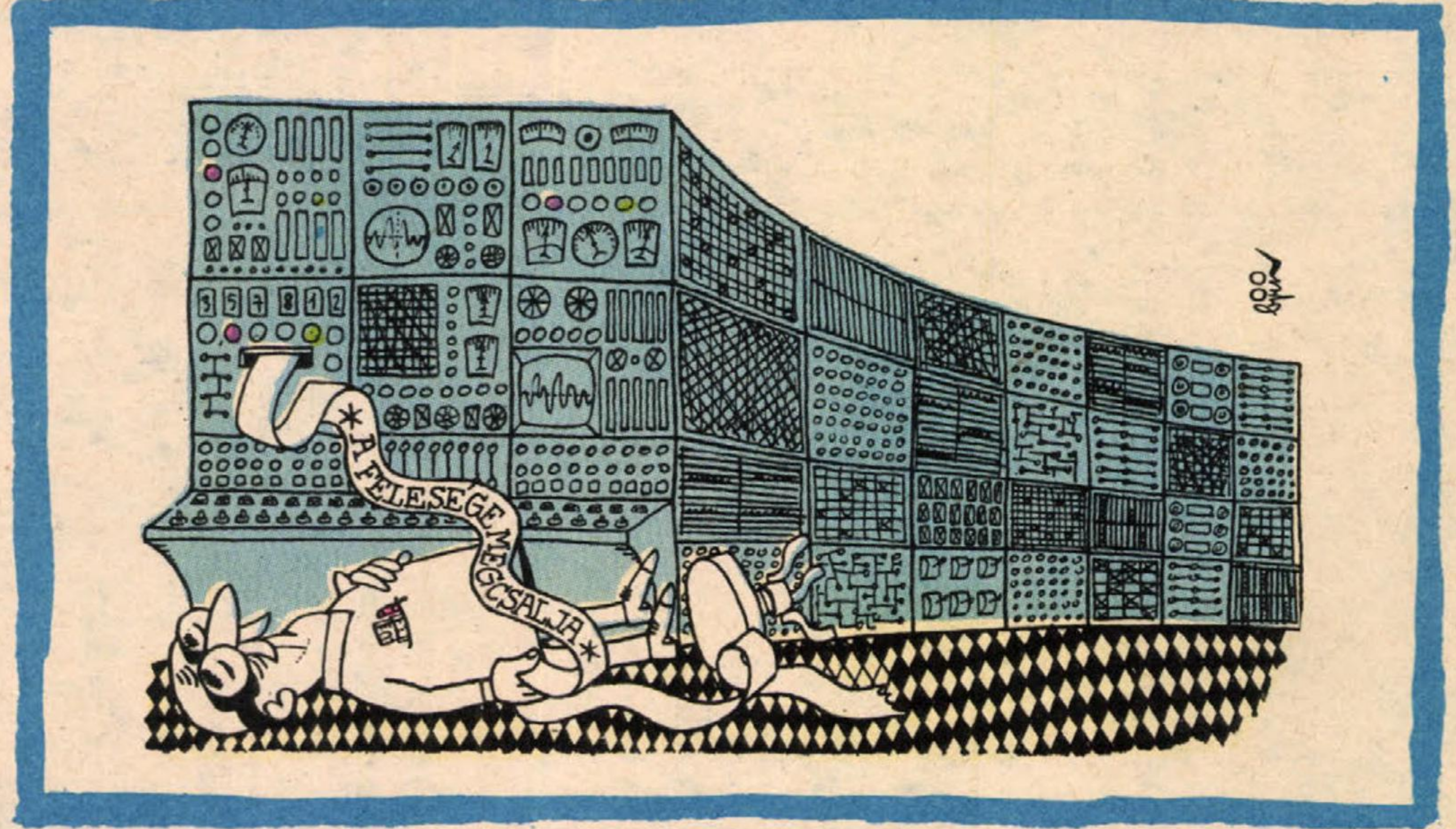
A FELESÉGEM MEGCSALJA

FÜLÖP, PUSZTAI, BALÁZS-PIRI,
SAJDIK, CSÁSZÁR, VÁRNAI, BARÁT

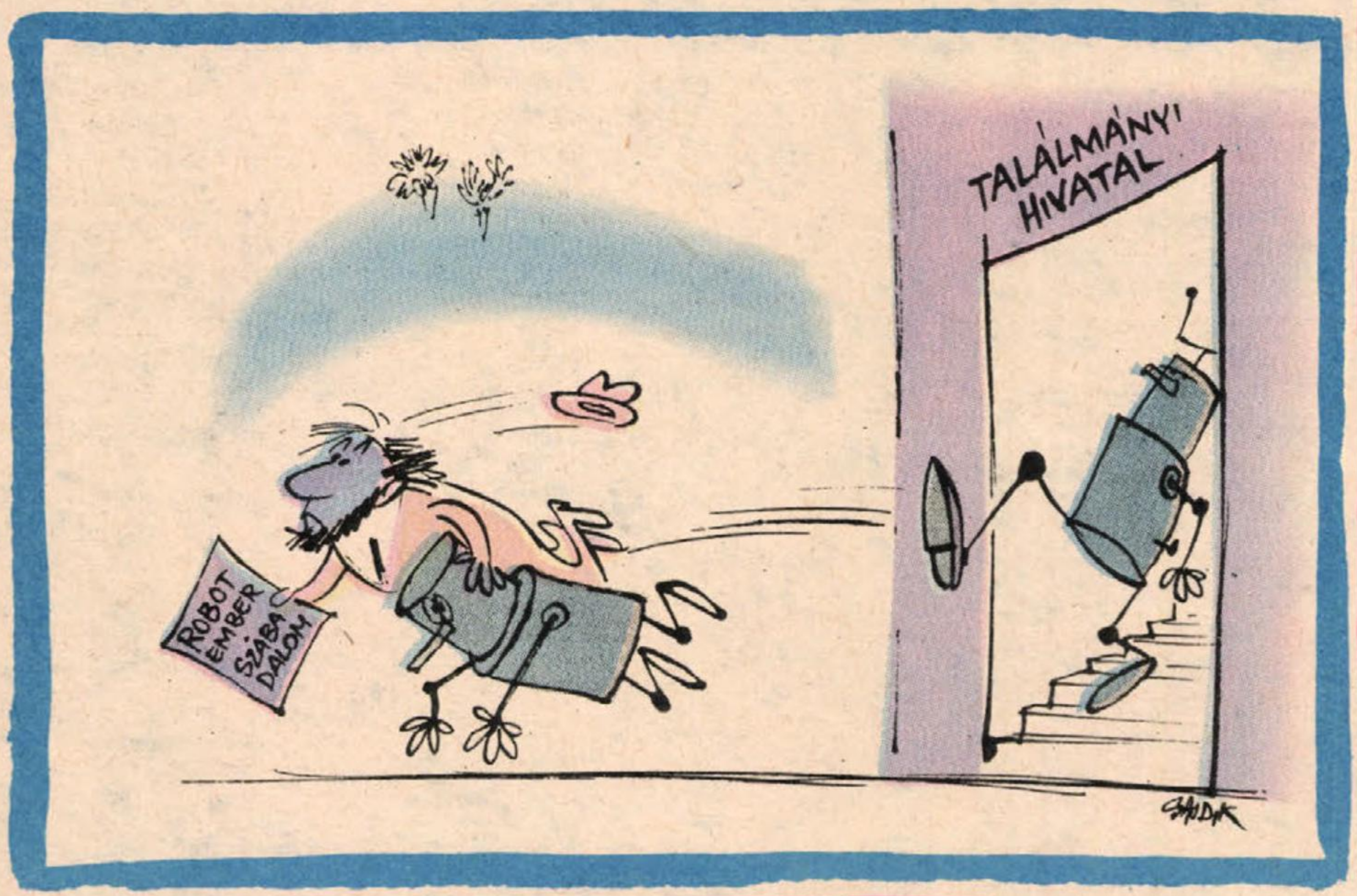
TALÁLMÁNYI HIVATAL
ROBOT EMBER SZABADALOM
SAJDIK

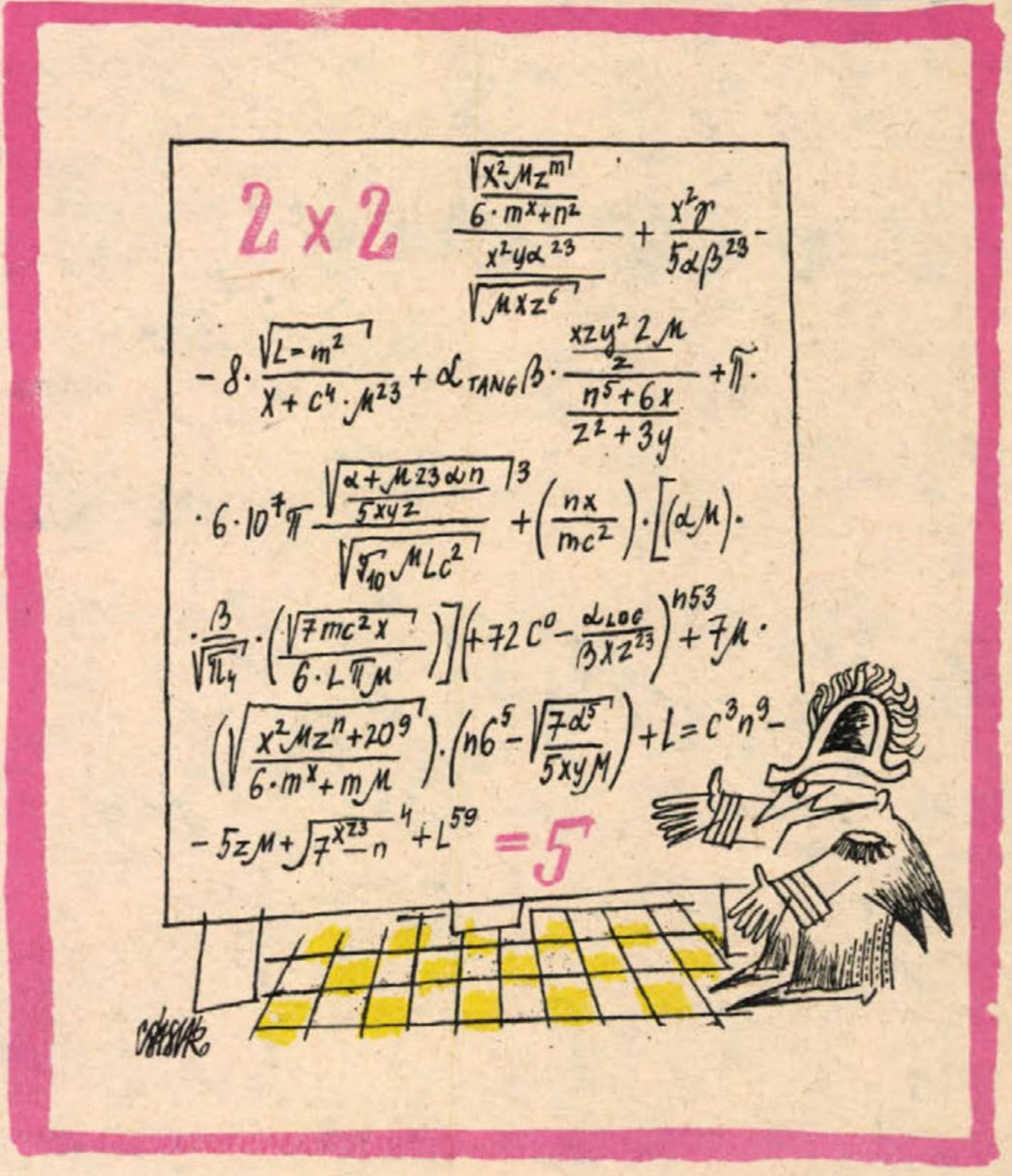
2 x 2
=5
CSÁSZÁR

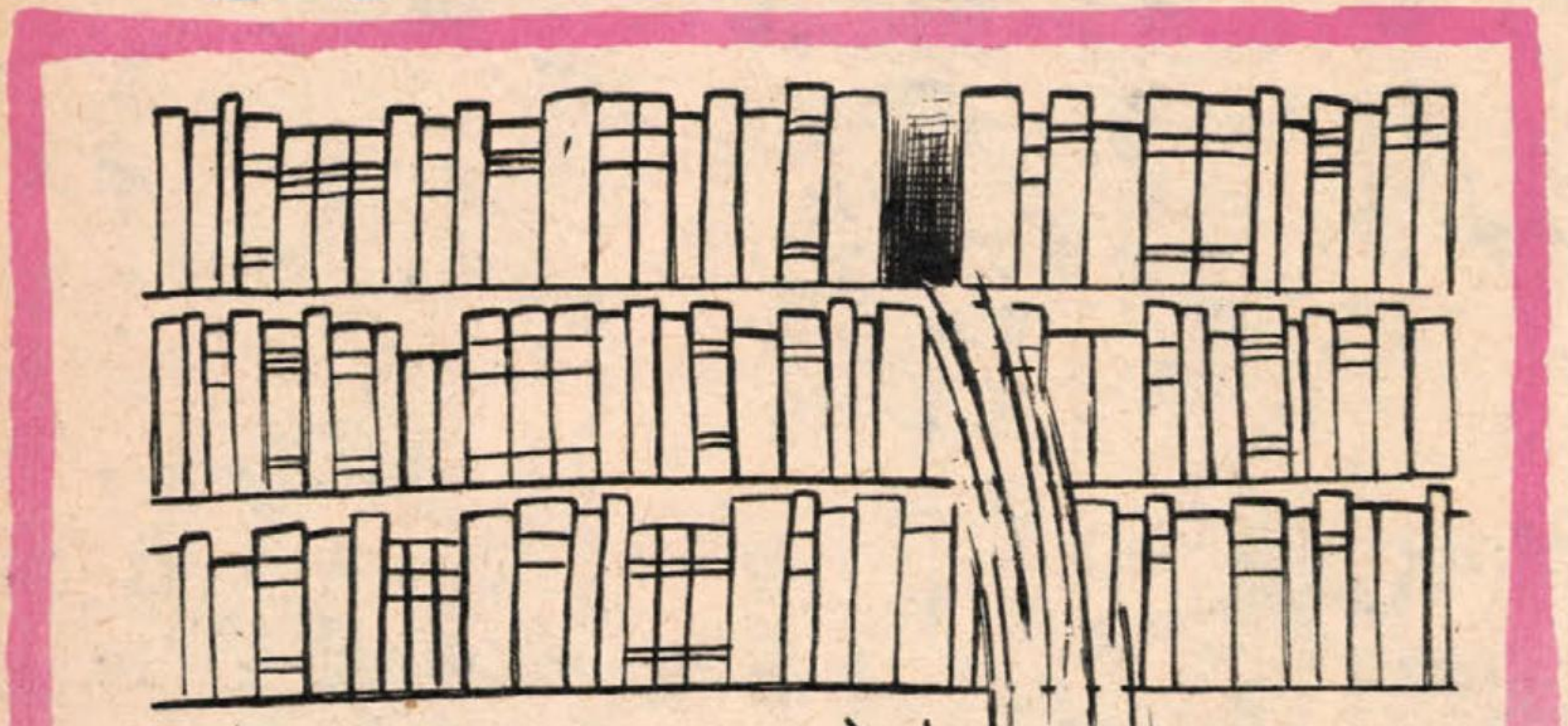
NEWTON A GRAVITÁCIÓ
várnai

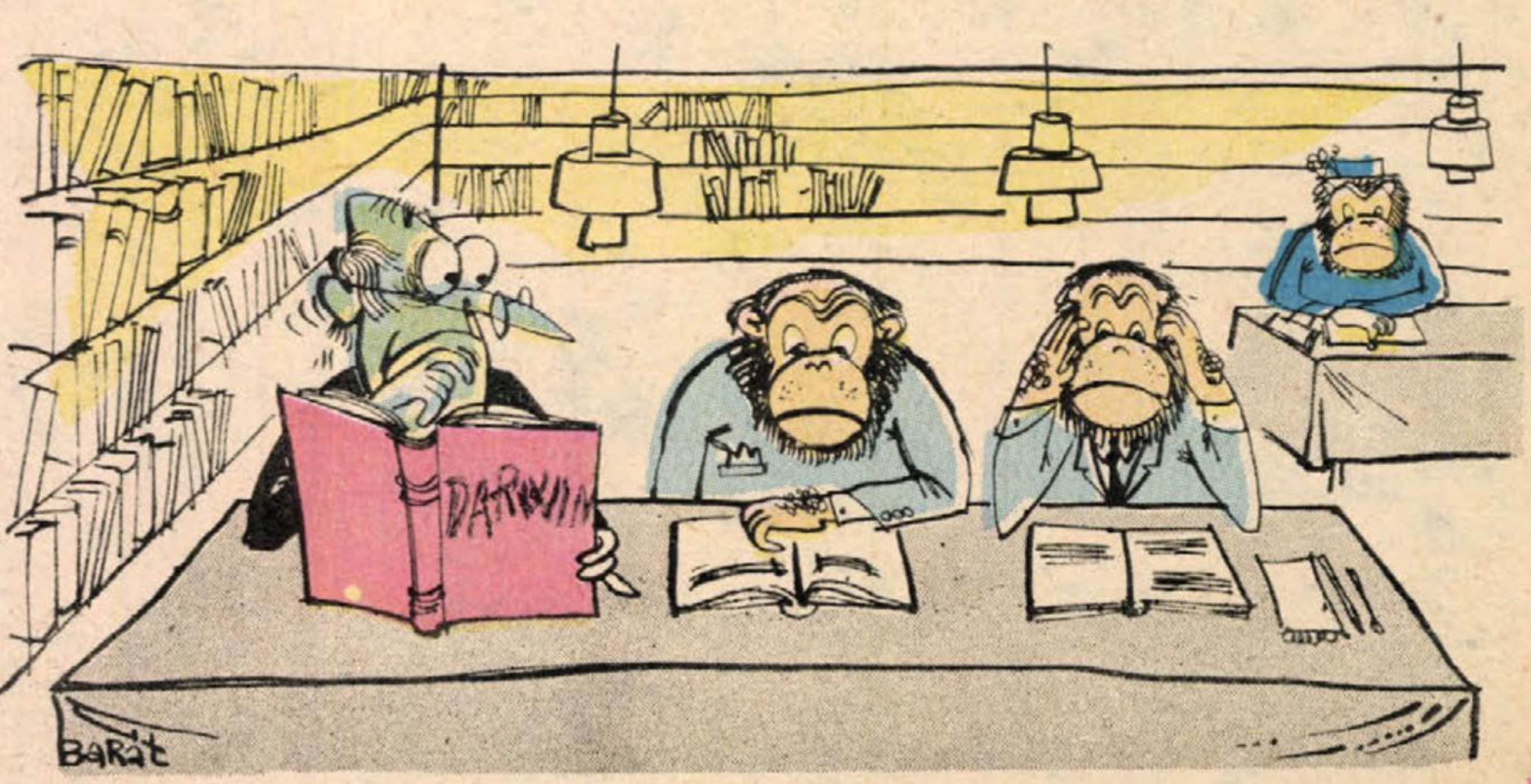
DARWIN
BARÁT

UTÁNFUTÓ BALATONI NYARALÁSHOZ

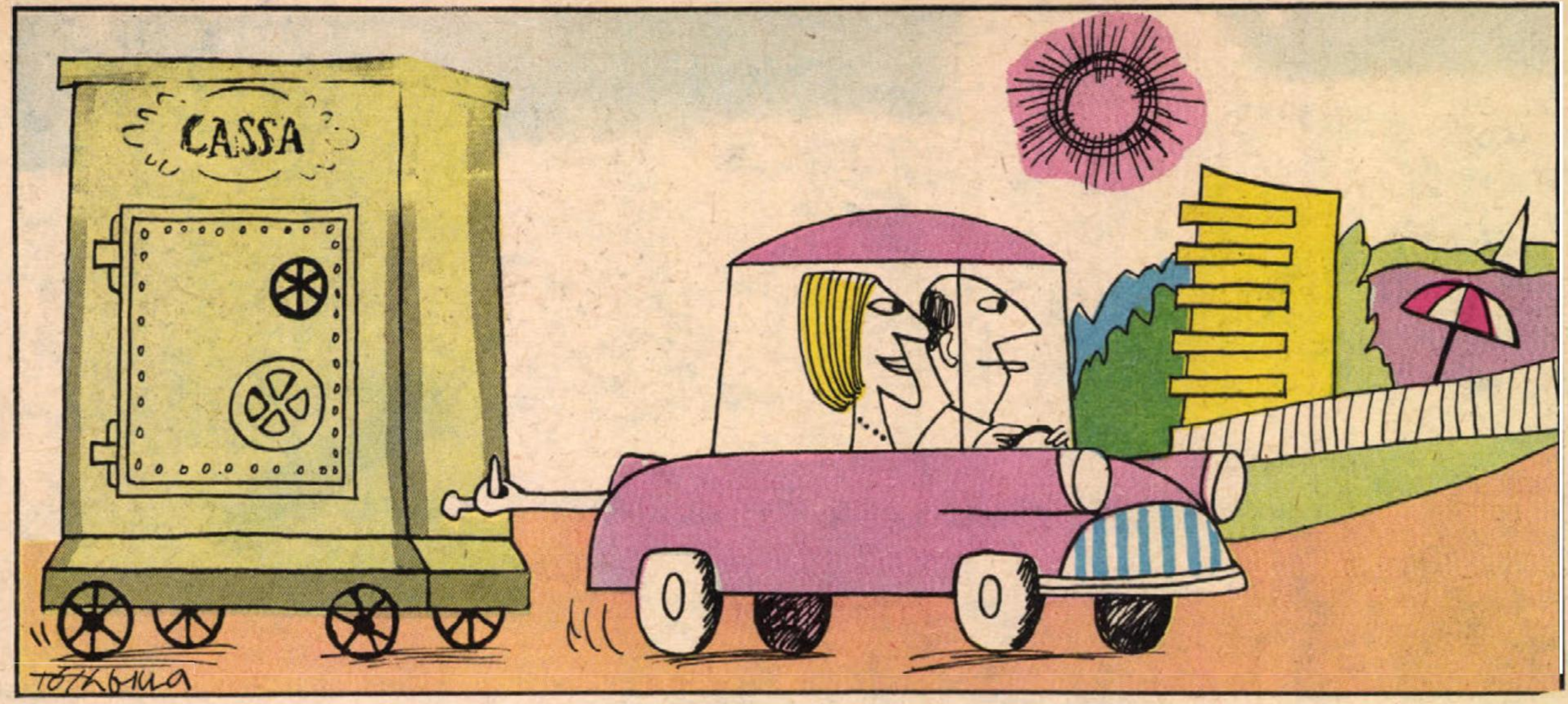
CASSA
Tóthkula

ELGONDOLKOZTATÓ FILM

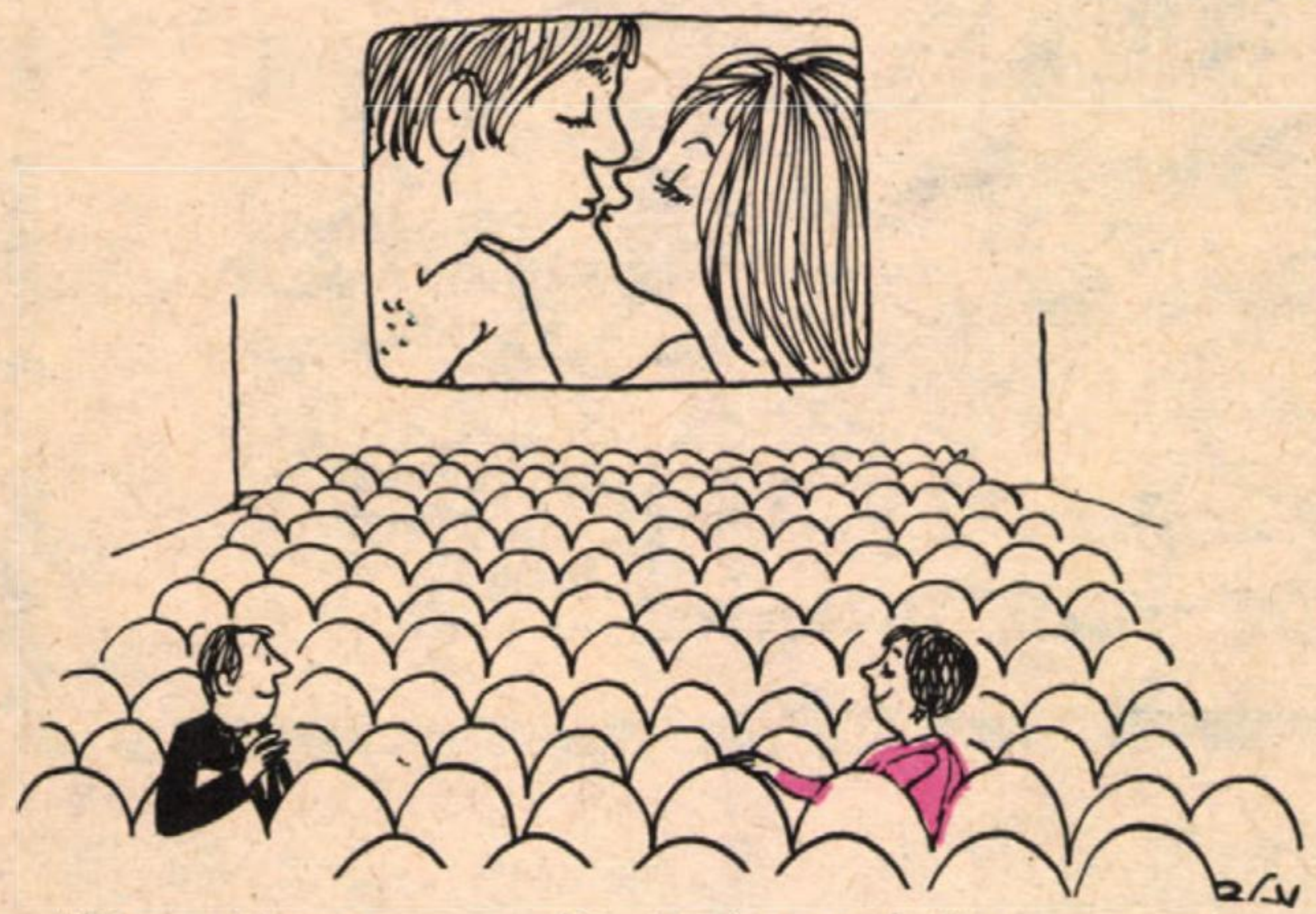

– Nézze, kisasszony... Mi is éppen ketten vagyunk..

AUTOMATA KÖZÖNSÉGSZOLGÁLAT

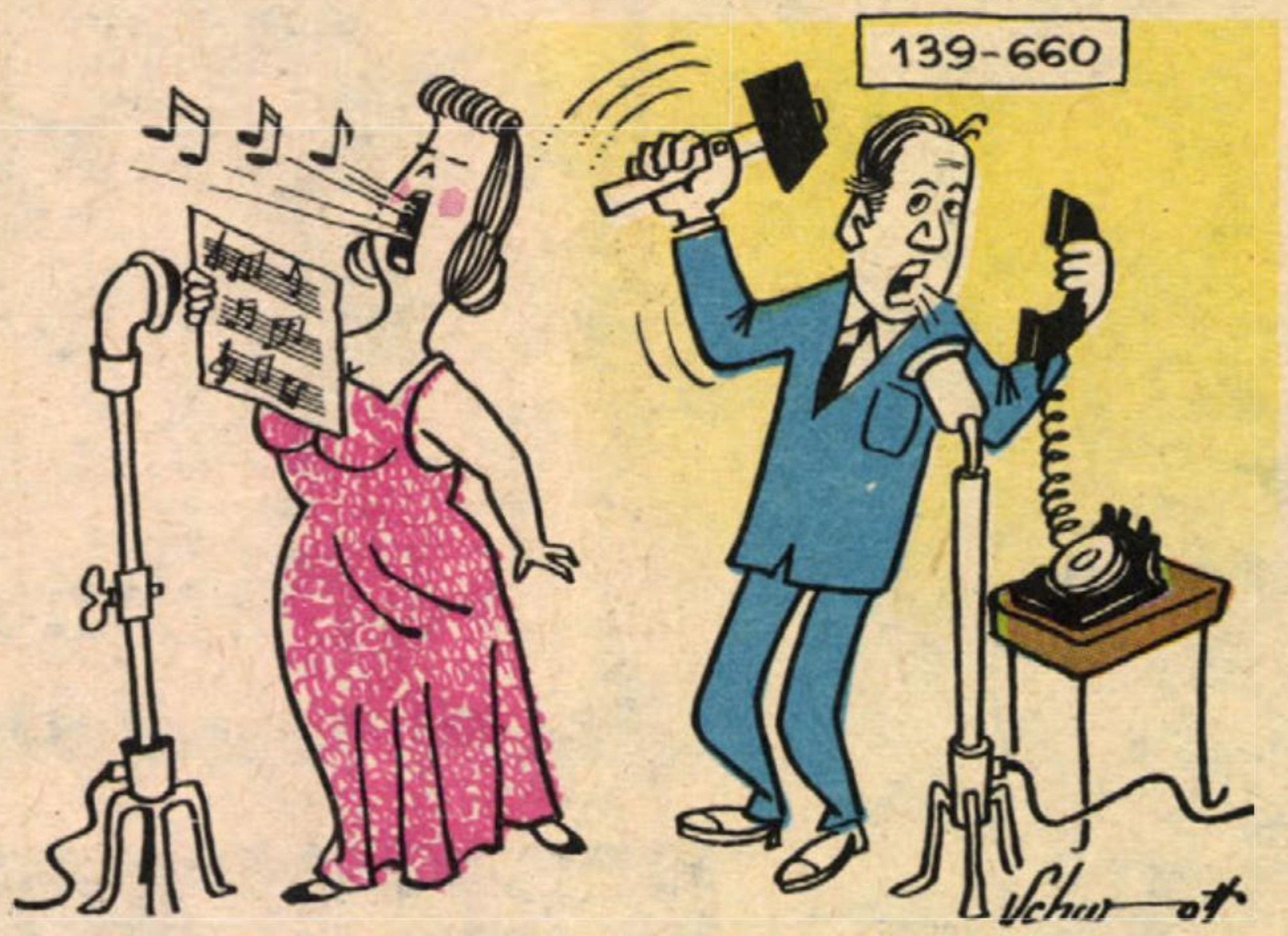
139-660
Schwott

– Most pedig teljesítjük több hallgatónk kívánságát...

HÁTHA VALAKI nem ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Az Állatkert igazgatója telefonál a talált tárgyak osztályára: „Megszökött egyik elefántunk!"

— Különös ismertetőjele?

*

Déltengeri fürdőhely. A vendég megkérdi a parton valakitől:

— Kérem, van itt krokodil?

— Nincs. Nyugodtan bemehet a vízbe.

A fürdővendég beugrik a vízbe, azután kiúszik és újból megkérdi:

— Tényleg nincs itt krokodil?

— Mondtam már, hogy nincs. A cápák elűzték őket...

*

— Figyelmeztetem — mondja a bíró — hogy nem azt kell mondania, amit hallott, hanem csak azt, amit látott.

— Értem, bíró úr.

— Most néhány kérdést teszek fel. Mikor született?

A tanú néma marad.

— Miért nem válaszol?

— Mert ezt is csak hallomásból tudom.

E HETI HIRDETÉSEINK • E HETI HIRDETÉSEINK

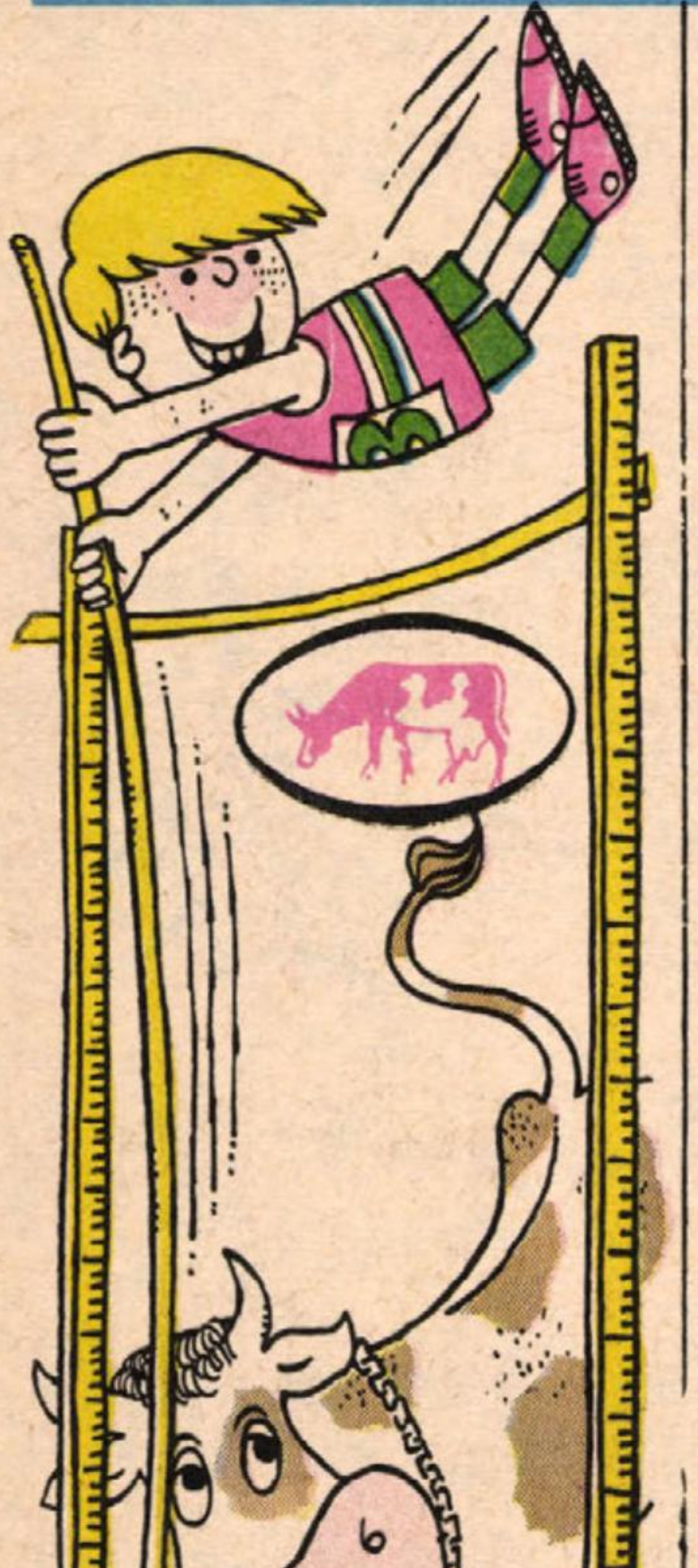
LENGYEL
krémkaramella

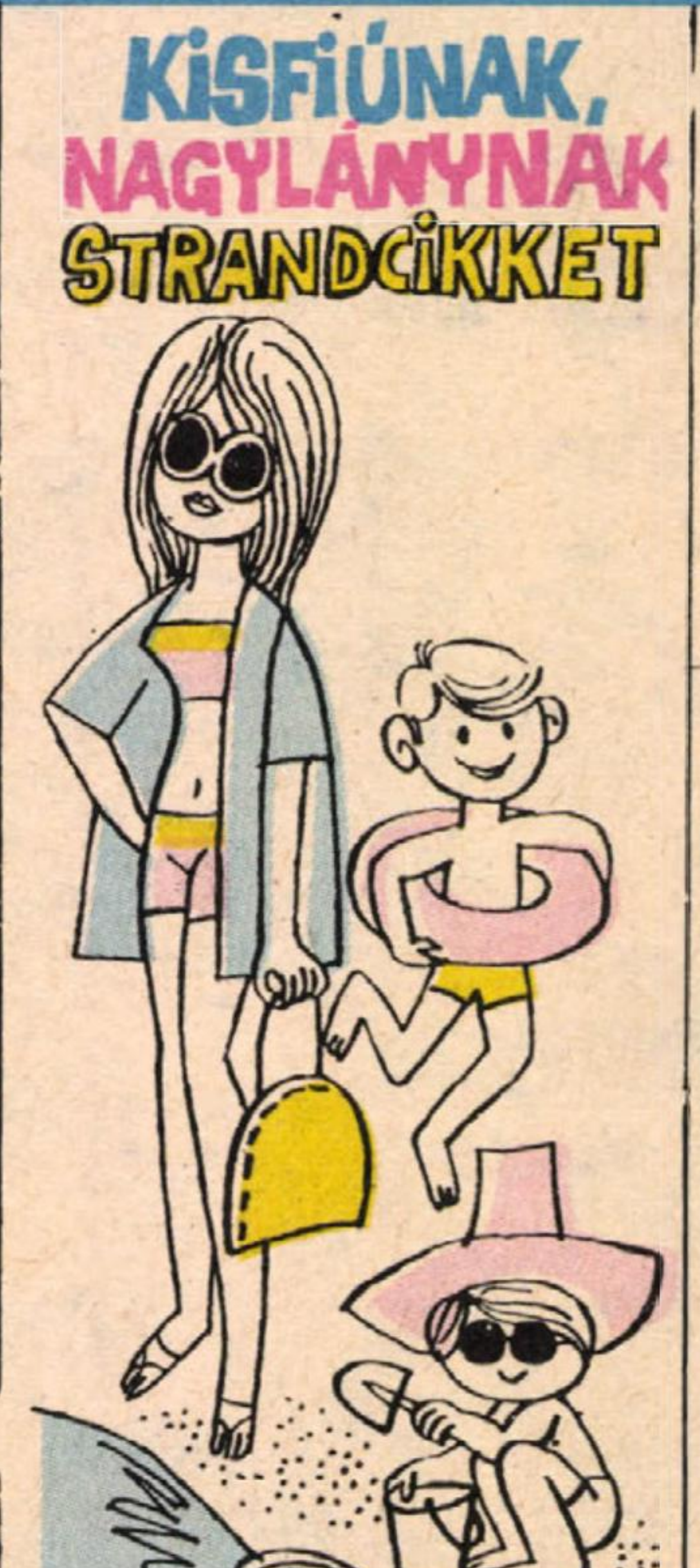
KISFIÚNAK,
NAGYLÁNYNAK
STRANDCIKKET
AZ
ÚTTÖRŐ
ÁRUHÁZBÓL

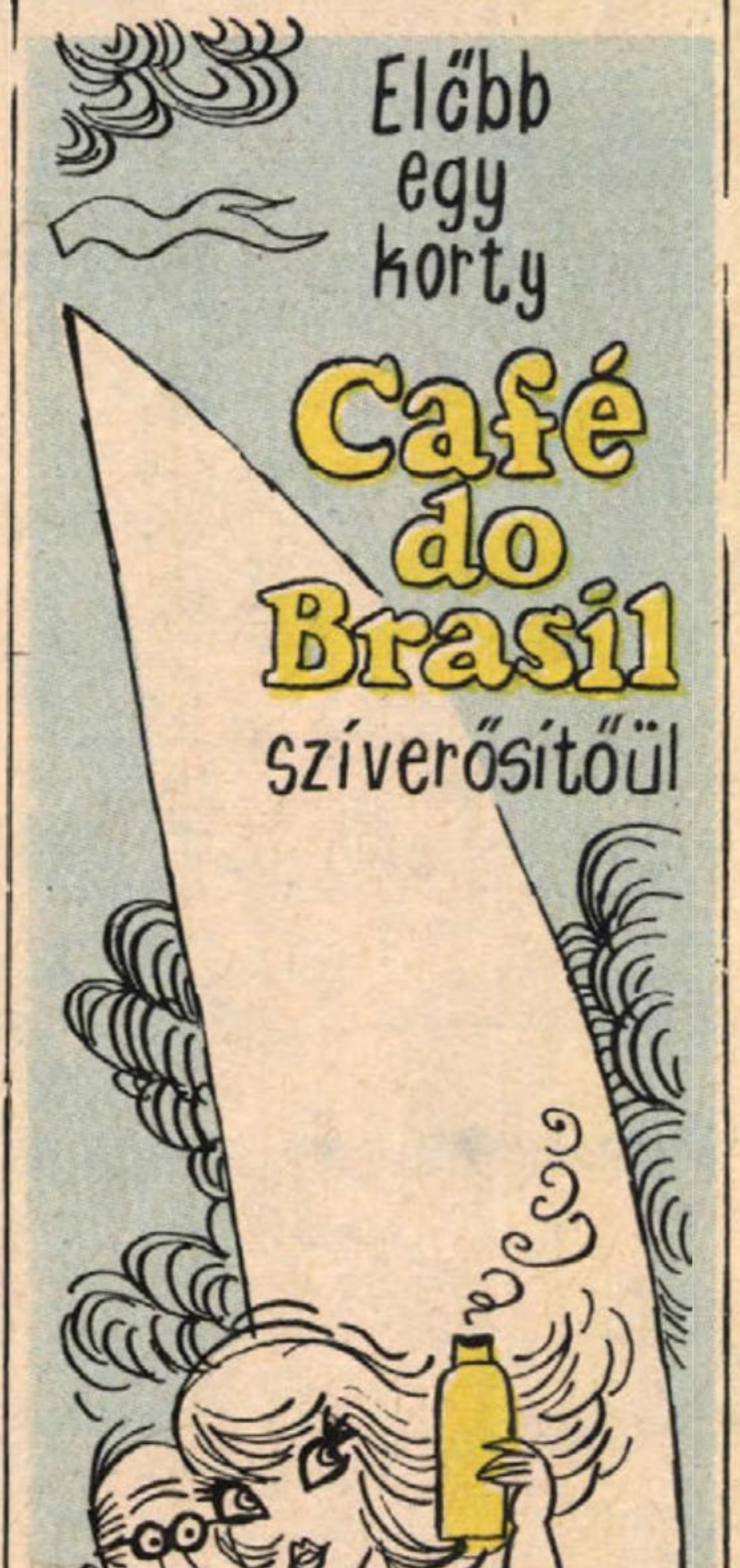
Előbb
egy
korty
Café
do
Brasil
szíverősítőül
aztán jöhet a vihar

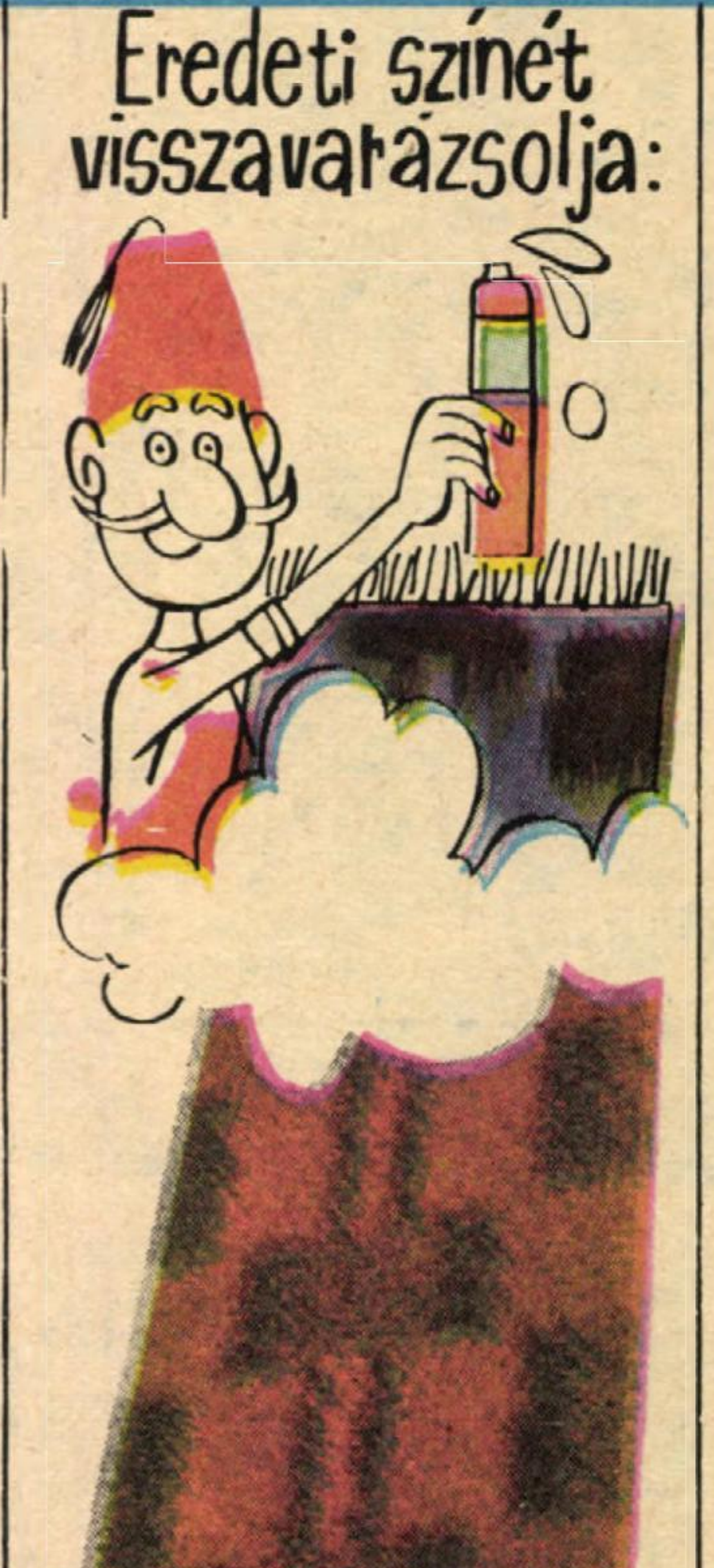
Eredeti színét
visszavarázsolja:
unimo
ÁLTALÁNOS
SZÖVET
MOSÓSZER

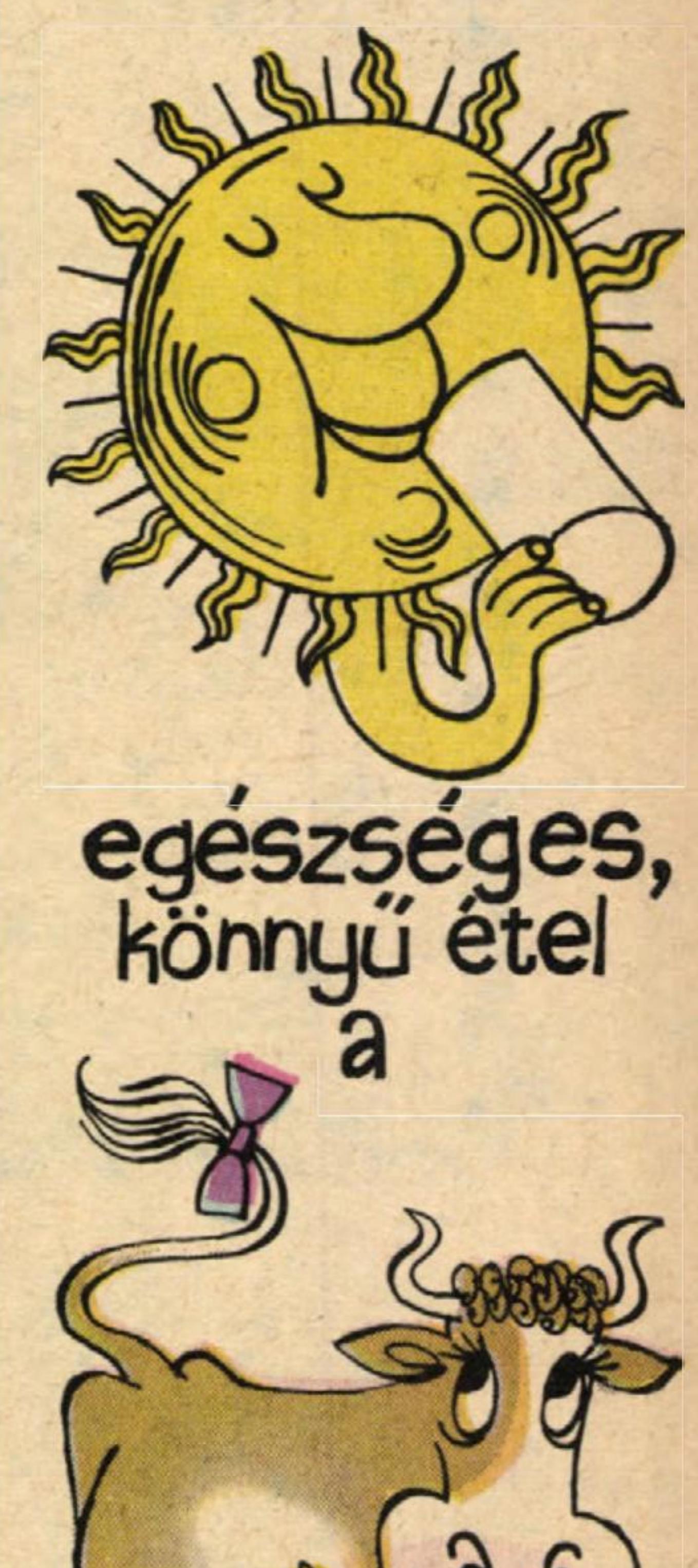
egészséges,
könnyű étel
a
Jej
és
Jejtermék

SZILÁNKOK

GARANCIÁLIS JAVÍTÁS

— Kérem, én tegnap vásároltam önöknél ezt a készüléket és ma már...

— Tessék csak itt hagyni. Megjavítjuk és majdnem olyan lesz, mint új korában.

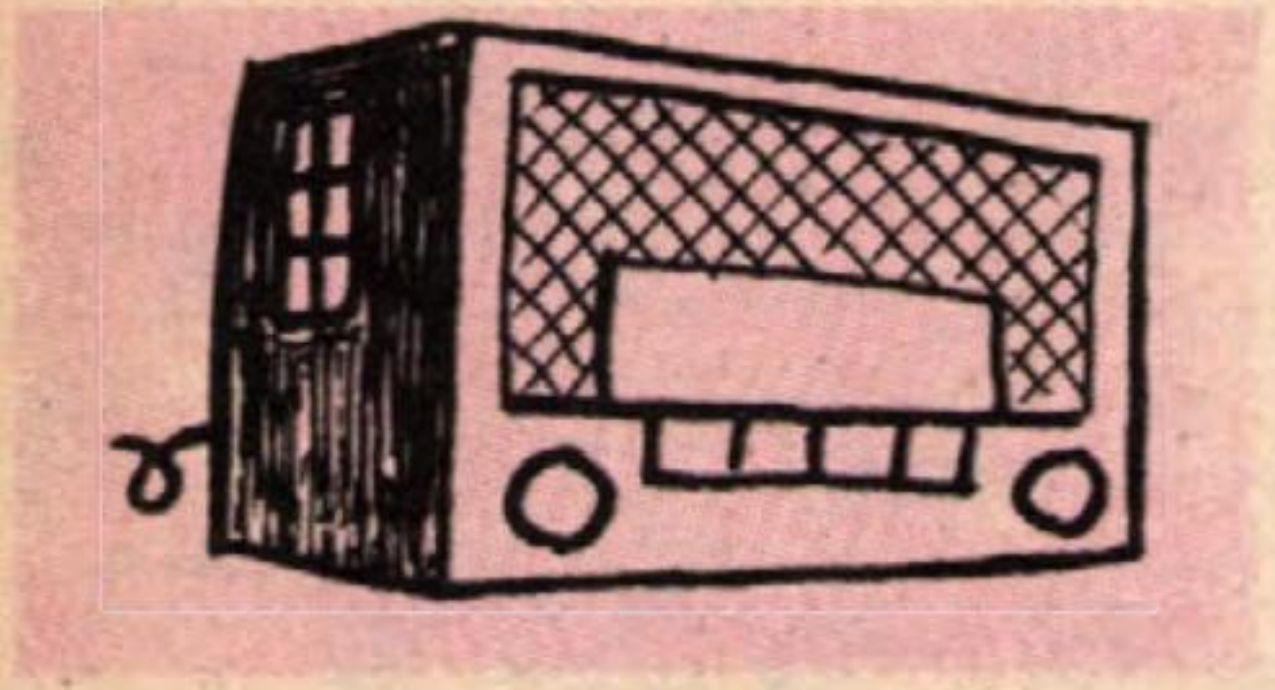

PROTOKOLL HÍR

X. hivatalvezető tegnap fogadta Y. ügyfelet. A fogadás után mindkét fél megállapitotta, hogy találkozásuknak semmi értelme, ezért a jövőben erre nem kerül sor.

ŐSZINTE VÁLASZ

— És mikor lesz kapható önöknél az a hiánycikk?

— Tessék benézni talán a jövő évszázadban.

FEJLŐDÉS

Némely hivatalban elnézem a nők ruháját és büszkén állapitom meg: fejlődik a csomagolástechnika.

HŐS

Z. bebizonyította, hogy kemény akaratú, elszánt, bátor ember. A vasúti pénztárnál jegyet kért biztosítási bélyeg nélkül.

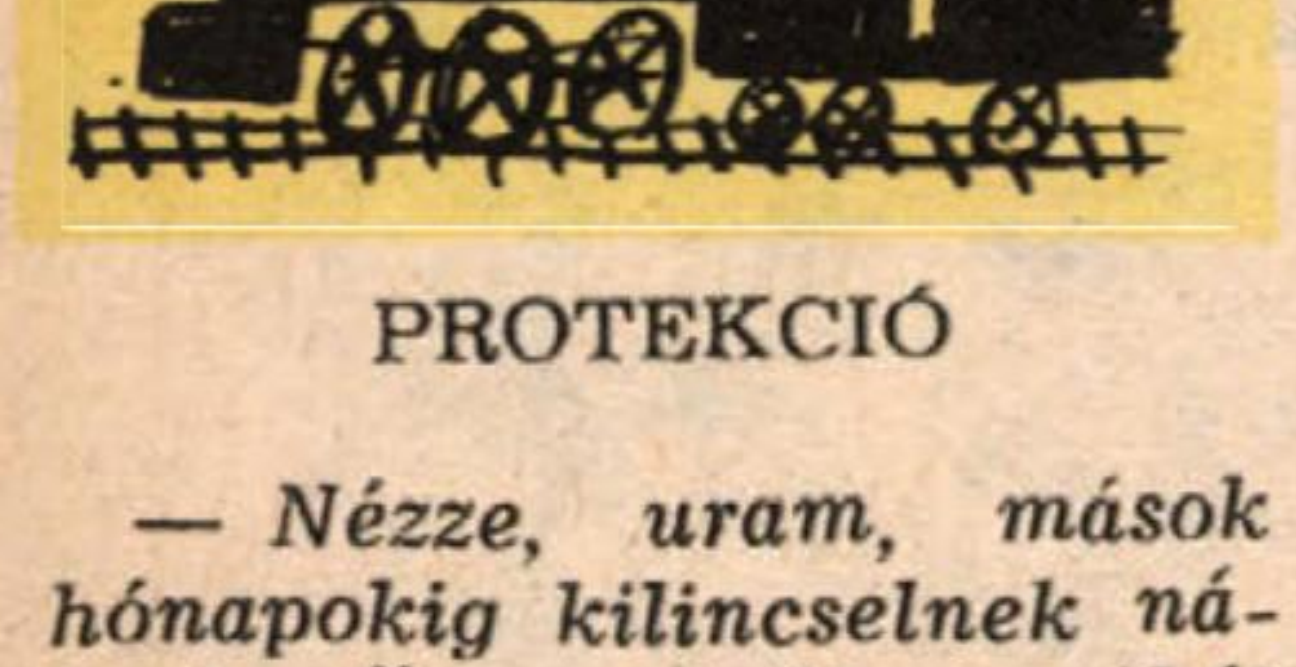

PROTEKCIÓ

— Nézze, uram, mások hónapokig kilincselnek nálunk. Ön mindössze két hete adta be a kérvényét és máris közölhetem, hogy elutasitjuk.

g. sz.

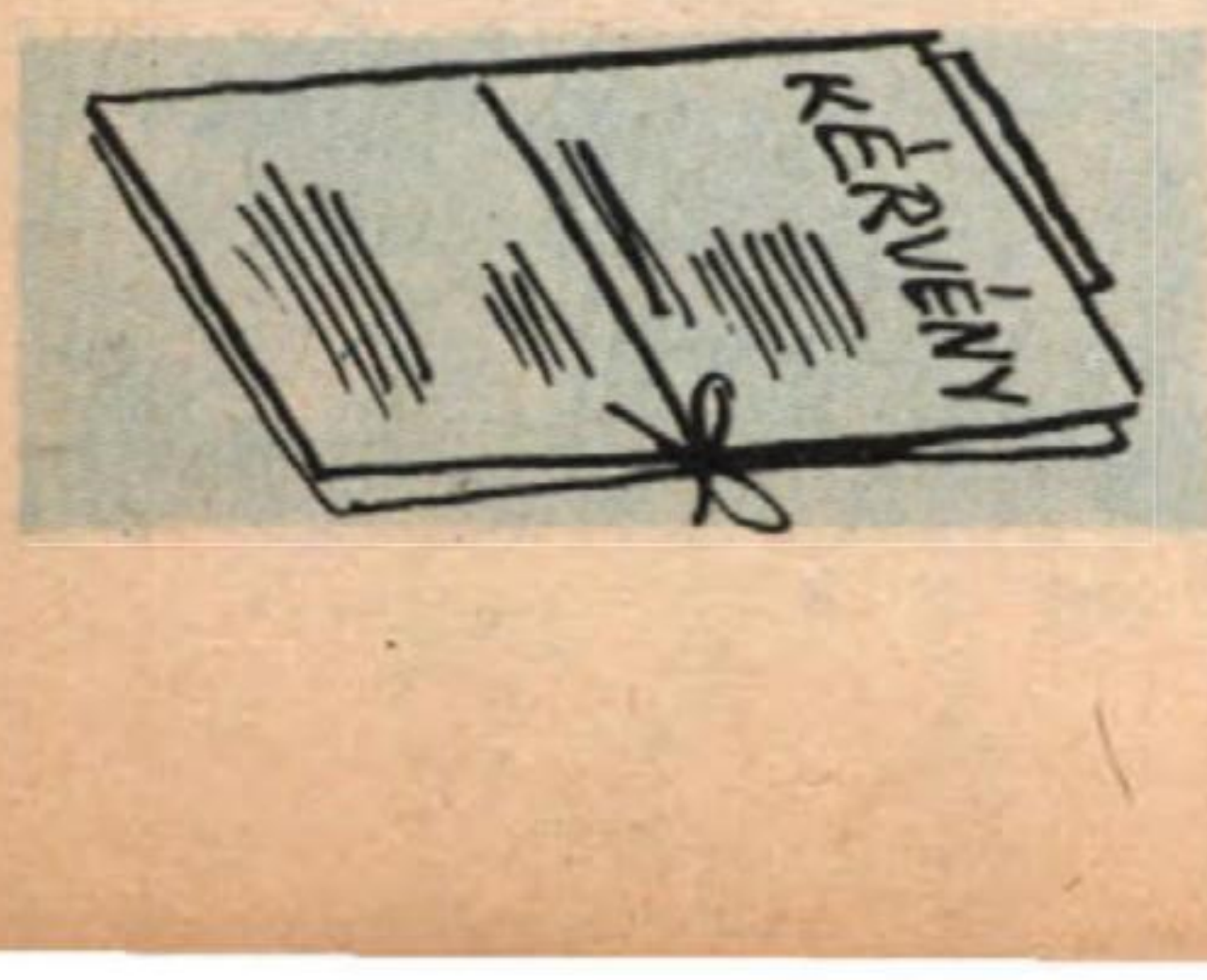

A ZSENI FELFEDEZÉSE

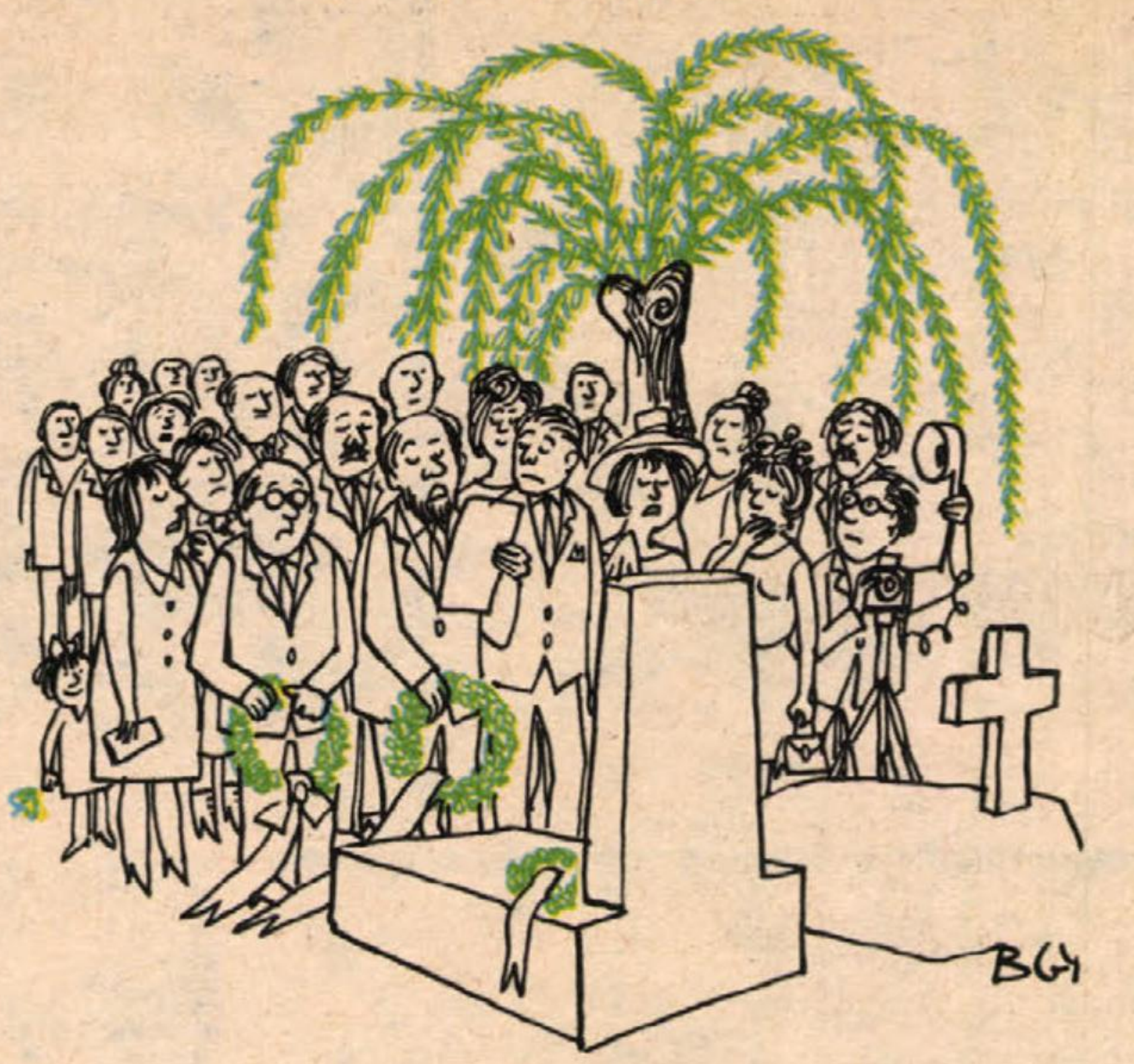

IDŐHÚZÁS A 89-IK PERCBEN

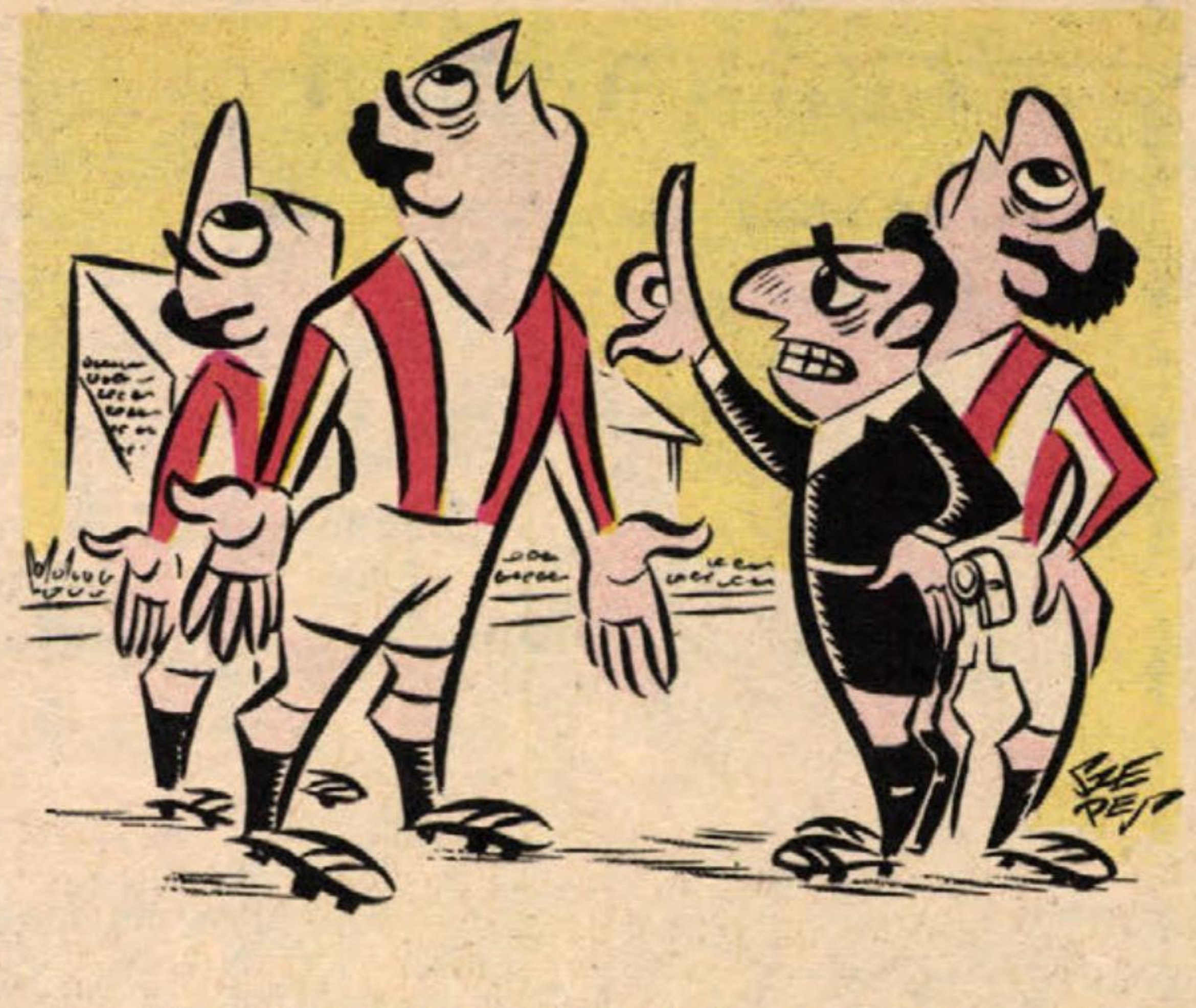

– Ez már a harmadik labda, ami eltűnt...!

HEGYMÁSZOK

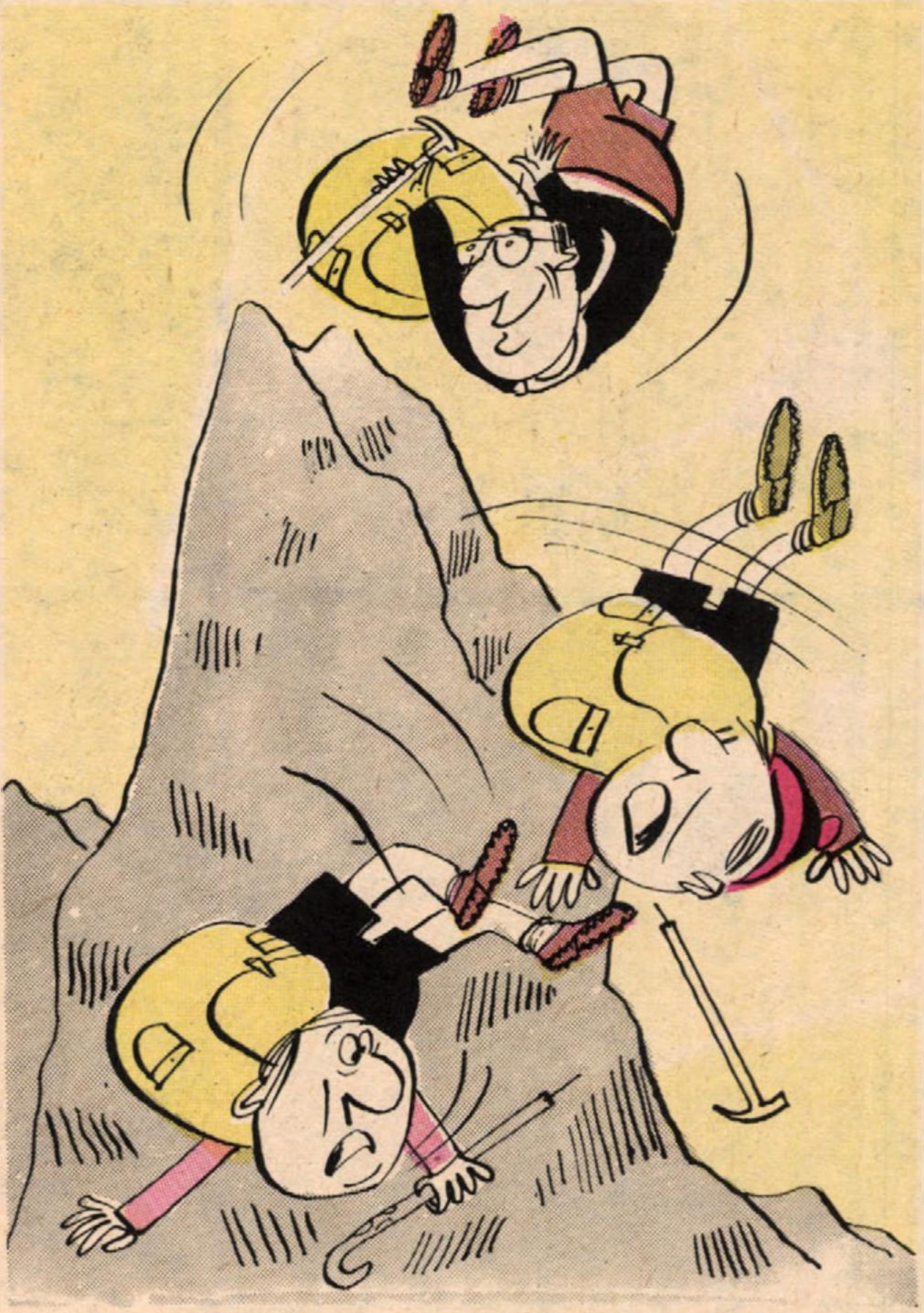

– Oda nézz! Ez a Kovács még itt is felfelé bukik...

ezt olvastam

ÉVELŐ ÉPÍTKEZÉS

A Piko-vasútról olvasom egy cikkben: *„évelő játék ez, télen is, nyáron is fölépíthető”.*

Lehet, hogy az ugyancsak évelő ibolya is fölépíthető nyáron. Mely esetben föl kell tételeznem, hogy annak idején, a természetrajz-órának ezt tárgyaló részében kis szükségen voltam.

BOMBA-MEGLEPETÉS

Az Esti Hírlap arról tájékoztat, hogy külföldön valaki házilag gyártott bombát robbantott egy középület előtt. A lap hozzáfűzi: *„A merénylet oka egyelőre nem ismeretlen.”*

Hogy mi volt a szóban forgó ok, egyelőre meglepetés. Bizonyára akkor közlik majd, amikor már ismeretlen lesz.

INDISZKRÉT KÖZLEMÉNY

Kulturális hir: *„A fiatalok Pódiuma az Egyetemi Szinpadon — sok fiatal művésztársa után — vasárnap 120 percig Kézdy Györgyé volt.”*

Eszerint, ha jól értem, a Fiatalok Pódiuma is egyike fiatal művészeinknek. Ebben az esetben viszont illik-e kipletykálni, hogy kié volt, hol és meddig?

ZAVAR A MIKLÓSOK KÖRÜL

Mondat a Magyar Nemzetből: „Tudtam, hogy Horthy majomszeretettel csüng *egyetlen életben maradt Miklós fián...”*

Én viszont úgy tudtam, hogy Horthynak soha nem is volt több Miklós nevű gyermeke. Hiába, az ember mindig tanul valamit.

Timár György

DÖRZSÖLT ALAK

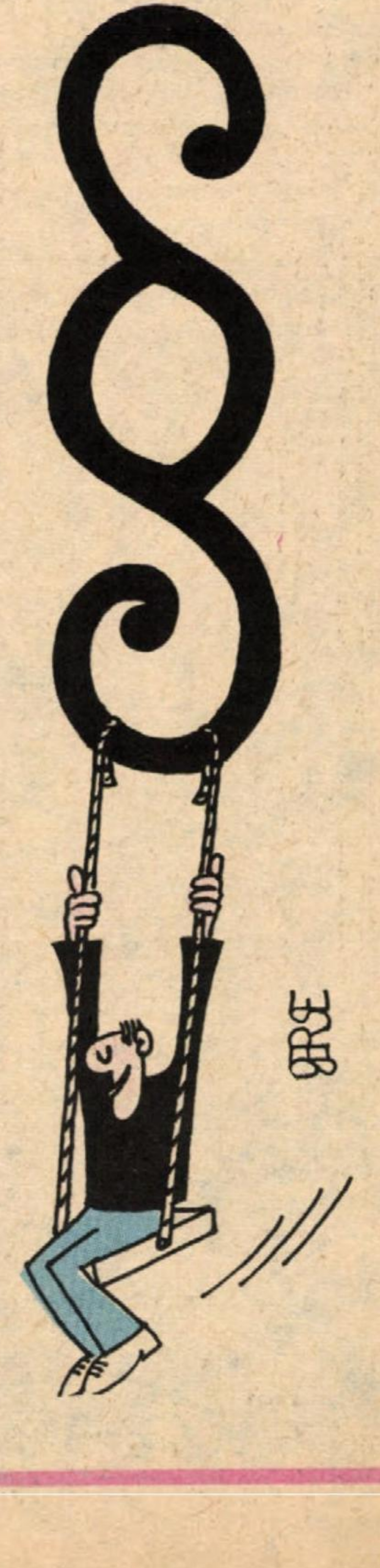

TERMELÉSI ÉRTEKEZLETEN

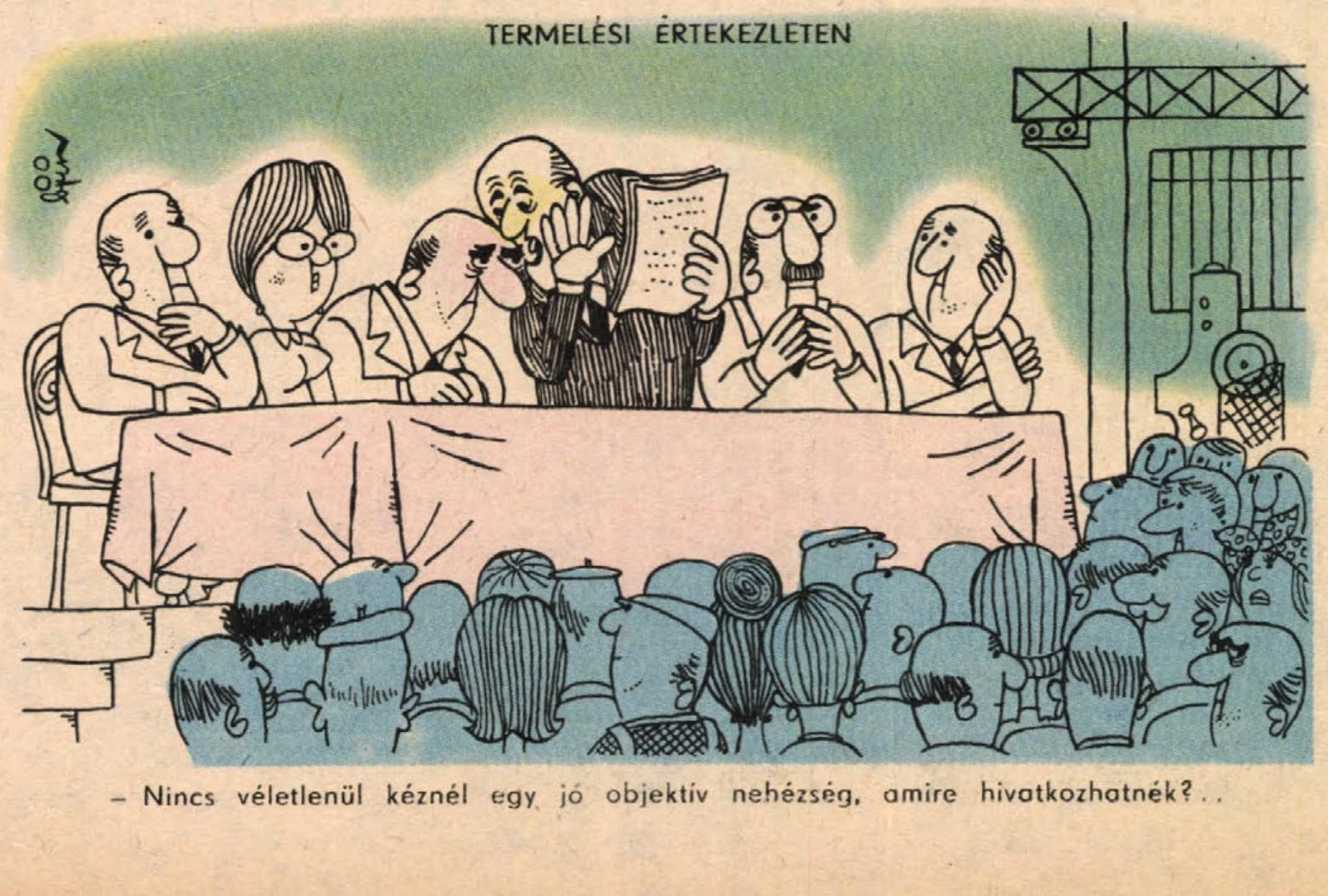

– Nincs véletlenül kéznél egy jó objektív nehézség, amire hivatkozhatnék?..

IMPORT HUMOR

ABSZOLÚT KUTYA

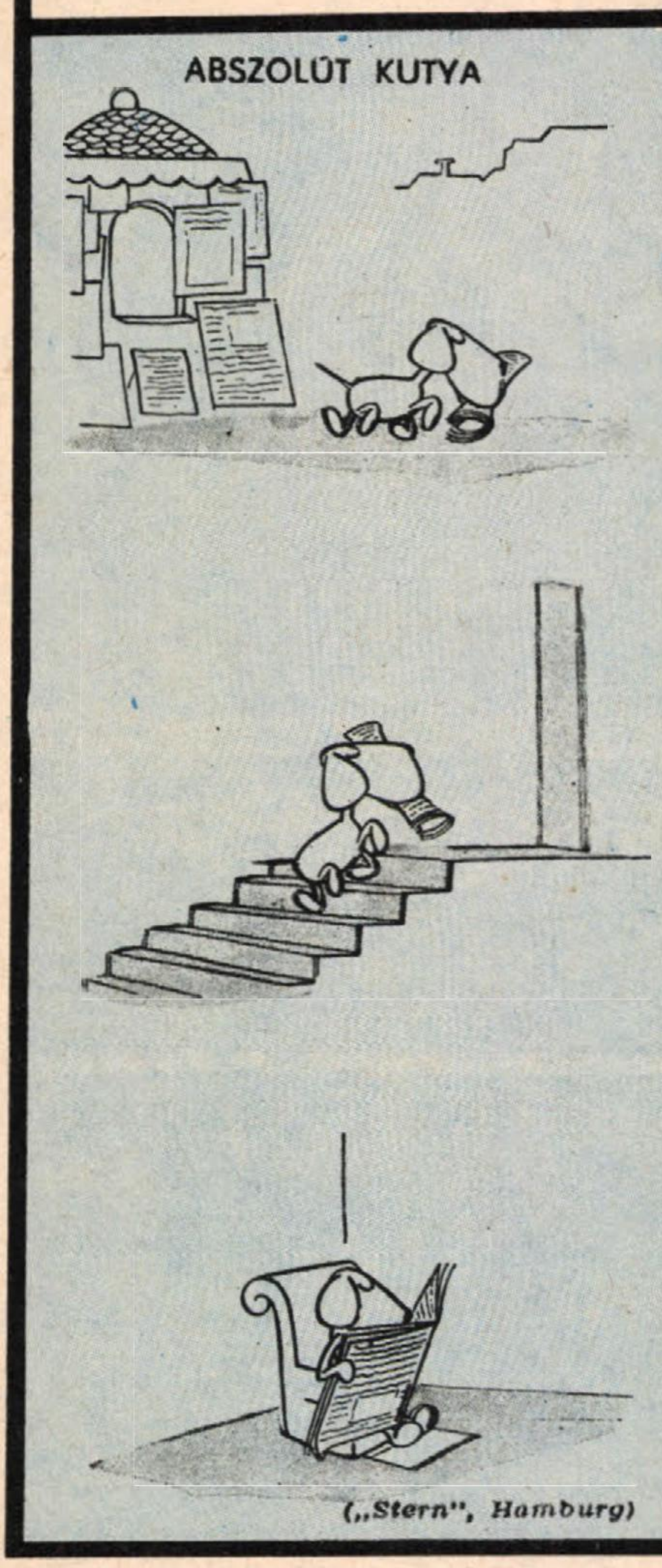

(„Stern", Hamburg)

VIZIT

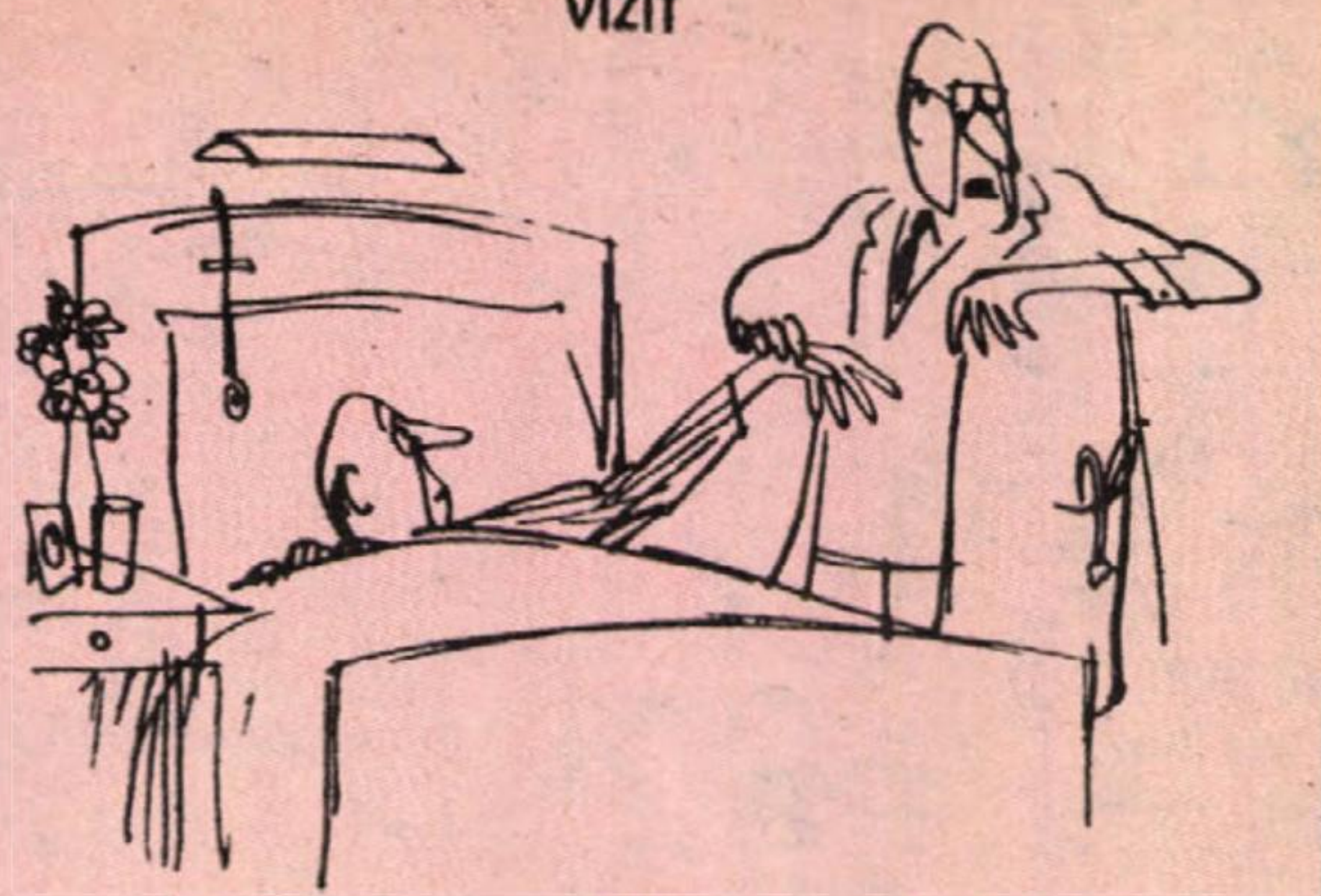

– Az ördögbe is, lekéstem a színházból!

„New Yorker")

ÓVATOS GYALOGOS

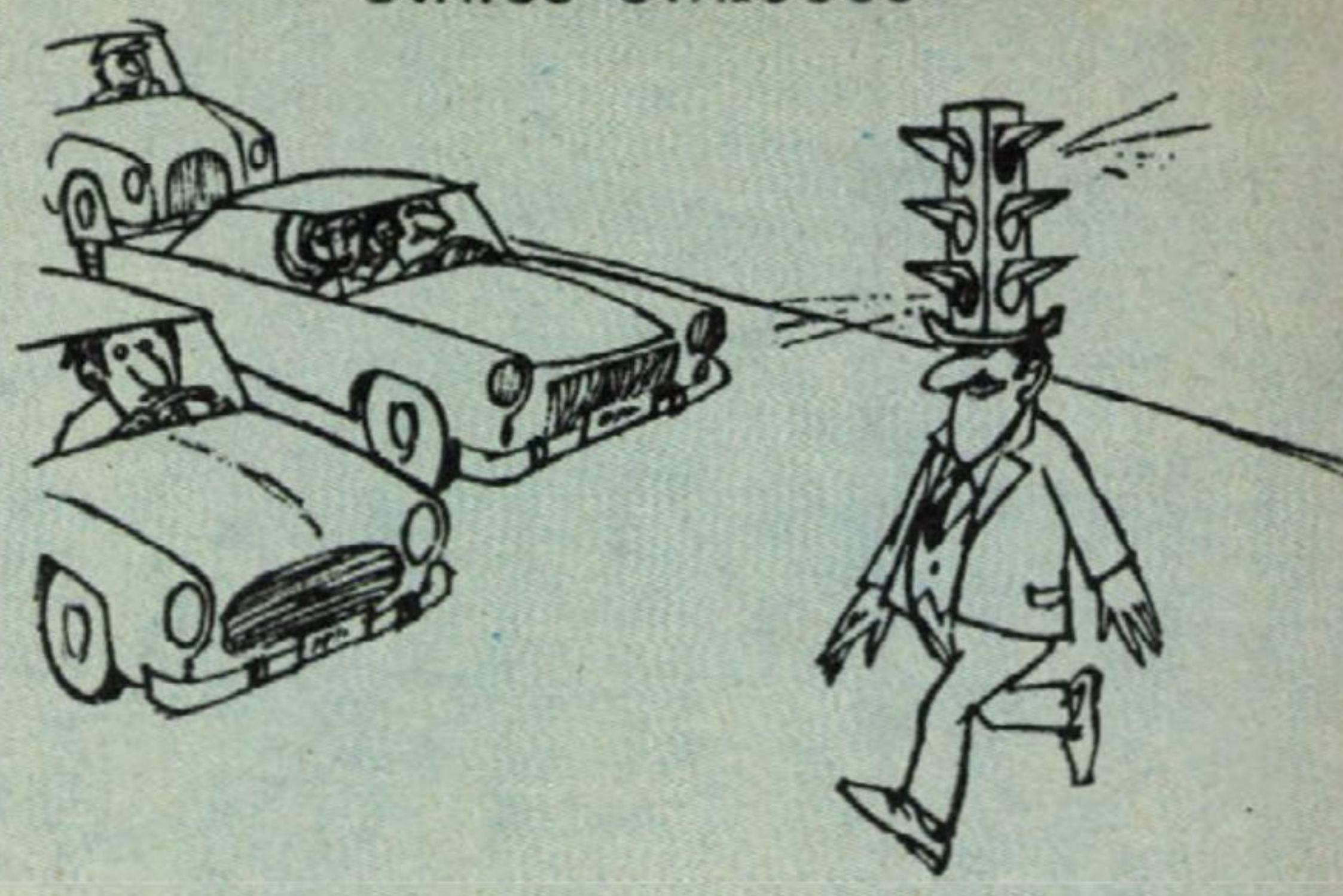

(„Sztrsel", Szófia)

IGAZOLVÁNYKÉP

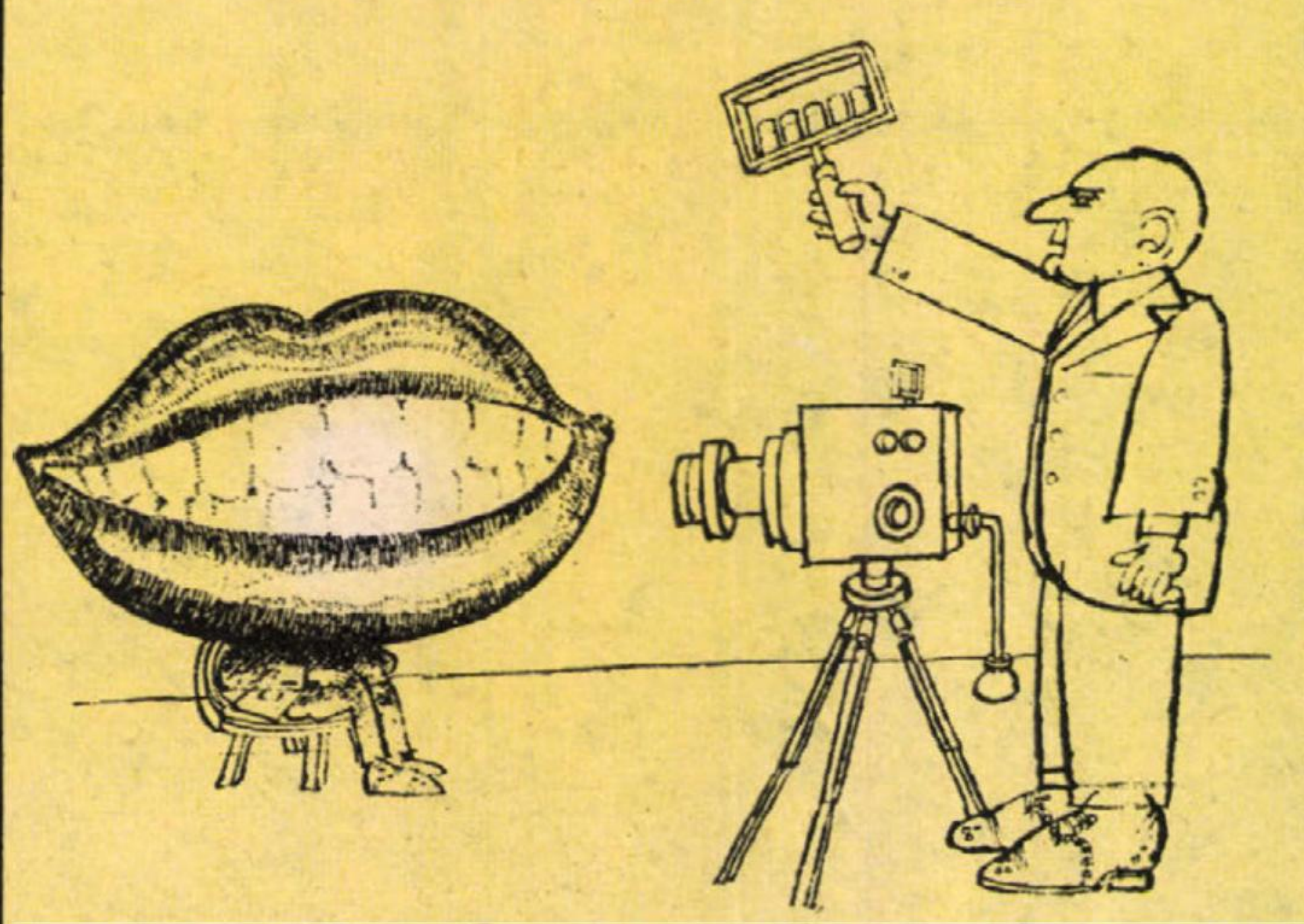

– Nem kell ennyire mosolyogni, uram!

(„Punch", London)

PEDAGÓGUS-GOND

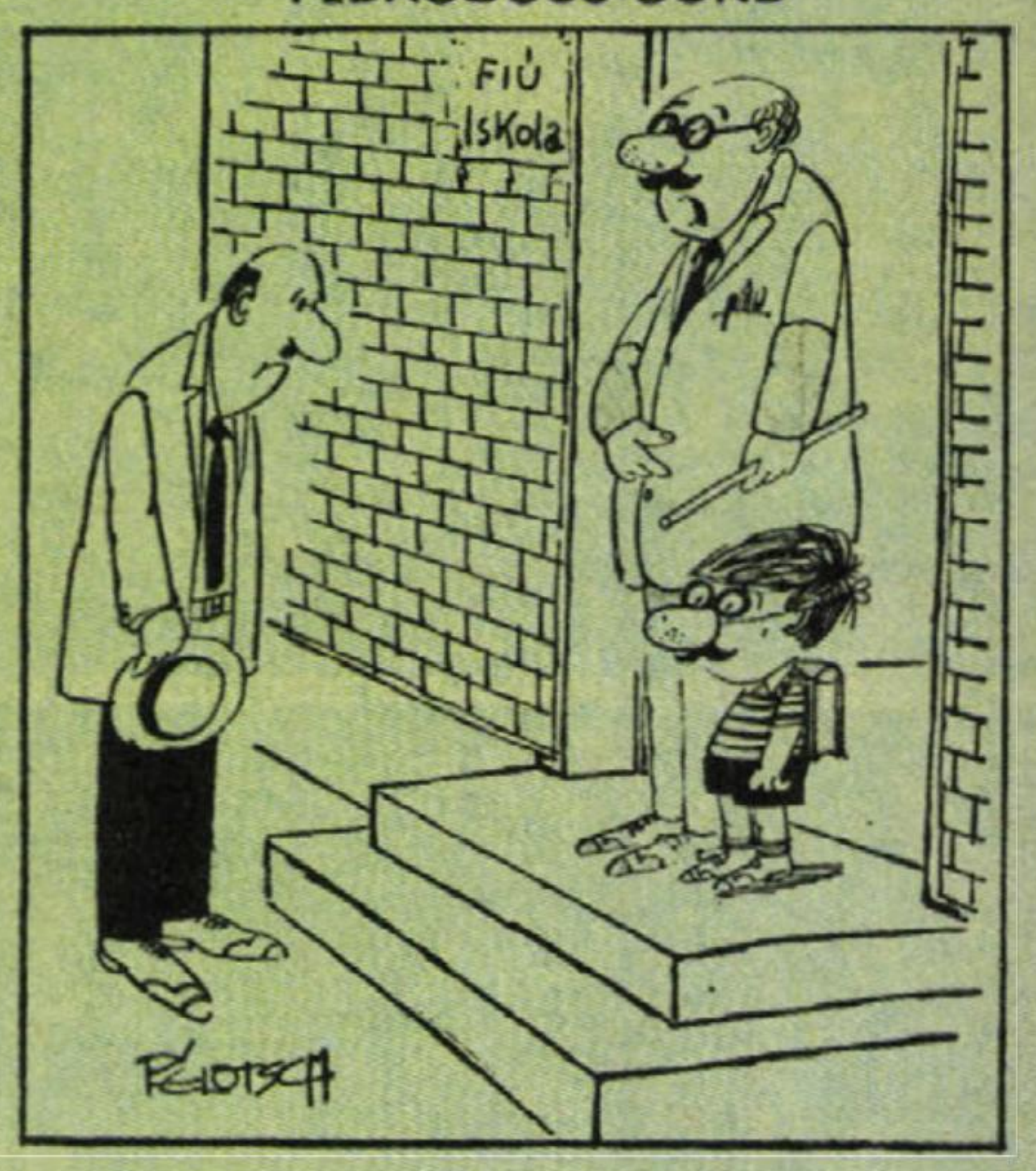

– Nézzen a fiára, uram! Az utóbbi időben kezd nagyon tiszteletlenül viselkedni...

(„Ici Paris")

A DUBLINI DISZNÓ

(ÍRORSZÁGI NÉPKÖLTÉS)

Késő este volt, jó november,
ilyesmit nem felejt az ember,
ittas gőggel kószáltam mindenütt,
szanaszét csapdosott a lábam,
kikötöttem a csatornában,
egyszer csak jött egy disznó és mellém feküdt.

Meghevertem az árokmélyet,
gondoltam számos bölcsességet,
egy ír menyecske arra ment, s így szólt legott:
„Azt, aki el van ázva, bárhol
megismerni a társaságról."
Erre a disznó faképnél hagyott.

(Gergely Ágnes fordítása)

EMLÉKEZTETŐ KABALA-BABA

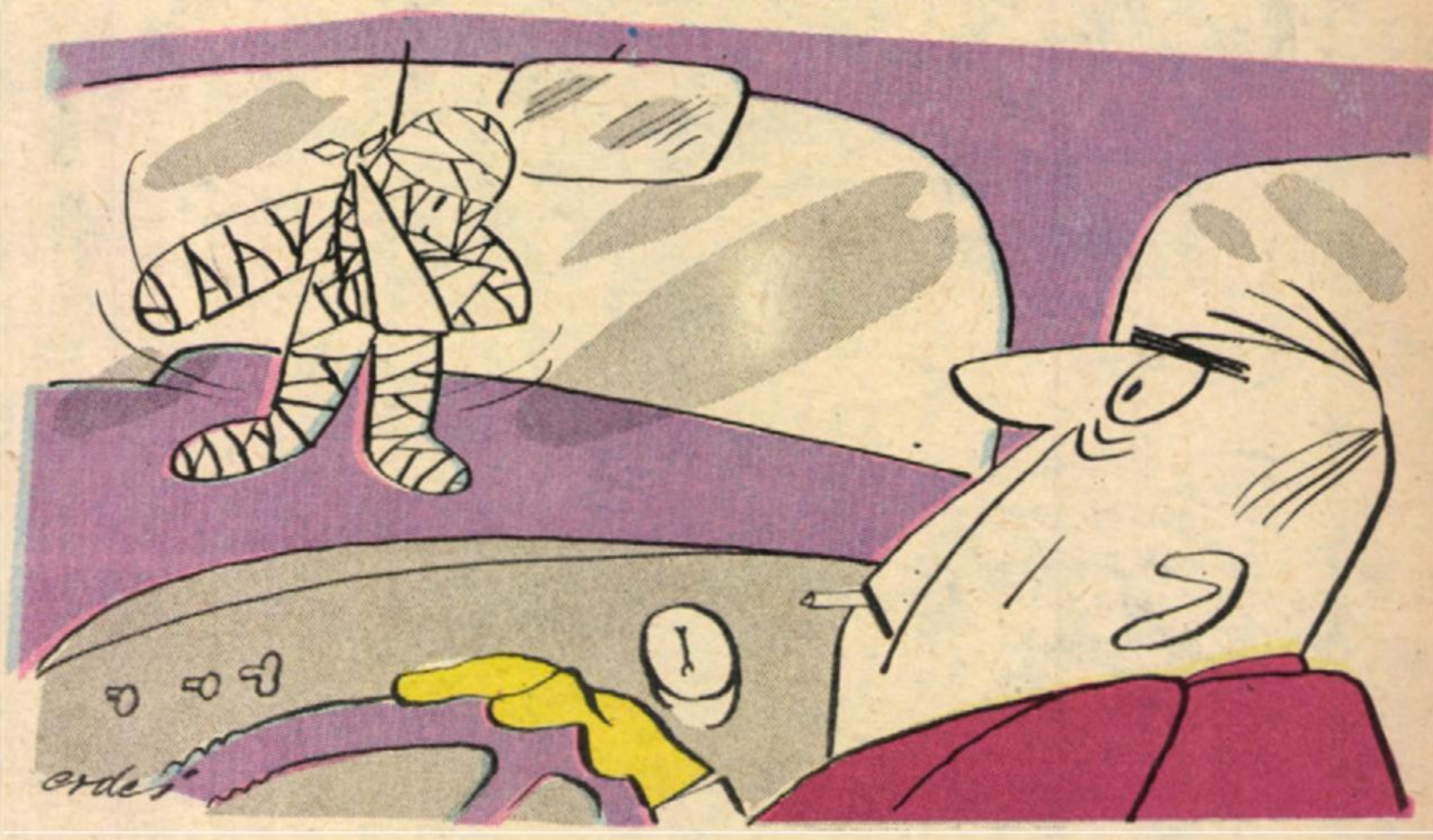

ÜGYES KÜLKERESKEDELEM

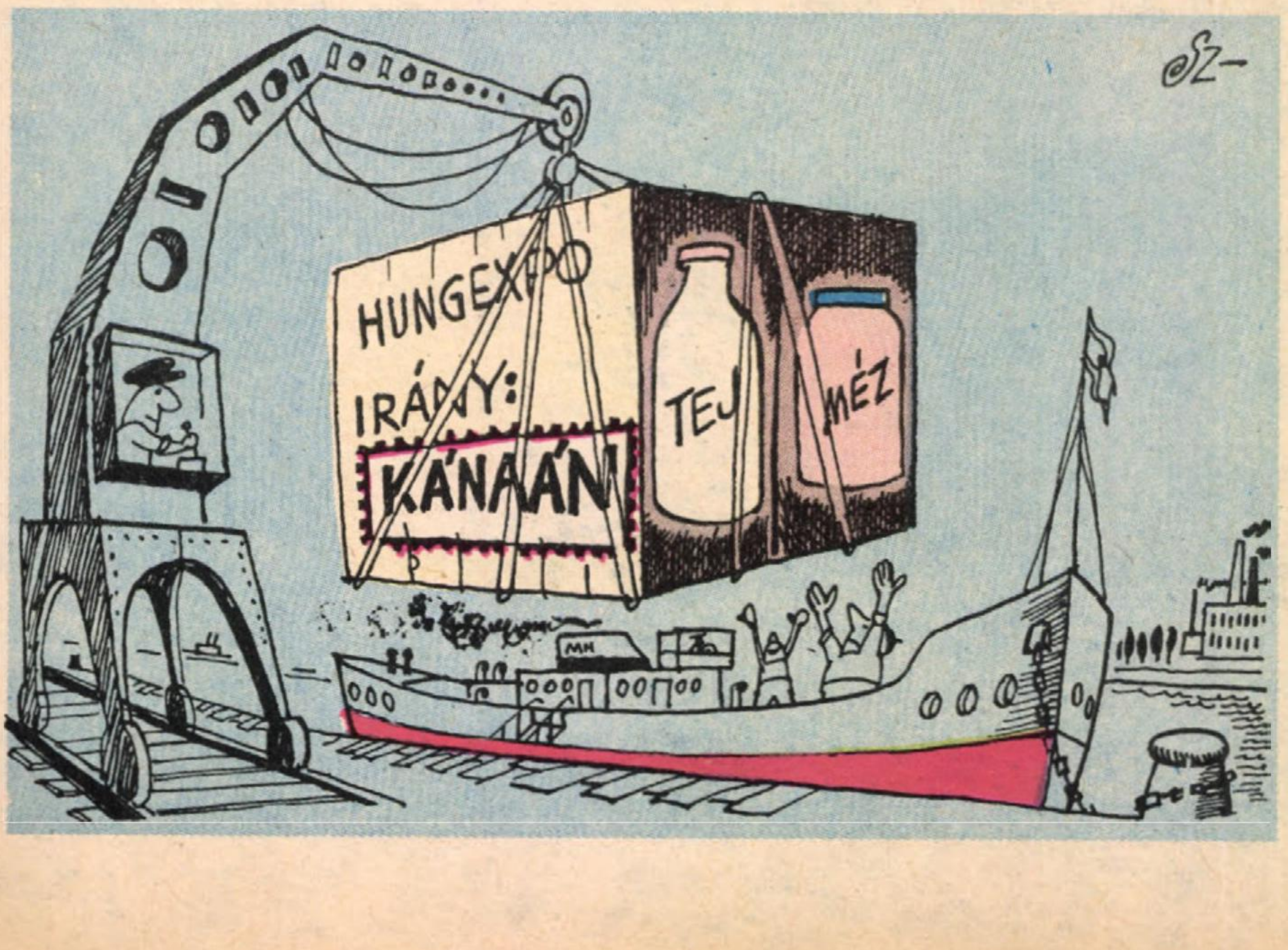

JÚLIUS 1. UTÁN

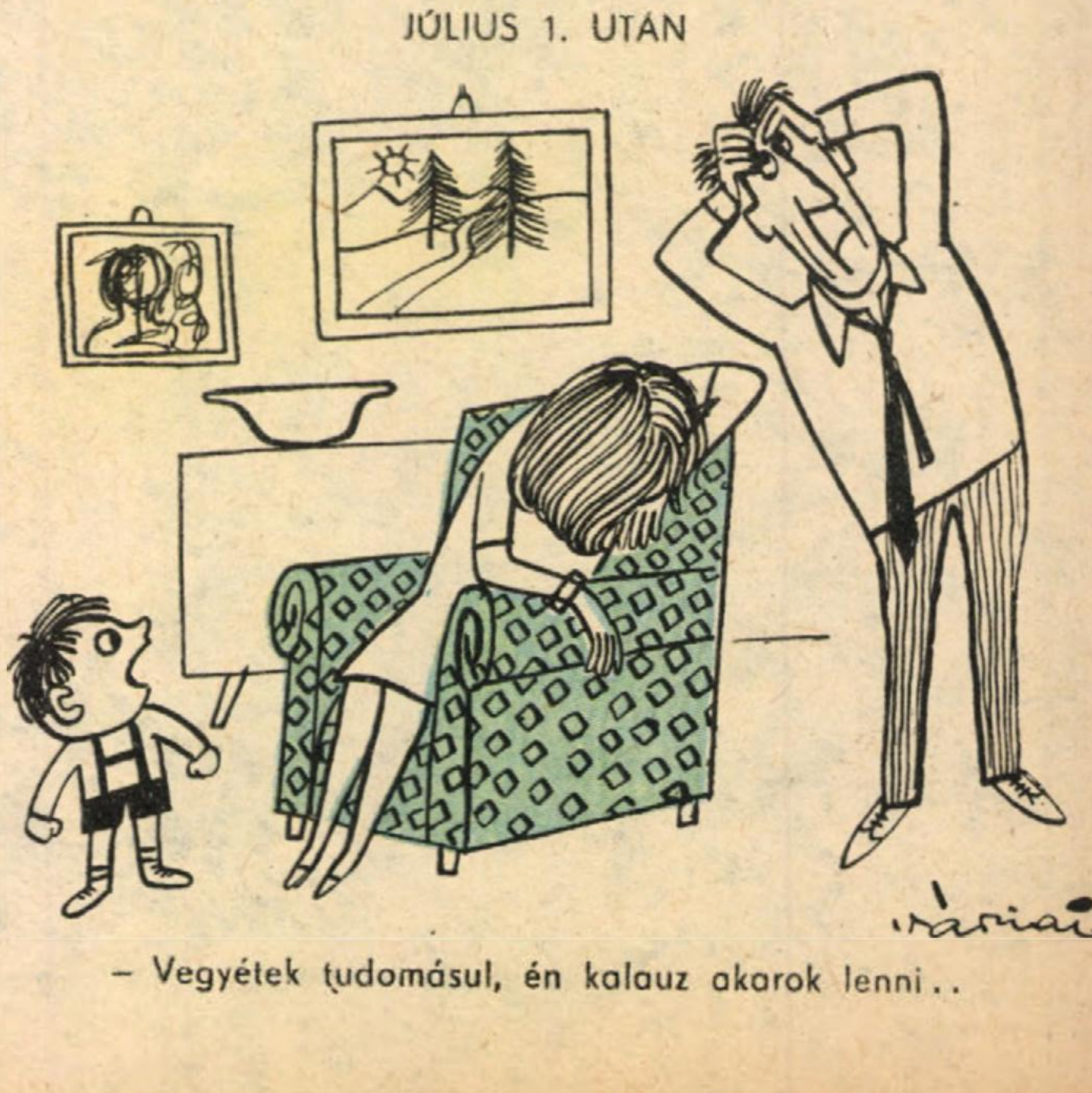

– Vegyétek tudomásul, én kalauz akarok lenni..

ÚTJELZŐ

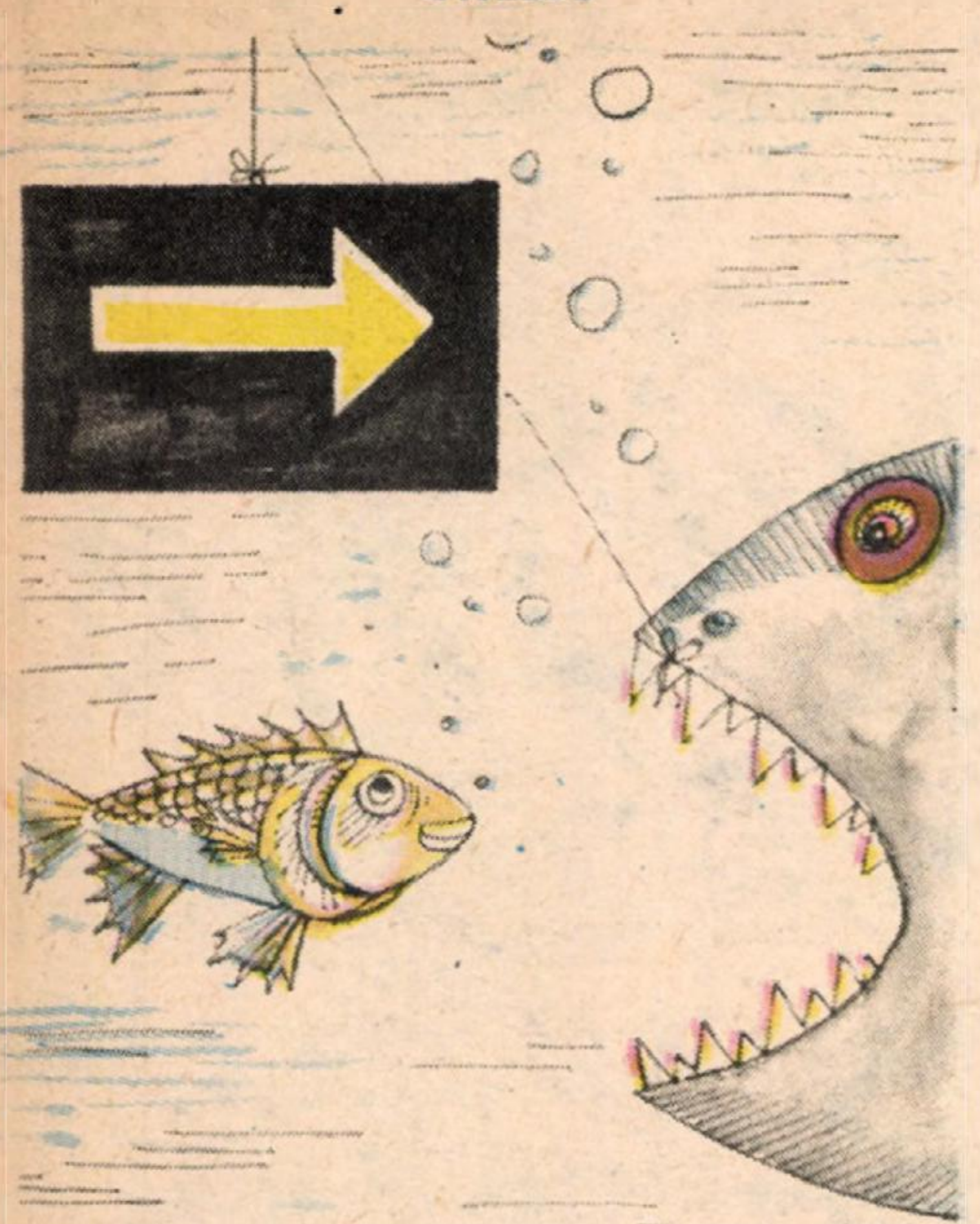

ZSARNOK FELESÉG

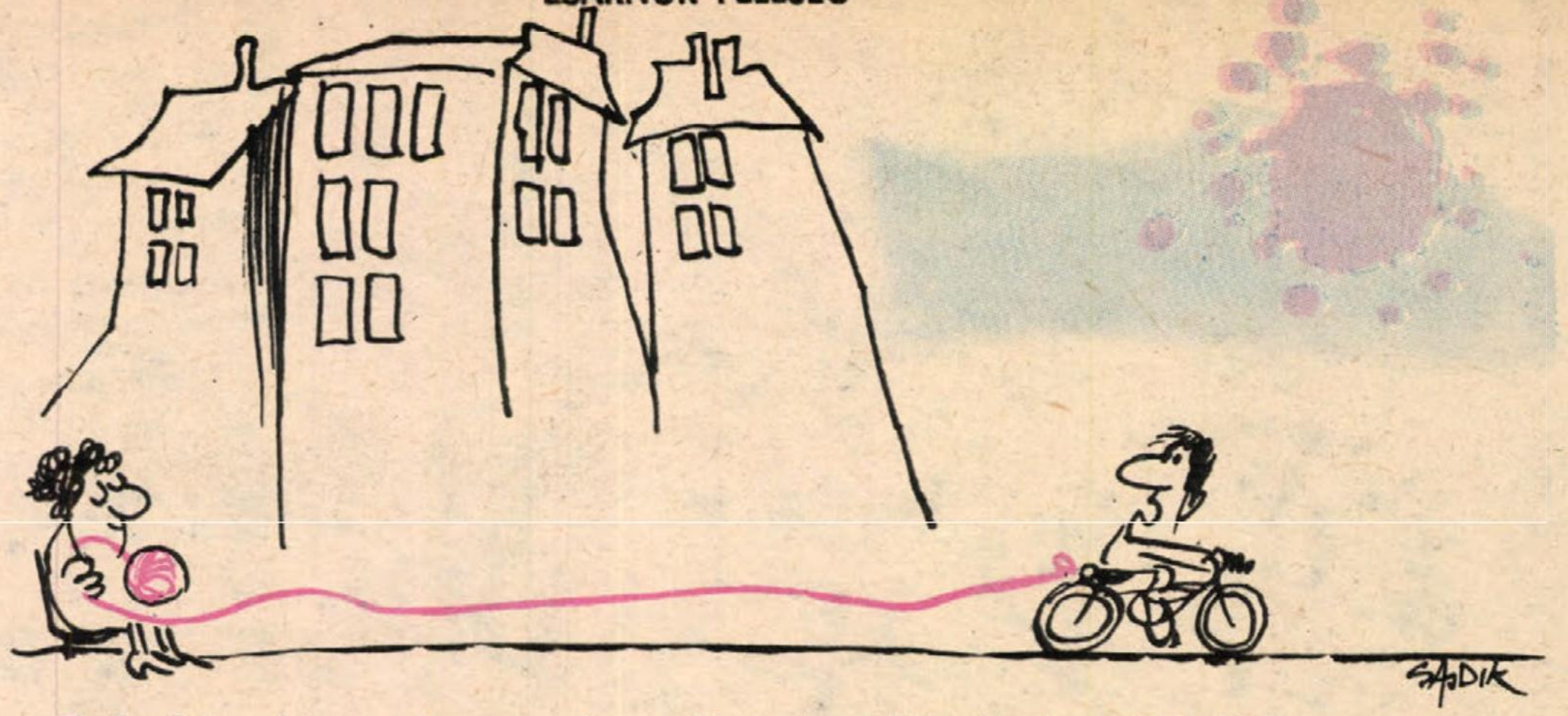

– Tíz éve házasok vagyunk, most már egy kicsit messzebbre is elengedhetnél, fiam...

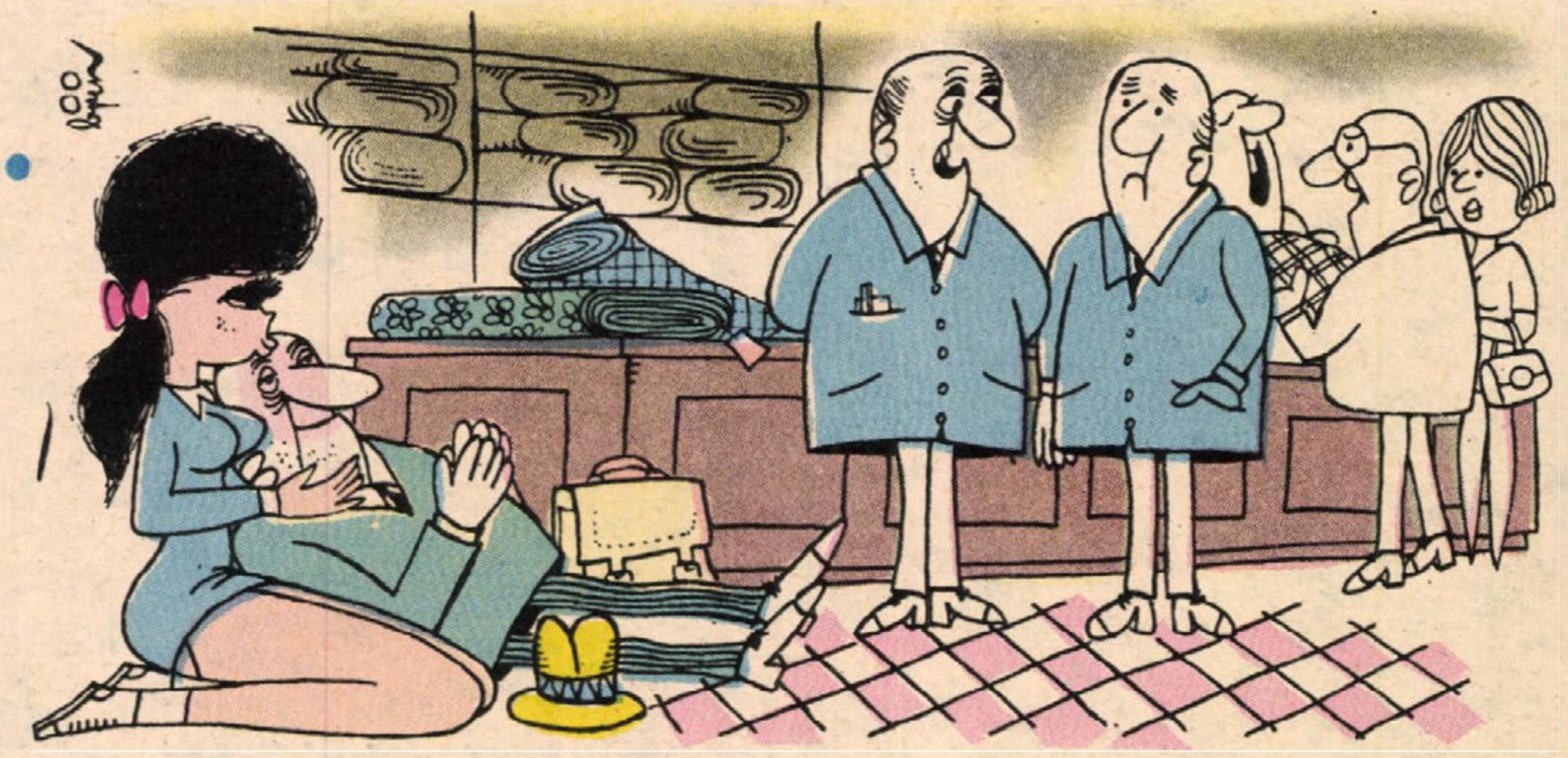

HARC A VEVŐÉRT

– Kitűnő munkaerő, de mintha túl sokáig foglalkozna egy-egy kuncsafttal...

RÉBUSZ

A 76. sz. rejtvényünk megfejtése:

ML,

Emlékezet

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Horváth Sándor, Gyöngyös, Zalár u. 25.
Kaló Jenő, Budapest XIX., Attila u. 8.
Tóth Istvánné, Budapest II., Frankel Leó u. 84.

78. REJTVÉNYÜNK

U Á D

A helyes megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb július 4-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

FÜLLENTETT HÍREK

A budapesti Állatkertbe beutalt állatok és ápolóik között egyre szívélyesebbé válik a viszony. Az állatok újabban ápolópszichológiai tanfolyamon vesznek részt, amelyen azt gyakorolják, hogy a különböző embertípusokkal hogyan bánjanak.

*

A Ferihegyi repülőtér személyzete spontán ünneplésben részesítette hazánk Útépítésügyi Öszszehangoló Bizottságát, mert nagy türelemmel sikerült kivárnia a reptér legnagyobb forgalmát jelentő június—július hónapokat, hogy a régen esedékes útjavítás céljából lezárhassa a reptérre vezető útvonalat s a terelőút révén Budapest kies külvárosi utcáinak megtekintésére sarkallja a külföldi vendégeinket.

*

Az alkoholizmus elleni küzdelem hazánkban rohamléptekkel halad a teljes megvalósulás felé. A VASÉRT, a RÖLTEX és a MOGÜRT üzleteiben, illetve hivatalaiban a jövőben nem árusítanak szeszes italt.

*

Az utóbbi időben számos métvadó sajtóorgánum szóvá tette, hogy egy-egy külföldi futballcsapat sikerének oka a mi csapataink ellen a közönségnek kilencven percen át tartó hangorkánja. Ennek alapján az MLSZ elhatározta, hogy a jövőben nem a labdarúgókat edzi, hanem a közönséget.

*

A vendéglátó-szakma pályázatot írt ki arra, hogy hol lehet még Budapesten eszpresszót nyitni? A díjazott ötletek: 1. A Várpalota kupolájában. 2. A Baross tér felett kifeszített kötélpályán. (Alatta védőháló.) 3. Az építendő Nemzeti Színház helyén. Utóbbi megoldást az építészek csak huszonöt évre tervezik.

*

Az Újságíró Szövetség ezúton közli, hogy az 1970-es SZÚR-ra már minden jegy elfogyott.

Szánthó Dénes

BUKSI INTÉZKEDIK

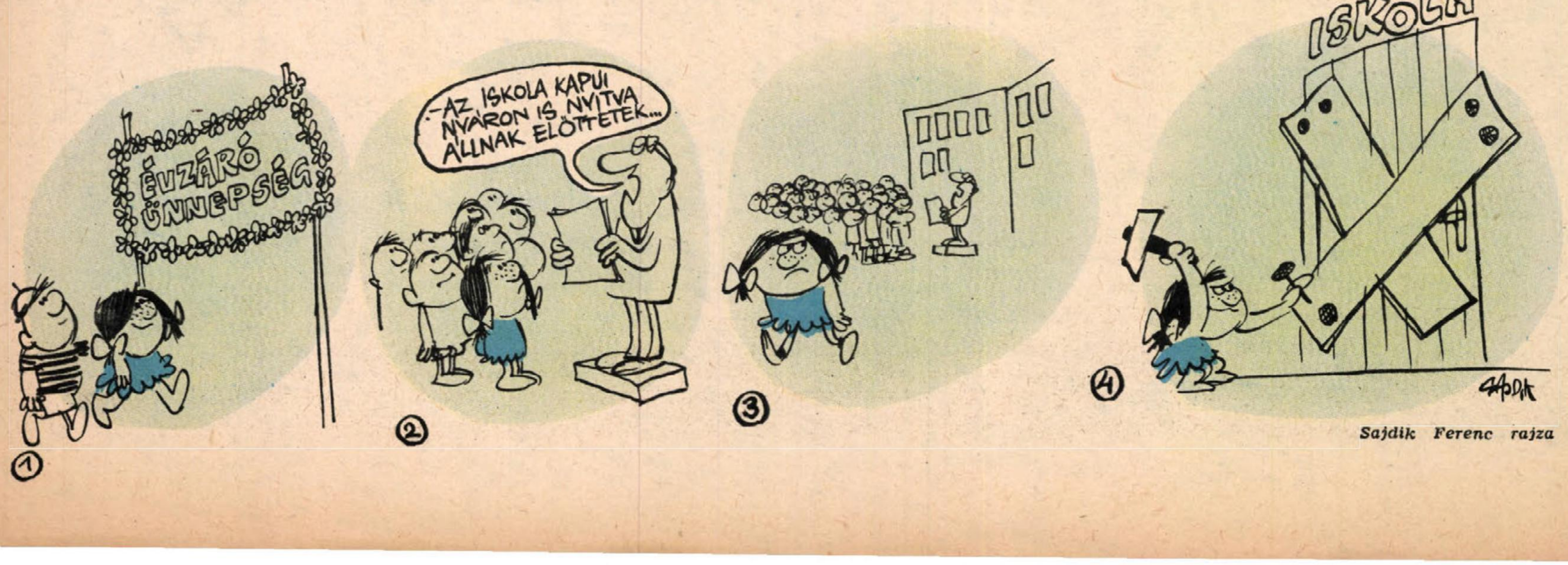
ÉVZÁRÓ ÜNNEPSÉG
-AZ ISKOLA KAPUI NYÁRON IS NYITVA ÁLLNAK ELŐTTETEK...
ISKOLA
SAJDIK
①
②
③
④

Sajdik Ferenc rajza

BALATONI IDILL

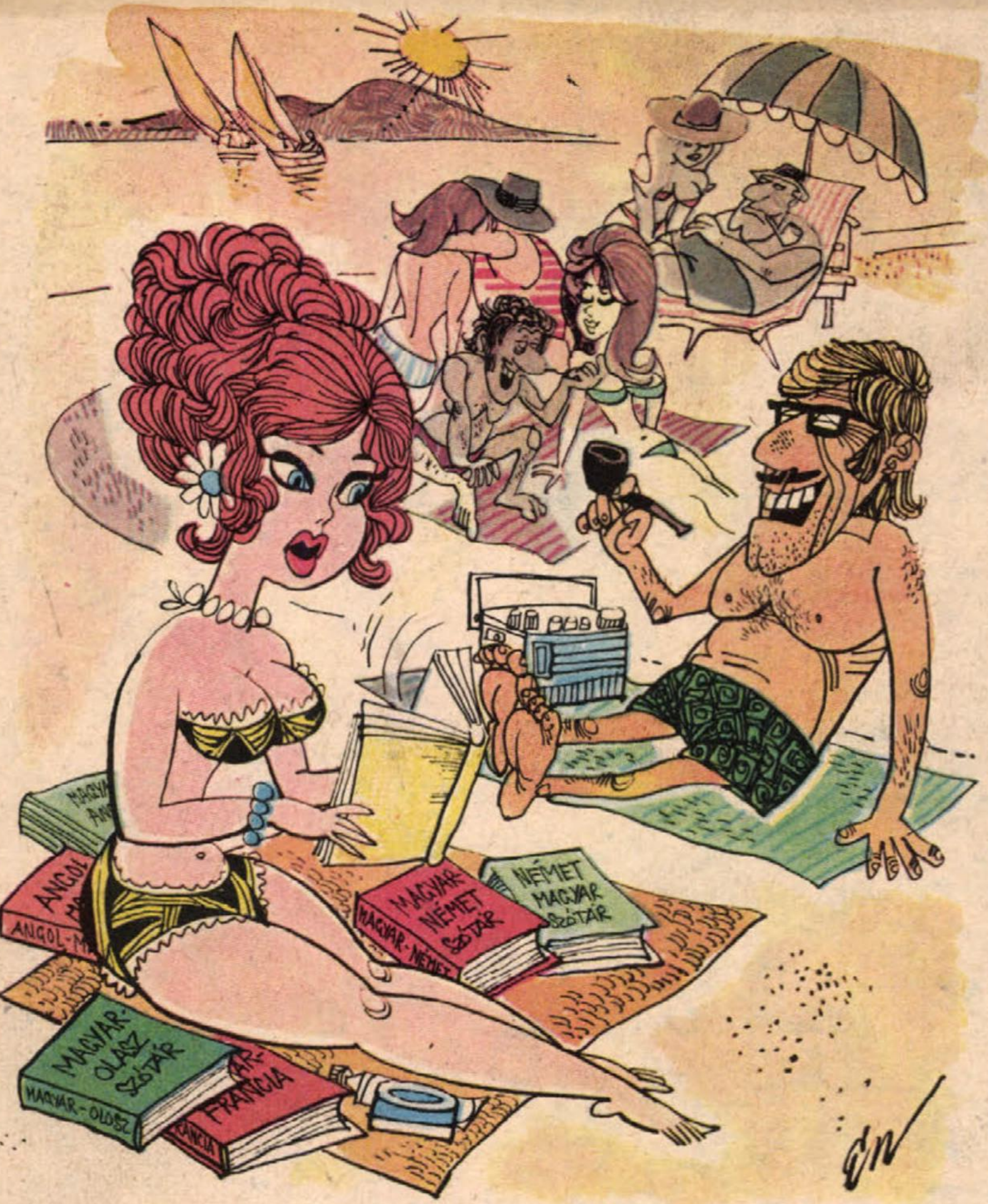
MAGYAR-ANGOL
ANGOL-MAGYAR
MAGYAR NÉMET SZÓTÁR
MAGYAR-NÉMET
NÉMET MAGYAR SZÓTÁR
MAGYAR-OLASZ SZÓTÁR
MAGYAR-OLASZ
MAGYAR-FRANCIA
FRANCIA

– Az biztos, hogy megkérte a kezem, csak azt nem tudom, hogy milyen nyelven?...

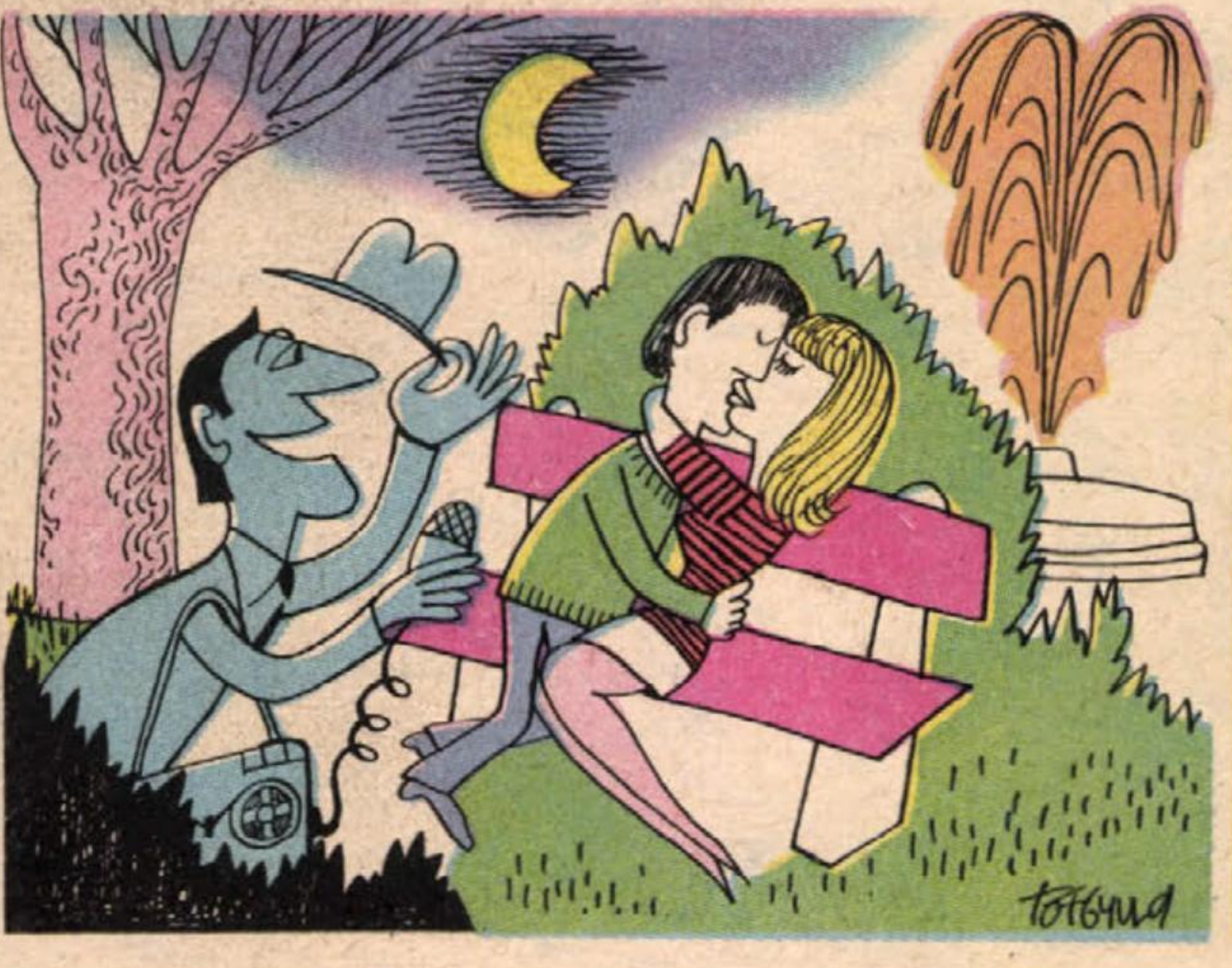

MEGKÉRDEZIK A KÖZVÉLEMÉNYT

– Mi a hozzászólásuk a margitszigeti vitához?

NAGYVÁZSONYI LOVASISKOLA

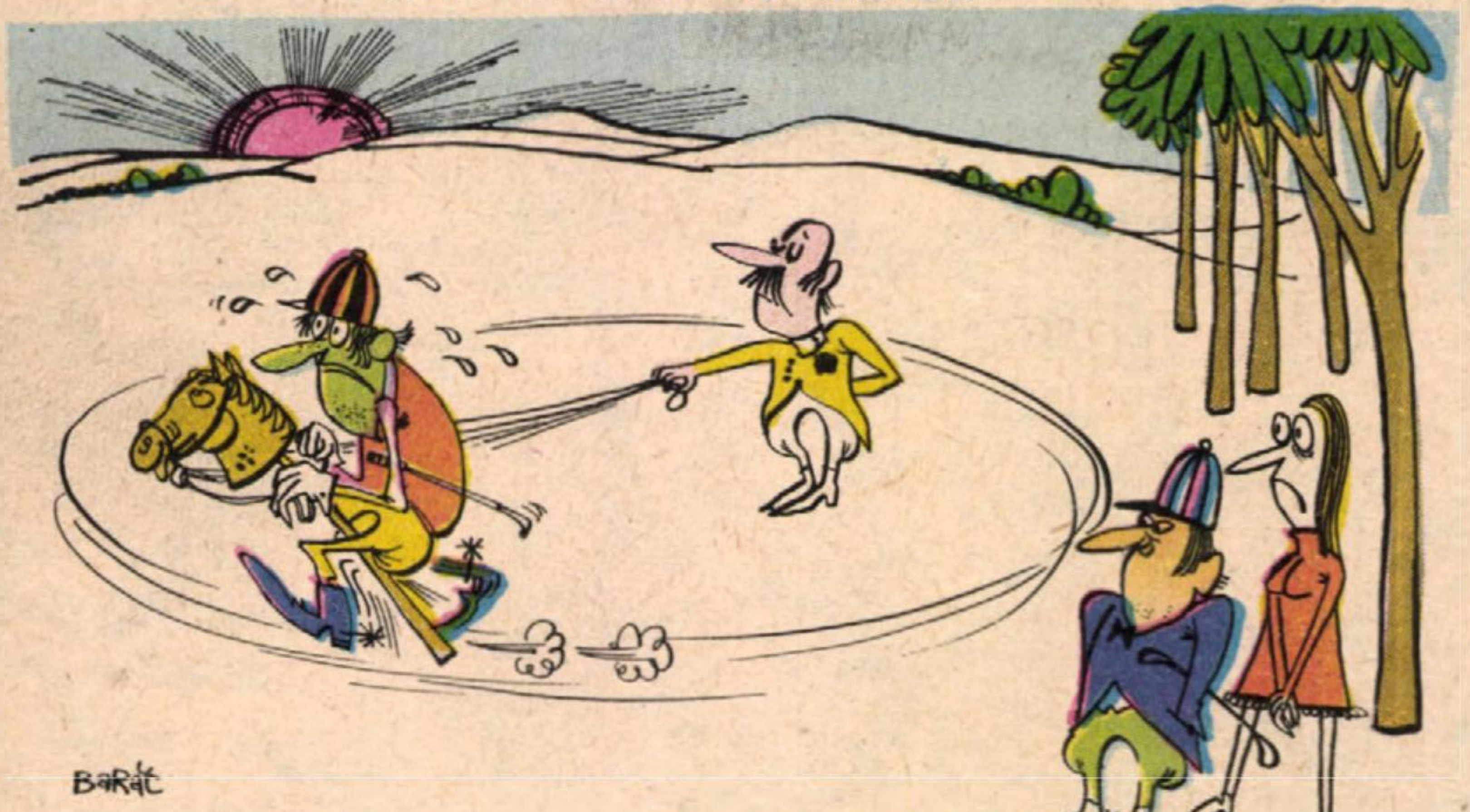

– Tavaly nyáron megbukott, most fog pótvizsgázni...

ÁLLATKERTI LÁTOGATÓK KETRECBEN

Valljuk meg őszintén, hogy az állatkertben az állatok megalázó helyzetben vannak. Ketrecbe zárt rabok ők, akiket kiváncsi emberek bámulnak. Egynémely állat szeretne kiabálni:

– Mit néznek? Nem láttak még óriáskígyót?

Most a Windsor-kastélyhoz közel egy újszerű állatkert nyitja meg kapuit. Ronnie Smart, az intézet igazgatója elmondta, hogy például a majmok teljesen szabadon, almafákon ugrálnak majd, s aki látni akarja őket, azoknak be kell sétálniuk a nézők számára felállított ketrecekbe. Ilyen módon a majmok szemügyre vehetik őket, s bármilyen jószívű állatok is, nyilván hamarosan rá lehet szoktatni őket arra, hogy a látogatók etetése tilos.

ABSZOLÚT MAXI SZEMÜVEG

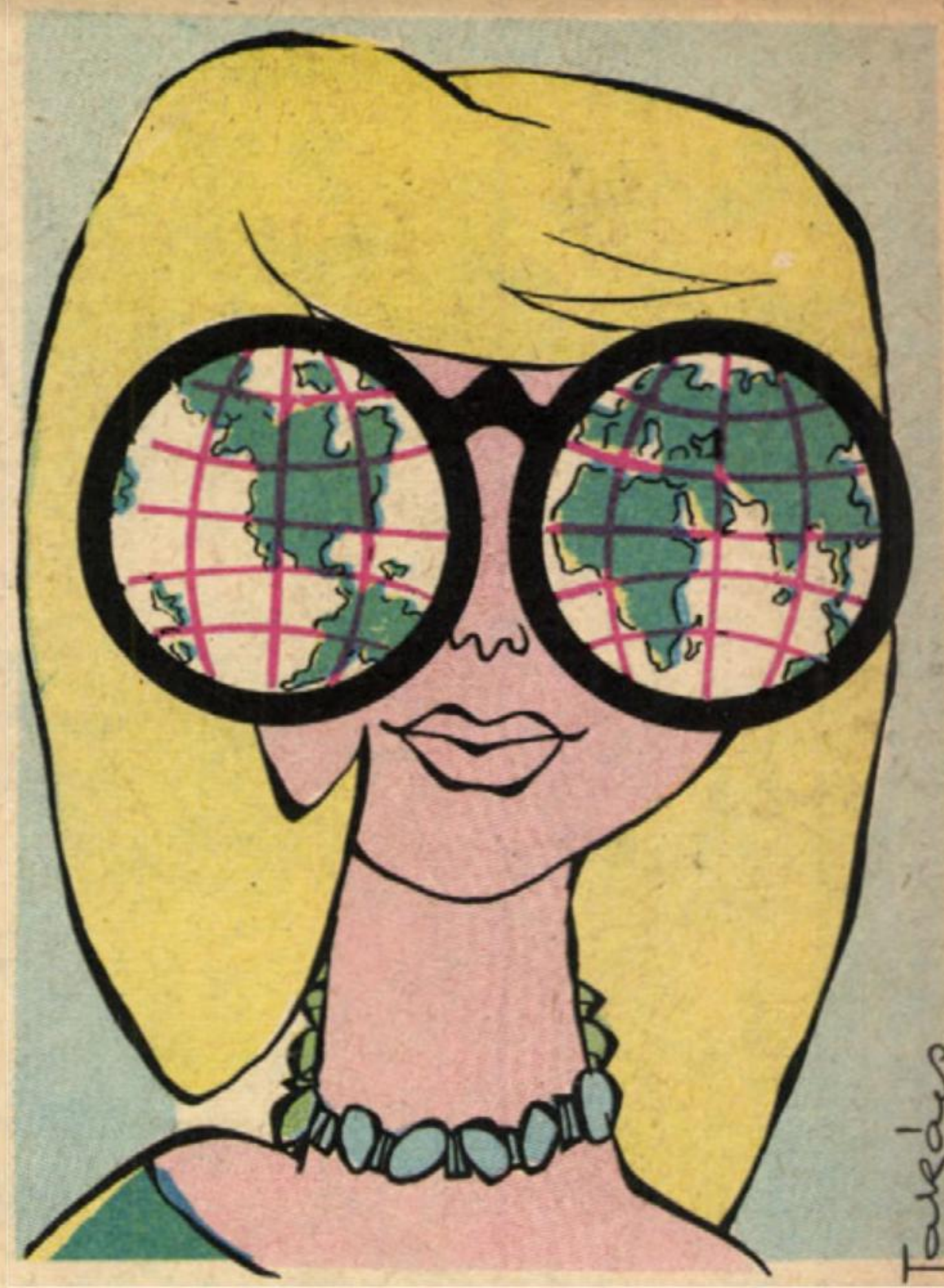

ELLENTÉTEK

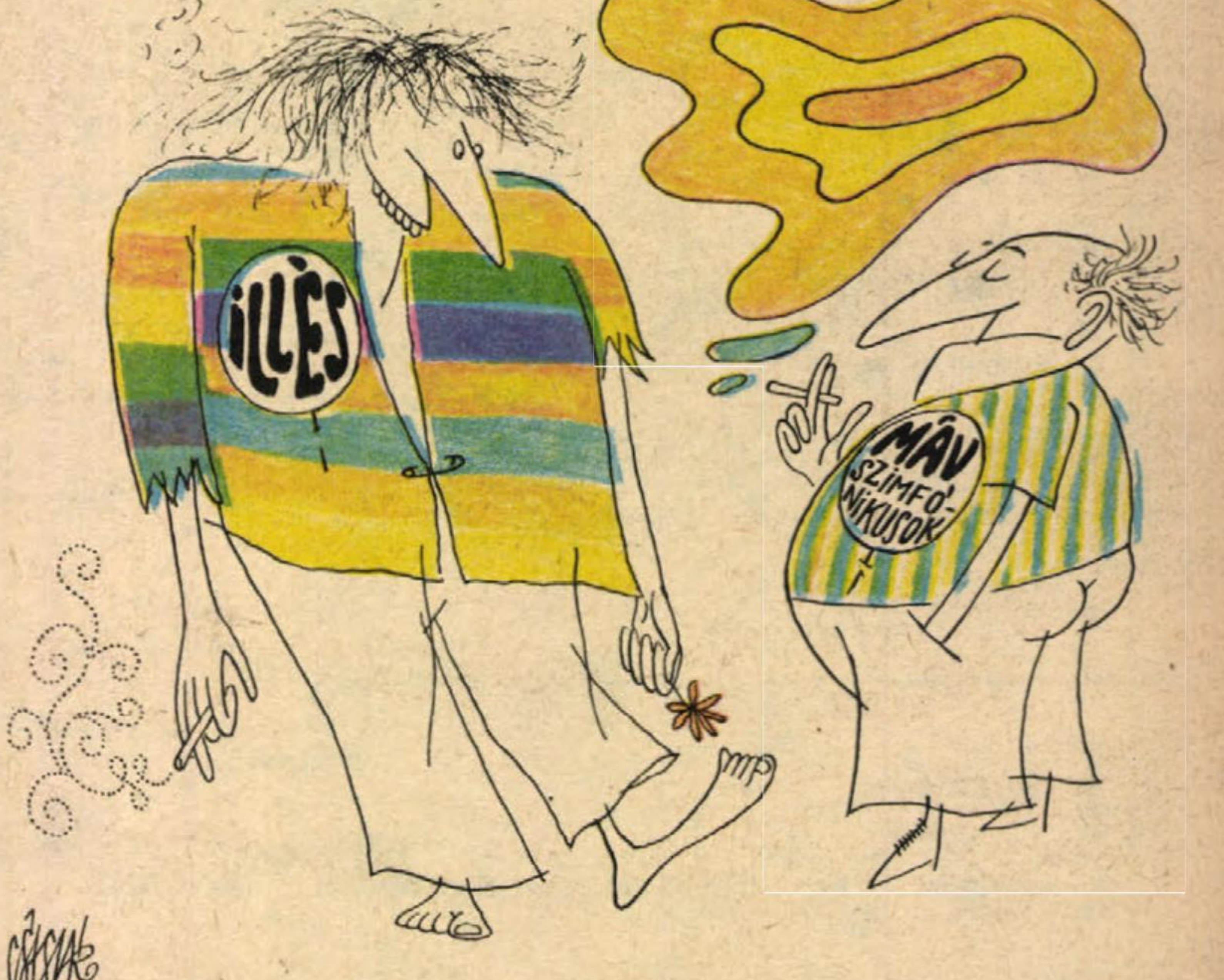
ILLÉS
MÁV SZIMFONIKUSOK

ÖSSZKOMFORTOS MAGÁNY

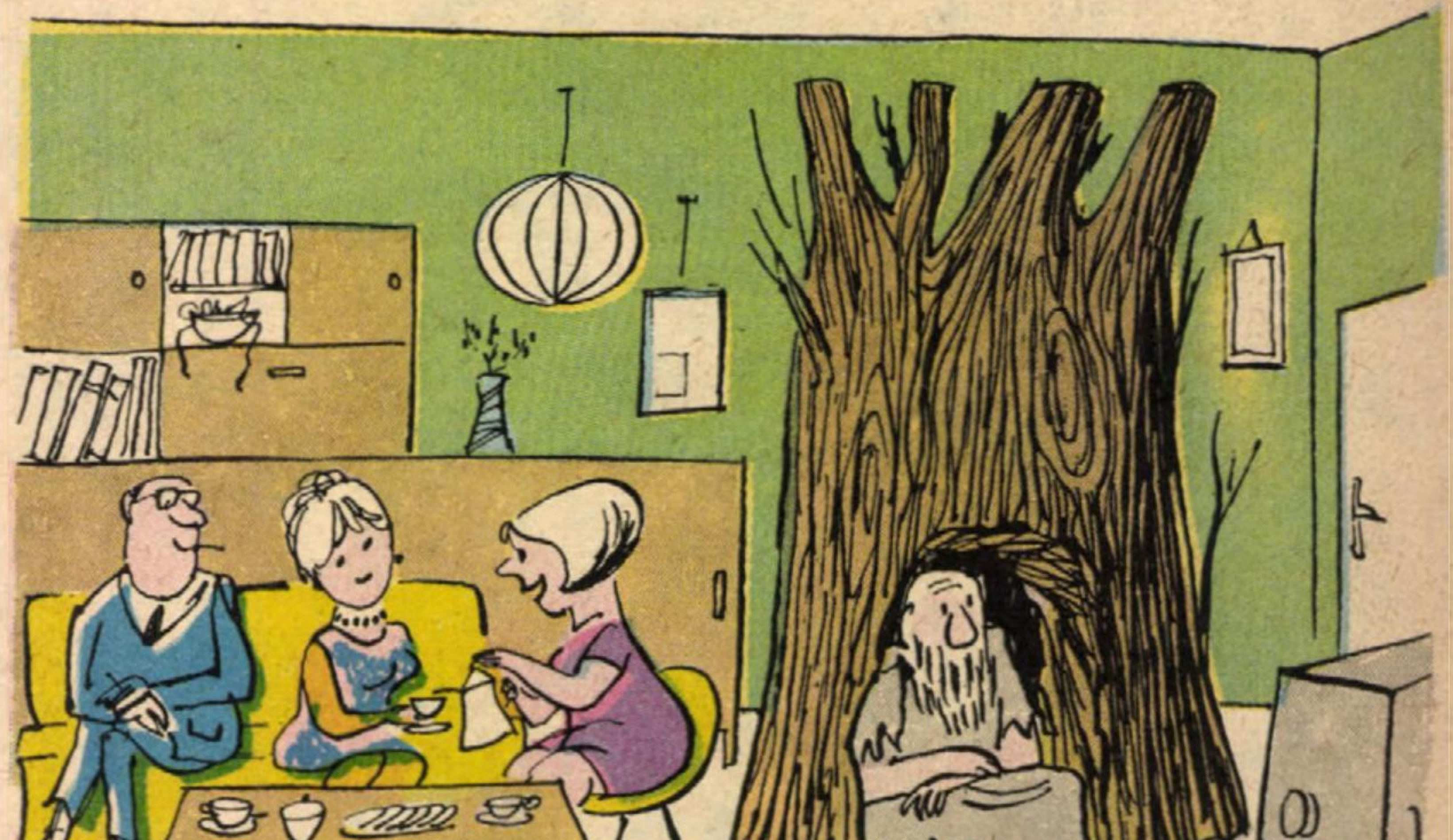

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — **INDEX: 25.504**
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset Junior 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3239 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre